

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

New York Times and USA Today Bestselling Author

SHAYLA BLACK

Wicked All Night

A WICKED LOVERS NOVELLA

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Shayla Black tarafından yazılan başlıklar

Kötü Aşıklar Romanları

Wicked Ties

Çökmekte

Olan

Lezzetli

Bana Teslim Ol

Bana Ait Ol

Tutmak Benim

Sevmek Bizim

Antolojiler

Dört Oyun

(Maya Banks ile)

Kelepçeli Ateşli

(Sylvia Day ve Shiloh Walker ile)

Wicked and Dangerous

(Rhyannon Byrd ile)

Özel Ürünler

Onun Fantezi Erkekleri

Shayla Black'in Shelley Bradley olarak yazdığı başlıklar

Bağlı ve Kararlı Çıplak

Arama

Wicked All Night

Shayla Black

InterMix Books, New York

PENGUIN GROUP PENGUIN GROUP
(USA) LLC TARAFINDAN
YAYIMLANAN **INTERMIX**
KİTAPLARI
375 HUDSON STREET, NEW **YORK**, NEW YORK **10014**, **ABD**

ABD - Kanada - İngiltere - İrlanda - Avustralya - Yeni Zelanda - Hindistan - Güney Afrika - Çin

penguin.com

Bir Penguin Random House Şirketi

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bir InterMix Kitabı / yazarla yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır

YAYINCILIK GEÇMİŞİ

Berkley Sensation ticari ciltsiz baskı / Ekim 2013
InterMix e-Kitap baskısı / Ocak 2015

Telif Hakkı © 2013 Shelley Bradley, LLC.

Telif hakkı © 2015 Shelley Bradley, LLC'ye ait olan *His to Take* kitabından alıntıdır.

Penguen telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın onaylı bir baskısını satın aldığınız ve herhangi bir bölümünü izinsiz olarak çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için teşekkür ederiz. Yazarları destekliyor ve Penguen'in yayıncılığa devam etmesini sağlıyorsunuz her okuyucu için kitaplar.

Kapak fotoğrafı © Tagstock1/Shutterstock.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Yalnızca izin verilen baskıları satın alın.

Bilgi için, adres: The Berkley Publishing Group, Penguin
Group (USA) LLC'nin bir bölümü,
375 Hudson Street, New York, New York 10014.

e-Kitap ISBN: 978-0-698-19403-8

INTERMIX

InterMix Books, Penguin Group (USA) LLC'nin bölümleri olan
The Berkley Publishing Group ve New American Library tarafından
yayınlanmaktadır,

375 Hudson Street, New York, New York 10014.

INTERMIX® ve "IM" tasarımı Penguin Group (USA) LLC'nin tescilli ticari markalarıdır

Sürüm_1

Rhyannon Byrd'e
yıllarca süren dostluk ve kahkahalar için-
ve bana birlikte çalışabileceğim eğlenceli bir kadın kahraman verdiğin için.

Çok eğlendim!

İçindekiler

[Shayla Black'in](#)
[Başlıkları Başlık](#)
[Sayfası](#)
[Telif Hakkı İthafı](#)

[Birinci Bölüm](#)
[İkinci Bölüm](#)
[Üçüncü Bölüm](#)
[Dördüncü Bölüm](#)
[Beşinci Bölüm](#)
[Altıncı Bölüm](#)
[Yedinci Bölüm](#)
[Sekizinci Bölüm](#)

[His to Take'in Özel Önizlemesi](#)
[Yazar Hakkında](#)

Bir

DECKER MCCONNELL'IN GÜRÜLTÜLÜ BARA GİRDİĞİ SIRADA

Cumartesi gecesı saat dokuzu **yarım** geçe, kadının resmi siyah çömleğinin cebinde bir delik açmıştı. Son altı saat içinde resme yüzlerce kez bakmıştı. Rachel Linden, yirmi dokuz yaşında. Boşanmış. UCLA mezunu, summa cum laude, eğitim diplomalı. Florida kıyısındaki sakin Moss Beach'ten Louisiana'ya yeni nakledilmiş. şu anda Lafayette Parish okul sisteminde ilköğretim İngilizce ğretmeni olarak alışıyor. Bu gerçekler, koyu renk özleri ortalama oval bir yüzde parıldayan esmeri tanımlayabilirdi, ancak bu, fotoğrafına bakmanın bile onu neden cehennem gibi sertleştirdiğini açıklamıyordu.

"Bu Rachel denen kadının burada olacağından emin misin?" diye sordu patronu Xander Santiago, solundaki barın sessiz köşesine yaslanarak. "Kendi doğum ėünü partisini ekmediği sürece, evet. Onu bulmam gerek.

bu durum ėüneye gitmeden önce."

Decker içini çekti ve kulübün yanıp sönen ışıklarının arasından kalabalığı inceledi. İnsanlar içkilerini yudumluyor ve gece takılmak için etrafa bakınıyorlardı. Anlayabildiği kadarıyla Rachel'in burada olmasının tek nedeni, arkadaş olduğu yeni komşuları ve iş arkadaşlarının ısrarlarıydı. büyük ėününü kutluyordu. Kulüp selofan arkasındaki etten daha sıkışık olsa da, onu yakında ėöreceėini umuyordu. Geçen her dakika, kötü şeylerin olabileceği bir başka dakikaydı.

Ve buna izin vermeyecekti. Doğası gereği bir koruyucuydu. Eğer polisler yardım etmeyecekse, o zaman bu onun işi haline gelmişti. Her ne sebeple olursa olsun -can sıkıntısı belki de- onun ėüvende kalmasını sağlama dürtüsü hissetti.

Rachel'in resminden utangaç, iyi bir kız olduğu anlaşılıyordu. Genelde bu tür kadınlara yönelmezdi. Bu da onu muhtemelen bir köşede, duvarın içine karışmaya çalışırken bulacağı anlamına geliyordu. Kendini ona yapıştırmadan önce onu rahatlatmanın bir yolunu bulması gerekiyordu.

farkında olmadan içine düştüğü bu karmaşayı çözecek kadar uzun bir süre. Ona kalırsa, çıplak olmak onu tehlikeden uzak tutmanın en iyi yoluydu çünkü onun ağabeyi olmakla uzaktan yakından ilgilenmiyordu. Bulabildiği her şey, kızın yeniden bekâr olduğundan beri bir rahibe gibi yaşadığını gösteriyordu. Bu erkek türüne gerçekten haksızlıktı. Onun düğmeli gömleğini çıkarıp "iş-uygun" eteği, yumuşak kıvrımlarını ortaya çıkaracak şekilde iç çamaşırlarına bürünmüştü ve adamın sikinin kalkıp selam vermesine neden oldu.

Aklını çukurdan çıkar ve işine geri dön.

Decker kafasının içindeki o sestten nefret ediyordu. Oluk çok daha eğlenceliydi.

"Bundan emin misin?" Xander'ın kardeşi Javier onun yanında sordu.

Omuz silkerek adama döndü. "Hayır, ama ne yapacağımı bilmiyorum. daha cazip seçenekler var. İnanın bana, bu öğleden sonra soğuk bir bira ve kolay bir sevişme için devasa bir bok yığınınına koşmasaydım, şimdi burada hiç tanımadığım bir kadını arıyor olmazdım."

"Ve polisi denediniz mi?" Xander sordu.

"İşe yaramaz." Decker gözlerini devirdi. "Başka bir adamın suç işleme niyetini kanıtlamak için ne kadar kanıta ihtiyacım var? Şerefsizler en azından bunu araştırabilir."

Ama Lafayette Polis Departmanı'nın tembel piçleri, LSU futbol oynarken söylediği tek bir kelimeyi bile dinlememişlerdi. Öte yandan, CIA'in bir zamanlar çok daha iyi yapması için eğittiği bir işi yapması için taşra polis akademisinden yeni çıkmış kolalı bir üniformalı göndermemeliydi.

"Sence bu plan işe yarayacak mı?" Javier sordu.

"Daha iyisi var mı?" Rachel'ın resmini diğer adamın burnunun dibine itti. "Ona bir bak. O bir okul öğretmeni. Tanrı aşkına, çok tatlı görünüyor. Burada başparmağım kıcımda durup bu delinin onun kafasına bir delik açmasına izin veremem."

Resmi inceleyen Javier tonik suyunu yudumladı. Votkayla akıl sağlığından daha iyi anlaştığı birkaç yılın ardından, ayıklık artık ona daha uygun geliyordu. "Tabii ki hayır. Sadece diyorum ki, eğer yakın zamanda boşandıysa, art niyetle onunla flört etmenden hoşlanmayabilir."

"Kardeşimin demek istediği, Londra'da evlendiğimiz birkaç ay içinde sevgili gelinimizin bize toplarımızı ne kadar çabuk teslim edebileceğini öğrendik."

berbat ettiğimizde." Xander gülümsedi. "Muhtemelen seninkini vücuduna bağlı tutmak isteyeceğini düşünüyor."

"Aynen öyle." Javier sırttı.

"Ona gerçeği söyleyemem," diye karşı çıktı Decker. "Birinin başına ödül koyduğuna onu ikna etmeye çalışan bir yabancıya neden inansın ki? Yirmi beş bin dolar ve bu adamın bana verdiği telefon numarası dışında Elimde bir fotoğrafı ve bulabildiğim bazı temel bilgiler var. İnternet. Bunların hiçbirisi bir şeyi kanıtlamaz. Eğer bana gerçekten inanıyorsa, Muhtemelen onun ödünü koparırdım." Ellerini havaya kaldırdı. "Bu Pislik herif işi bitirmem için bana birkaç gün verdi. O zamana kadar sorunu ortadan kaldıracam. Rachel yöntemimden hoşlanmasa bile hayatta olacak."

Kulübün derinliklerine baktı, burada olmak için bile yeterince yaşlı görünmeyen, halının perdelere uyup uymadığını neredeyse anlayabileceği kadar kısa etekler giyen birkaç kızın tekliflerini görmezden geldi. Sonunda kalabalık dağıldı ve tam da tahmin ettiği gibi hedefini duvarın yanında gördü. Rachel. Elinde beyaz şarap. Çikolata şelalesi gibi uzun saçlar. Güzel bir profil. Kalın kirpikler. Dügme burun. Sikinın etrafına sarıldığında mükemmel görünecek dolgun dudaklar.

Kahretsin, onu soymak istiyordu. Onunla ilk önceliğinin bu olmaması ne kadar utanç vericiydi ama bunu ikinci plana atmanın bir yolunu bulabileceğini umuyordu.

Yanındaki uzun boylu, Afro-Amerikan kadın kulağına bir şeyler fısıldarken gülümsedi. Sonra birden Rachel bakışlarını çevirdi ve adamın bakışlarıyla karşılaştı. Küçük, pembe ağzı bir solukla açıldı. Dumanların arasından ve odanın diğer ucundaki sahnedeki kötü country şarkıcısının gürültüsünden bile sesi duyabiliyordu. Evet, elektrik çarpmasını o da hissetti. Omurgasından başlayıp ayak parmaklarına kadar inen bu elektrik, sikini öyle bir kaldırdı ki, otuz saniye içinde kızın giydiği o iğrenç bluzu yırtıp atmak, külotunu yırtıp atmak ve onu nefessiz bırakarak sikmek istedi. Normalde bunu yapardı ama bu durum kafasını kuzeye doğru kullanması gerektiği anlamına geliyordu - en azından biraz. Ve bu onu kızdırmıyor muydu?

Onu sadece eğlenmek için alamaması ne kadar da ironikti. Hayır, onu hayatta tutmak için yaklaşmak zorundaydı. Açıkçası Decker da ona yalan söylemekten hoşlanmıyordu. İşin kötüsü, öldürmek için tutulduğu kadını korumanın başka bir yolunu düşünemiyordu.

RACHEL LINDEN bakışlarını odanın diğer ucunda, iki takım elbisenin arasında duran ve kendisine doğru bakan adama **dikti**. Zorla kapatmadan önce çenesi düştü. *Vay anasını!* Alkol ve vücutların baskısı arasında aşırı ısınmıştı. Ama adam onu ürpertmişti.

Asker kısalığındaki siyah saçları, iki günlük sağlıklı bir sakalla örtülü köşeli yüzünü kapatıyordu. Gözleri, yontulmuş elmacık kemiklerinin üzerinde duran bir çift havacı gözlüklerinin arkasında saklı kalmıştı. Siyah gömleğinin omuz dikişleri neredeyse patlamıştı. Kısa kollarının altında pazuları kabarmıştı.

Yumuşak pamuk, göğüslerinin ve karın kaslarının her vadisine ve çıkıntısına yapıştı.

Büyük M harfine sahip bir adamdı, bir kadının dilini yutmasına neden olan türden. Annesinin onu uyardığı türden. Fantezilerinde rol alan türden. Ve şimdi ten tene temas etmesini istediği kişi. Karanlık ve kötü, evet... ama o büyük eller ve kaslı ön kollar bile onun çok iyi olacağını söylüyordu.

Rachel ona bakarken bile nefes almakta zorlanıyordu. Her santimi sertti. Eğer ete kemiğe bürünmüş bir fantezisi olsaydı, bu o olurdu.

Bir dövme -Asya yazısı olabilir- damarlı ön kolundan aşağıya doğru iniyordu. Boynunda köpek künyesi asılıydı. Dudaklarını kıvrıran küçük gülümseme Davet ile meydan okuma arasında bir yerdeydi. Ve doğrudan ona bakıyordu.

Midesi alt üst oldu. Normalde böyle bir adamdan uzak dururdu. Beşinci sınıf sosyal bilgiler öğretmeni Aaron birkaç hafta önce ona çıkma teklif etmişti. Kibardı ve nazik kahverengi gözleri vardı. Kulağa ilginç gelen yerel bir tiyatro oyunundan bahsetmişti. Bu onun hızıydı. Önündeki bu adam ...

"Yemek için yeterince iyi görünüyor. Ve yalamak, höpürdetmek, emmek için. . . Kahretsin, kızım!" Resim öğretmenlerinden Shonda onun kulağına mırıldandı.

Açlıktan ölmek üzereyken bir yemeğe dalacaksanız, neden bulabileceğiniz en sulu yemekle başlamayasınız?

Shonda'nın loş ev ışıkları ve hafifçe yanıp sönen renkli flaşlar altında parıldayan koyu tenine baktı. "Hayal mi görüyorum yoksa bana mı bakıyor?"

"Tam sana doğru, sanki seni lezzetli bir atıştırmalık sanıyor. Hadi git şimdi. Konuş onunla."

Ve ne diyeceksin? Merhaba, bir yıl önce eski sevgilimden boşandığımдан beri seks yapmadım ve bahse girerim bana verebileceğin kadar aşağı, kirli ve terli hiç yapmadım.

"Belki de burada çalıştığımı sanıyordur."

Shonda homurdandı. "Belki de delirmişsindir. Jarelle harika bir nişanlı ve yatakta beni gülümsetmeye yetecek kadar ucube, ama lanet olsun. Eğer bekar olsaydım, duvar kağıdına yapışır gibi o adamın üzerine yapışardım."

Rachel güldü. Her şeyi olduğu gibi anlatmayı Shonda'ya bırakın. Ve haklı olmak da. Rachel, Bay Uzun, Esmer ve Ateşli'yle konuşmayı denemezse neler olabileceğini asla bilemeyeceğini kabul etmek zorundaydı.

Ona doğru döndü, yüzünde hoş bir gülümseme vardı. Ama adam çoktan delicesine pahalı takımlar giyen iki arkadaşını geride bırakmış, ona doğru yürüyordu. Hayır, "yürümek" yanlış kelimeydi. "Yaklaşmak" çok zayıftı. "Yaklaşıyor" belki? Hâlâ doğru değil. "Sinsice", evet.

"Takip" kulağa daha da hoş geliyordu.

Güneş gözlüklerini çıkarıp bir çift mavi gözü ortaya çıkardı, kadının vücudunda yutkunmasına neden olan bir sıcaklıkla utanmadan dolaşıyordu. Ona doğru gelmeye devam etti, kişisel alanını hiç çekinmeden işgal etti. Refleks olarak geri çekildi. Adam gülümsedi, sonra tekrar ve tekrar yaptı - ta ki kızın sırtı duvara çarpana kadar.

"Merhaba, güzelim."

Mercy, sesinin alçak gürültüsü seksiydi. Dizleri titredi.

"Merhaba." Sanki nefesini tam olarak tutamamış gibi kelimeyi soludu.

Belli ki onu baştan aşağı süzüyordu. "Hmm, sen tüm o kıvrımlara sahipsin ve ben burada frensizim Lanet olsun!"

Aman Tanrım, bu bir çeşit tavlama cümlesi miydi?

"Um . . ."

Eğer onu pohpohlamak niyetindeyse, yanlış yöne doğru gidiyordu. Onu silip atabilirdi, ama ... Shonda'nın bu gece giymesi için ısrar ettiği siyah etek ona aptalca dar gelmişti - ta ki adamın bakışlarındaki takdiri görene kadar. Bu ve ne kadar berbat olursa olsun söylediği söz, onu gerçekten seksi bulmuş olabileceğini düşünmesine neden oldu. Ve onunla konuşma becerileri için ilgilenmiyordu.

"Çok fazla, ha?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Peki ya gözlerimde bir sorun olmalı çünkü onları senden alamıyorum."

Onu tavlamaaya çalışıyordu -kötü bir şekilde- ama bir bar dolusu güzel kız arasından onu gözüne kestirmişti. Mucizeler hiç bitmeyecek miydi?

Belki de eski kocasının eleştirel yorumlarına odaklanmayı bırakıp bazı erkeklerin onu olduğu gibi, kıvrımları ve her şeyiyle beğenebileceğine inanmaya başlasaydı, bu kadar tuhaf görünmezdi.

"Kesinlikle çok fazla." Ona kıkırdayan ve heyecanlı değil, sofistike ve alaycı görüldüğünü umduğu bir gülümseme verdi.

"Oh, incelikten hoşlanıyorsun. Anladım." Daha yakına eğildi ve baktı. "Hey, bebeğim, buraya sık gelir misin?"

Gelmiş geçmiş en bariz tavlama cümlesiydi ve adam bunu sırtarak söylediğinde güldü. Eğer onun sohbete başlama fikri buysa, sinirlenmesi mi yoksa iradesi dışında etkilenmesi mi gerektiğinden emin değildi. Ama kesinlikle ikincisine doğru eğiliyordu.

"Asla. Bu benim ilk seferim," diye itiraf etti. "Sen mi?"

"Aynen. Seni görene kadar böyle yerlerden nefret ettiğimi düşünüyordum. Sen bir süpürgeден daha iyisin çünkü ayaklarımı yerden kestir." Rachel gülmekten kendini alamadı. "Doğru..."

"Yalan yok, güzelim." Ona göz kırptı. "Söylesene, burcun ne?"

Verim. Eğer elinde bir tabela olsaydı, muhtemelen şöyle yazardı Çünkü onun için yapmak istediği şey buydu. Ama onun kastettiğinin bu olmadığını tahmin etti.

"Terazi," dedi sonunda. "Bugün benim doğum günüm. Ve seninle konuşmaya devam edeceğim, eğer tavlama cümlelerini kesersen."

"Doğum günün kutlu olsun! Senden yara bandı isteyemeyeceğimi mi söylüyorsun?"

Kaşlarını çattı. Nasıl olmuştu da tavlama cümlelerinden yara bantlarına geçmişlerdi? "Pardon?"

"Bana da lazım çünkü senin için düşerken dizlerimi sıyırdım."

Rachel ellerini havaya kaldırıp başını salladı ve kıkırdadı. "Bu tür şeyler genelde senin için işe yarar mı?"

Omuz silkti. "Bilmiyorum. Hiç denemedim. Sabah olunca söylemek ister misin?"

"Annemin senin gibi erkekler için bir sözü var. "Islah olmaz."

Yüzünden sahte bir korku geçti. "Sana terbiyesiz ve kötü bir çocuk olduğum izlenimini verdim. Tamam, belki bu çok uzak değildir. Peki ya

Baştan mı başlayalım? Decker."

Adam dostça bir tokalaşma için elini uzattı ve kadın elini içeri sokmadan önce sadece bir an tereddüt etti. Aralarındaki hızlı cızırtı neredeyse ürpermesine neden oluyordu. Adamın eli -sıcak, nasırlı ve kocaman- onunkini kavrayınca koluna ve vücuduna yayıldı. Koyu renk saçları ön kollarını tozlandırıyordu. Damarlar göze çarpıyordu. Decker'ın güçlü olduğu belliydi ama ona nazikçe dokunmuştu. Gülümsediğinde, içindeki ışık gözlerine ulaştı.

"Ben Rachel."

Yavaşça onu serbest bıraktı ve bıraktığında neredeyse hayal kırıklığına uğradı. "Doğum günü kızı Rachel, sana bir içki ısmarlayabilir miyim?"

Başını iki yana salladı. "Zaten iki tane içtim. Bu benim limitim. Hâlâ eve gitmem gerekiyor."

"Dansa ne dersin?"

Sanki evren Decker'ın ne planladığını tam olarak biliyormuş gibi, twangy şarkıcı aniden ara verdi ve DJ yavaş bir şeyler çaldı. seksi - insanların kıyafetlerini bırakıp yatağa uzanmak istemesine neden olan türden bir müzik.

"Ben pek dansçı sayılmam," diye karşı çıktı.

Çünkü ona yaslanıp müzik eşliğinde sallanırsa, en azından bu gece için onu test sürüşüne çıkarma fikri aklına gelebilirdi.

Buraya gelme amacımızın yarısı bu değil miydi?

Shonda ve diğer birkaç arkadaşının onu bu batakhaneye sürüklemesine izin vermişti, çünkü sadece büyük dokuzlusunu kutlamak için değil, belki de geceyi birlikte geçirebileceği ateşli bir erkek bulup bulamayacağını görmek için. Boşanmasından çok öncesinden beri kendisine dokunulmamıştı ve öpülmek, ciddi bir ten tene temas yaşamak, ardından da sarılmak istiyordu. Decker sarılma konusunda uzmanlaşmış gibi görünmüyordu, ama onu çılgılık attırmaktan daha fazlasını yapabilecek gibi görünüyordu. Orgazm olmak hiçbir zaman Owen'ın güçlü yanı olmadığından bu kesin bir avantajdı.

"Senin için iyi bir şeyim o zaman. Hadi. Küçük bir dansın zararı olmaz. Ya bunu yaparsın ya da sen kabul edene kadar sana daha fazla kötü tavlama cümlesi söylerim." "Daha var mı?"

"Oh evet!" Sırıttı. "Noel Baba'ya Noel için ne istediğimi gösterebilmek için resminizi alabilir miyim?"

"Daha aylar var."

"İyi bir noktaya değindin. O kadar uzun süre beklemek istemiyorum." Bir an düşündü, sonra tekrar sırtıttı. "Park cezası mı aldın? Çünkü her yerinde 'ceza' yazıyor."

"Bunları nereden buluyorsun?" "Google'daki harika insanlara teşekkür ederim."

"Bunu bilerek mi araştırdın?"

"Evet. Eminim annem çok gurur duyardı."

Elini alnına götürdü. En son ne zaman bir erkeğin yanında bu kadar gülmüştü? Hiç gülmemişti. Owen'ın espri anlayışı sıfırdı. Decker tamamen farklıydı ve bu hoş bir değişiklikti.

Rachel her zamanki ihtiyatlı tavrını bir kenara bırakarak ona başıyla onay verdi. "Bir dans."

"Harika!" Adam kızın elinden tuttu ve onu yere çekti.

Onu arkadaşlarının yanından sürükleyerek geçirirken, Shonda'nın ona başıyla onay verdiğini gördü, neon pembe ojesi loş ışıktaki parlıyordu. Yanındaki ofis asistanı Alicia, yan masadaki adamın söylediği bir şeye gülüyordu. Her erkek Alicia ile konuşurdu. Sarışın, yığılmış ve gün gibi tatlı

uzun sürmüştü, yirmi dört yaşında hâlâ bekâr olması bir mucizeydi. Rachel yakında akıllı bir adamın gelip bu durumu düzelteceğinden emindi.

"Ah ah, gözler burada, doğum günü kızı." Decker onun kolundan hafifçe çekiştirdi ve kız tam onun üzerine düştü. Kollarını gevşekçe kadının beline doladı, iri elleri kadının sırtının alt kısmına yerleşti. Parmakları kızın sırtına

biraz daha aşağı. Mavi gözleri hınzır bir ateşle parladı. "Şimdi seni istediğim yere getirdim. Ama bir sorunum olabilir."

Kadın kaşlarını çattı. "O da ne?"

"Umarım kalp masajını biliyorsundur çünkü nefesimi kesiyorsun."

Durduramadan bir kahkaha attı. Adamın omzuna şakacı bir darbe indirdi. "Dur. Google'da çılgınca şeylere bakma eğilimin dışında bana kendinden bahset. Nerelisin? Ne iş yapıyorsun?"

"Ben her yerden geldim. Sonunda ben de askere gittim. Birkaç yıl dışarıda kaldım. Sonra Sam Amca için biraz çalıştım. Şimdi S.I. Industries'de güvenlik alanında çalışıyorum."

Orduya uygun. Devlet için çalışmak? Onun IRS için kalem oynattığından çok şüpheliydi ama burnunu sokmadı. Güvenlik mantıklı geliyordu,

Hem de çok. Gülünç derecede şişkin omuzları ve güçlü havasıyla, bir koruyucu olmaktan çok daha fazlasını yapabilecek gibi görünüyordu.

"S.I. Industries mi?" diye sordu. "Konuştuğun Javier ve Xander Santiago muydu?"

Yazın Lafayette'e taşındığından beri yerel gazetede defalarca isimlerini okumuş ve resimlerini görmüştü. Kardeşler, prestijli, büyüyen şirketleri ve bölgeye getirdikleri istihdamla, bir eşe sahip oldukları söylentilerinden biraz daha iyi tanınıyorlardı.

"Evet. Birkaç yıldır Xander için çalışıyorum. Evlenene kadar onu zor durumlardan kurtarmaktan başka bir şey yapmadım. Şimdi boş zamanlarımı yaramazlık yapmaya ayırıyorum." Göz kırptı. "Peki ya sen?"

"Ben bir okul öğretmeniyim. Beşinci sınıf İngilizce."

Decker ona uzun, yavaş bir gülümseme verdi. "Bir sürü yaramaz öğretmen fantezim var."

"Var," diye düzeltti otomatik olarak.

"Sen de mi?" Yanlış anlamış gibi davrandı. "Harika! Biliyor musun, eğer benim ödevim olsaydın, seni masamda yapıyor olurdum."

"Az önce öyle demedin," diye azarladı.

"Kesinlikle yaptım." Ona bir sırtış fırlattı. "Google gerçekten çok yardımcı oluyor. Bende daha fazlası var."

"Dur, lütfen." Rachel güldü. "Beyaz bayrağı kaldırıyorum."

"Henüz değil. Duyman gereken bir şey daha var." Decker kollarını ona daha sıkı doladı.

Onu vücuduna yasladığında aralarındaki hava boşluğu kayboldu. Rachel'in nefesi kesildi. Adamın her yeri sertleşmişti. Avuç içleri adamın pazularına ve omuzlarına kaydı, ikisi de kaya gibiydi. Göğsü sıcak bir beton kütlesi gibiydi. Karnındaki çıkıntılar, altında en azından altılı bir karın olduğunu düşünmesine neden oldu. Ama daha aşağıda ... Dizlerini biraz bükte ve ereksiyonunu kadının bacaklarının arasındaki savunmasız V'ye dayadı. Ve ah, bütün bunlar

Kalınlık ve uzunluk o olamaz, değil mi?

"Evet?" diye inledi adam kalçalarını ona doğru yuvarlarken ve gerçekten zevkli bir noktaya vururken... vay canına.

"Elbisen çok güzelmiş," diye mırıldandı kulağına, sonra dudaklarını boynunun yan tarafına götürdü, ta ki kız titreyip gözlerini kapatana kadar.

"Bu bir etek ve bluz."

"Her neyse. Yatağımın yanında yerde daha iyi görünür."

Rachel'in nefesi kesildi. Ona teklifte bulunuyordu. Onun gibi adamlar Rachel'ı hiç çekici bulmazdı. Genellikle Alicia'dan hoşlanırlardı. Bir yandan libidosu kesinlikle evet demek istiyordu. Onunla ilgili her şeyin kalbini yerinden oynattığını fark etti. Sağduyusu tereddüt ediyor olabilirdi, ama vücudundaki her hücre ona sürtünmesi ve her türlü zevki tatması için haykırıyordu.

ona vermeye istekliydi. Ama daha temkinli olan yanı susturulamazdı.

"Çılgın bir katil olmadığını nereden bileyim?"

Başını eğdi. "Taliban ya da uyuşturucu karteliyle bağlantın var mı?"

"Um . . ." Rachel onun kollarında biraz geriledi. "Hayır. Rahatlıkla söyleyebilirim ki bilmediğimi."

"O zaman hiçbir sorunumuz olmayacak. Katletmek istediğim tek şey senin hayır deme arzun."

Decker bunu bir şaka gibi ifade etmiş olabilirdi ama son derece ciddi görünüyordu. Bunu gerçekten düşünüyor muydu? On dakika önce tanıştığı bir adamla eve gitmeyi ve vücudunu ona açmayı gerçekten düşünüyor muydu?

Günüşiğim, eğer seksi bir erkekle seks yapmak istiyorsan, Magnolia İlkokulu bekar ve güzel erkeklerin yuvası değil. Sen gideceksin bir uzvun üzerine çıkmak zorundayım.

Ah, omzundaki o küçük şeytandan nefret ediyordu, her zaman onu muhtemelen yapmaması gereken bir şey yapmaya zorluyordu.

Rachel kibarca reddetmek için ağzını açmıştı ki, ses tekrar kulağına çalındı.

Bunu bir düşünün. Kim seninle evlenmek için konuştu? Yatak odası sıkıntısı, fizik konusunda zevkten çok daha bilgili olduğunu bile bile?

Ses gerçekten iyi bir noktaya parmak basıyordu. Ayrıca, iyi bir şirkette çalışıyordu ve artık toplumun saygın mali direkleri olan arkadaşları vardı. Ne kadar kötü olabilirdi ki?

Decker'a baktı ve kollarını onun boynuna biraz daha sıkı doladı. "Fizik hakkında bir şey biliyor musun?"

Kara kaşlarını kaldırdı. "Bu seni tahrik eder miydi?"

"Hayır." Hiç de değil.

"O zaman on birinci sınıf fen dersinden kaldığımı bilmek seni mutlu edecektir." "Heyecanlandım." Ona en göz kamaştırıcı gülümsemesini gönderdi.

"Bu bir evet mi?" Decker onu kendine doğru çekti, yüzü doğrudan boynunun kıvrımına girdi, bıyıkları nazik bir aşındırmayla tenini uyandırdı.

Yüzünü onun vücudunda gezdirse nasıl hissederdi? Uyluklarının arasına? Dudaklarını kulağının yumuşak derisine götürdü. Rachel nefesini tuttu.

Isırdı, hassas lobunu çekiştirdi. "Lütfen bunun evet olduğunu söyle. O kadar güzelsin ki bana bir sonraki tavlama cümlemi unutturdun."

Kulağına gelen sert fısıltıyla ürperdi. Erkeğin etinin misk kokusu onu tamamen sarmıştı. Sert, talepkâr, boyun eğmez... Kanını hızlandırdı ve bazı kısımlarını şaşırtıcı derecede nemlendirdi. *Ya ona*
Evet mi?

"Yetkili olmak istiyorum," diye nefes aldı, sonra başını salladı ve sesini yeniden buldu. "Her şeyden. Nerede, ne zaman ve nasıl olacağını ben söylemek istiyorum."

Yüzünü kavrayacak kadar geri çekildi. Masmavi gözlerinde şaşkınlık parlıyordu. "Genelde böyle mi yaparsın güzelim?"

Başını gergin bir şekilde sallayarak, kendini onun bakışlarıyla yüzleşmeye ve dudaklarının kendi dudaklarının hemen üzerinde gezindiği gerçeğini düşünmemeye zorladı. "Hayır. Ama buna şimdi ihtiyacım var. Sana ne istediğimi söylemek istiyorum."

Yüzünde bir sırıtma belirdi ve rahatladı. "Bir erkeğe her zaman ne istediğini söyleyebilmelisin. Eğer küçük egosu rencide oluyorsa, zaten çok da büyük bir egosu yoktur. Ve size garanti ederim ki, onun küçük olan tek yanı akıllı değildir."

Rachel güldü ama haksız değildi. Yatak odasında yaptığı her öneriyi, ne kadar nazik olursa olsun, Owen eleştiri olarak kabul etmişti. Her zaman kaskatı kesilirdi ve kadın onun hiç de büyük olmayan aletini kastetmiyordu.

"Sürpriz istemiyorum. Kontrolden çıkmış hissetmek istemiyorum." Owen'ı memnun etmek için o kadar çok zaman harcamıştı ki, ancak sürekli yetersiz kalıyordu. Ne zaman kötü bir ruh hali, soğuk bir omuz ya da tamamen tatminsiz bir şipşakla karşılaşacağını asla bilememişti. Bunların hiçbirinin ona nasıl hissettirdiğini umursamıyor gibiydi ve bu deneyimi tekrarlamayı reddediyordu.

"Pekâlâ. Eğer istediğin buysa, ben varım. Sen yolu göster, ben de takip edeyim."

Rahatlayarak iç çekti. "Benim yerim. Şimdi."

Bu sözleri söylemek bile omurgasında küçük bir ürperti yarattı. Cevap veren sırtışı, onun geleceğinde çılgılık atarak eğleneceği bir sürü şey olduğunu gösteriyordu. Ne yanlış gidebilirdi ki?

* * *

DECKER şaşkınlığını bastırmak için çabalamak **zorunda kaldı**. Eğer yatak odasında kontrolü elinde tutmaktan hoşlanıyorsa, adını Bugs Bunny olarak değiştirebilirdi. Ama bunu yatağa girdiklerinde halledecekti. Damarlarında bir gram bile Dominant kanı olduğu fikrinden onu arındırır arındırmaz, onu orgazmın neden olduğu bir sersemliğe gönderecekti. *Sonra da* işe koyulacaktı. Ama zevkle ilgilenmeden önce uzun süre işine odaklanabileceğini sanmıyordu çünkü kadının kıvrımları konsantrasyonunu bozuyordu.

Bozmak için sabırsızlandığı tatlılığından tatmakla ilgisi olmayan ilk işi, onun e-postalarını, Facebook'unu ve mesajlarını hızlıca gözden geçirmek olacaktı. Onu kimin ve neden öldürmek istediğine dair ipucu verebilecek herhangi bir şey arayacak, bugün barda yanına oturan pislikle nasıl uyuştuklarına bakacaktı. Açıkçası, parasını eski kocası. Birinin intikam dolu ölümcül bir kurşun istemesi için boşanmak gibisi yoktur. Rachel'in bunu "hak etmek" için ne yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu ve umurunda da değildi. Onu cinayet işlemeye teşvik eden pisliğin başarılı olmasına izin vermeyecekti.

Ona sırtıttı. "Senin evin, ha? Hadi gidelim."

"Çantamı almam gerek." Arkasını döndü ve adamın elini tutarak onu masasına geri götürdü. "Aklımı kaçırmış olmalıyım," diye kendi kendine mırıldandığını duydu.

Barlarda erkek tavlamayı alışkanlık haline getirmediğini bilmek güzeldi ama bunun bir önemi yoktu. Bir zula dolusu prezervatifi ve başarması gereken bir görevi vardı. Rachel'in özel hayatı onu ilgilendirmezdi.

Masaya ulaştıklarında, grubunun çoğunun son birkaç dakika içinde ayrıldığını fark etti. Ya da başkalarıyla buluşup dağılmışlardı. Ama çikolata tenli, uzun boylu kadın gözlerini kocaman açmış telefonuna bakıyordu.

"Gitmem gerek!" Ceketini kaptı ve endişeyle Rachel'a baktı. "Küçük kardeşim bir araba kazası geçirdi. Ambulans onu hastaneye götürüyor."

Şok Rachel'in yüzüne vurdu. "Git!"

"Alicia. . ."

"Onu eve götüreceğim."

Kadının koyu renk gözleri, elini tutan Rachel'in üzerinde gezindi.
"Meşgulsün..."

"Acil bir durum var. Alicia'yı eve götürmek için on dakika ara verebilirim. Git hadi!"

Heykelsi kadın başını salladı, sonra Rachel'a sarıldı.

"Teşekkürler." "Hastanede bana ihtiyacınız var mı?"

Kadın tereddüt etti ama evet demek ister gibi görünüyordu. "Seni arayacağım."

Lanet olsun. Burada onun merheminde bir sinek olabilir. Decker irkildi.
Bir çocuk hayat mücadelesi verirken sevişmeleri için ısrar ettiği için
birinci sınıf bir göt gibi görünecekti. "Ertelemek ister misin güzelim?"

Tereddüt etti. "Önce başka bir arkadaşımı eve götürmeliyim."

"Ve senin aklın onun kardeşinde olacak." Şu anda kapıya doğru
koşuşturan çirkin ayakkabılı siyah kadının ardından başını salladı.

Rachel dudağını ısırды. "Muhtemelen. Gerçekten çok üzgünüm. . ."

Arkadaşlarına sadıktı ve buna hayranlık duyuyordu. Etrafındaki
insanları önemseydiğini bilmek onu daha da korumacı hissettiriyordu.

Boohoo. Bir de baktı ki, tebrik kartı reklamlarında ağlıyor.
Cehennemden gelen en hıyar orospu olsa bile, eski sevgilisinin ya da
rastgele bir göt kafalının onu içeri tıkmaya çalışmasına göz yummazdı.

"Bu konuda endişelenme. Sana numaramı versem ve yarın beni
aramak isteyip istemediğine baksan nasıl olur?" Topu onun sahasına
bırakmaktan nefret ediyordu. Bu gerçekten de ona ters düşüyordu ama
şimdi onu şüphelendirmeden çok güçlü bir şekilde ortaya çıkamazdı.
Gerekirse yarın bir şeyler düşünürdü.

Ama bu, onu bu gece yalnız bırakmaya niyetli olduğu anlamına
gelmiyordu. "Gerçekten mi?"

O iri, kara gözleri şaşkınlıkla büyüdü. Bunlar onun tüm kötü
niyetlerinin sonu olacaktı. Bu ifadelerden birini takındı mı, kendini Küçük
Bo Peep'i baştan çıkarmayı düşünüyormuş gibi hissediyordu.

"Elbette. Her ne kadar bu geceyi seninle geçirmek istesem de, sabırlı
olabilirim. Yarın hâlâ ilgileniyorsan, ben seninim. Beni yanlış anlama,

Seni gezegendeki en mutlu kadın yapma dürtüsüyle savaşıyorum. Bu gece." Adam sırtıttı, kadın da sol yanağındaki gamzeyle ona o muhteşem gülümsemesini bahşetti ve bir şekilde onu daha da sertleştirdi. "Ama sanırım yarın seni iki kat mutlu edebilirim."

"Bu hoşuma giderdi," diye mırıldandı.

Ve Decker onun bunu kastettiğine inanıyordu. *Vay anasını!*

Buraya gelmeden önce aldığı yeni tek kullanımlık telefonun numarasını bardaki peçetenin arkasına karalayıp adını yazdıktan sonra ona uzattı. Rachel gülümseyerek aldı.

"Sizinle tanışmak güzeldi. Buradan çıkıp Alicia'yı eve götüreceğim, ama ... gerçekten, beni gülümsettiğin için teşekkürler."

"Harika bir doğum gününü hak ediyorsun, güzelim. Umarım arkadaşının kardeşi iyidir."

Onu yanlış tanıması ve aramaya niyetli olmaması ihtimaline karşı, hayatına daha az baştan çıkarıcı bir şekilde girmesi gerekecekti. Bu berbat olurdu. En azından bu seferlik onun tadını dilinde hissetmek istiyordu. Bir öpücükle tatmin olabilirdi, değil mi?

İki

DECKER ONUN YUMUŞAK YANAKLARINI TUTTU VE

Dudakları onunkilerin altında, ağzına bir öpücük konduruyor. Yumuşak, nemli, kadifemsi.

Vay anasını. Kızın tatlılığı onu kesinlikle dümdüz etmişti.

Tek bir öpücükle tatmin olmasının imkânı yoktu.

Başka bir şey düşünmeden içeri daldı, Rachel'ın ağzını ele geçirdi ve daha fazlasını talep etti. Rachel onun kollarında kaskatı kesildi. Kahretsin, o tatlı dudakları kendi dudakları altında ezmek ve kontrolü ele almak için acelesini ve dürtüsünü geri çevirmek zorundaydı. Ama bu kız onun en şekerli fantezisine dalmak gibiydi. Onu önümüzdeki iki gün boyunca öpebilir ve doyamazdı. Dudaklarını ağzıyla, sikiyle kullanmak için ona sahip olma fikri... Kahretsin, kot pantolonundan fırlamak üzereydi.

Rachel onun altında aniden inledi ve Decker onu itmesi için kendini hazırladı. Bunun yerine kollarını ona doladı, boğuluyormuş gibi yapıştı ve dolgun göğüslerini göğsüne bastırdı. Bundan daha fazla yeşil ışığa ihtiyacı yoktu.

Decker onu daha sıkı kavradı, daha derine daldı, sırtından aşağıya doğru okşadı ve dolgun poposunu avuçladı, gerçekten atomik bir dudak kilidi için yerleşti. Dilini onunkine doladı, nefesini paylaştı ve ona karşı sallandı. Onun ne istediğini ya da bunun için ne kadar acı çektiğini tahmin etmek zorunda kalmamalıydı. Rachel parmak uçlarında durdu ve ona karşı daha da eridi.

Ta ki yan masadaki sersem sandalyesini onlara doğru itene kadar. Sonra nefesi kesildi ve kıpırdanarak uzaklaştı. *Lanet olsun.*

Onu kendine doğru çekmek, bacaklarını beline dolamak ve onu gelecek haftaya kadar becermek istiyordu. Ama kontrolü ona vereceğine söz vermişti. Daha sonra ondan daha fazlasını istiyorsa, sözünü yerine getirmeli ve onu bırakmalıydı.

Şimdi.

Decker onun ateşli dudaklarını son bir kez kendi dudaklarıyla okşamaktan kendini alamadı ve sonra isteksizce onu serbest bırakmaya

zorladı. "Umarım gerçekten

arayın."

Rachel gülümsedi, yanaklarındaki pembe kızarıklık loş ışıktaki bile fark ediliyordu. Banka hesabındaki her kuruşa bahse girerdi ki Rachel'ın pek fazla cinsel deneyimi yoktu. Ve onun ufkunu genişletmekten büyük mutluluk duyacaktı.

Decker arkasını dönüp kalabalığın arasından kulübün önüne doğru manevra yaptı ve kapıyı iterek açtı. Ekim akşamının ılık havasına adımını atarak bisikletine doğru yürüdü ve kaskının çene kayışını kopararak kafasına geçirdi. Sinirleri bozulmuştu. Elbette onu becermek istiyordu. Ama şu anda onu bir dakika bile yalnız bırakmak içgüdülerine ters düşüyordu. Decker derin bir nefes aldı. Onun ölmesini isteyen kişinin kendisine söz verdiği şeyi vereceğini ummak zorundaydı. başkasını göndermeden önce işi tamamlamak için birkaç gün.

Ducati'sine binerek deri koltuğa geri yerleşti. Birkaç dakika sonra Rachel elinde anahtarlarla gece kulübünden çıkıp arabasına doğru koşarken, sarışın arkadaşı da sarhoş bir şekilde arkasında sallanıyordu. Anahtarlığıyla küçük, sağlam, beyaz bir Toyota'nın kilidini açtı. Park alanının yarısına geldiğinde, etrafını tamamen görmezden gelerek çantasından telefonunu aradı. Dalgınca birini aradı ve peşindeki sarışınla konuştu, hâlâ potansiyel tehlikeye dikkat etmiyordu. Decker bu cinayeti bastırmadan önce ona uyanık kalmayı öğretmek için zihnine bir not düştü. arsa kiraladı ve yoluna devam etti. Ve bir kez herhangi bir Domme olmadığını itiraf ettiğinde, bu bölüm için sadece eğlence için kışını biraz kızartabilirdi.

Bu düşünce onu gülümsetti.

Rachel sarhoş arkadaşını yolcu koltuğuna oturttu, sonra da arabaya binmeden önce etrafta koşuşturdu. Decker bunu bisikletini çalıştırıp onu takip etmek için bir işaret olarak algıladı. Saygın bir mesafeyi koruyarak - kadın pek dikkat etmediğinden- diğer kadının evine kadar onu takip etti ve Rachel'ın onu merdivenlerden çıkarıp küçük, kurabiye kesimli dairesine sokmasını izledi. Sonra yine telefonla konuşarak arabasına koştu ve uzaklaştı. Tanrım, eğer onu öldürmek isteseydi, bunu yapabilirdi yirmi öldüğünü fark edene kadar defalarca.

Sonraki durak hastaneydi. Park yeri iyi aydınlatılmıştı ve acil servis tıklım tıklımdı. Ama bu kadar çok yabancı ona bu kadar yakındı. onu tedirgin etti. Bisikletini park etti ve kadın içeri girene kadar dikkat çekmeden onu takip etti, görünmeden onu daha fazla takip edememekten nefret ediyordu.

İç çekerek gölgelerin arasında bekledi. Kendisini işe alan hıyarın sabırsızlanma ihtimaline karşı, kimseye onu bir otoparkta öldürme ve bunu rastgele bir şeymiş gibi gösterme fırsatı vermeyecekti.

Yaklaşık doksan dakika sonra, acil servisin otomatik kapısının dışındaki küçük portikonun altından çıktı. Çılgınca giyinmiş arkadaşıyla tepedeki göz kamaştırıcı LED ışıkların altında birkaç kelime konuşup kucaklaştılar. Siyah kadının yüzünde gözyaşları ve lekeli rimel vardı ama rahatlamış bir gülümsemeyi başardı. Sonra diğer kadın hastaneye geri dönerken Rachel arabasına doğru fırladı. Decker küçük bebeğini takip etti. Günahkâr siyah eteğin kıvrımları. Hiç fark etmedi.

Tahmin edilebileceği gibi, Rachel arabayı doğruca eve doğru sürdü. Sonunda bir kırmızı ışıktaki dikiz aynasına baktığında, aklında başka bir varış noktası olmadığına dair bir kumar oynayarak sağa, başka bir sokağa döndü. Akşamın erken saatlerinde keşif sırasında gözüne kestirdiği sakin yerleşim sokağındaki karanlık kulübesine doğru hızla ilerledi. Bisikletini bir sonraki çıkmaz sokakta bırakarak, Rachel'a yetişmek için sokağın etrafından dolandı. İçeriye kontrol etmek, eve geldiğinde kötü bir sürprizle karşılaşmayacağından emin olmak istiyordu.

Arka kapıdan geçmesi sadece iki dakikasını aldı. Pencere. Sıfır güvenliği vardı. Başka bir konuşma daha yapacaklardı. tekrar yola çıkmadan önce. Misafir odasına doğru sürünerek ilerledi, kadın küçük bitişik garajına girmeden önce etrafı kolaçan etmek için en fazla üç dakikası olduğunu düşündü.

Altmış saniyeden kısa bir süre içinde evdeki her odaya girmiş, dolapları açmış ve saklandığı belli olan diğer yerleri kontrol etmişti. Ev tertemizdi ve ayak bileklerine kıvrılmış mırıldayan bir kedi dışında hiçbir canlı yoktu. O her zaman bir köpek insanı olmuştu.

"Kıl yumağı ..." diye homurdandı.

"Miyav," diye feryat etti küçük turuncu teker, tekrar pantolonunun paçasına sürtünerek.

Decker kendine rağmen gülümsedi ve kedinin kulaklarının arasını kaşıdı. "Eminim seni çok şımartıyor ve sürekli okşuyordur, şanslı şey."

Kedi sadece daha yüksek sesle mırıldandı.

Oturma odasının köşesindeki küçük masanın üzerinde duran bilgisayarını gördü. Uykuya dalar dalmaz telefonunu kontrol ederdi.

Çerçevesi

Fotoğraflar evinin her yerinde, raflarda, tezgahlarda ve şöminenin üzerinde duruyordu. Araştırmak için ışıkları açmaya cesaret edemedi ama yakında açacaktı.

Sonunda garaj kapısının elektronik uğultusunun açıldığını duydu. Arama sırasında bulduğu saklanma yerine ayaklarını sürüyerek gitti, misafir odasındaki dolabın içine, kışlık giysilerinin ve yemek masasının kanadının arkasına sıkıştı. İçeri girdi ve anahtarlarını antredeki konsol masasının üzerindeki küçük bakır tabağa bıraktığını duydu. Topukları parke üzerinde tıkırdadı, sonra aniden durdu. Adam gerildi.

"İyi bir akşam geçirdin mi Val? İyi bir çocuk oldun mu? Beni özledin mi?" "*Miyav.*"

"Bana öyle bakma. Gitmeden önce seni besledim. Seni o kadar uzun süre bırakmadım." Kedi tekrar miyavladığında, içini çekti. "Bana bir dakika ver, sonra yatağa gidelim. Bensiz yatağı neden bulamadığın bir muamma."

Decker sırtıırken, kadın tekrar yerde yürümeye başladı ve ayakkabılarının tıkırtısı misafir odasını geçip koridorda ilerledi. Ebeveyn yatak odasında, topuklu ayakkabılarının yere düşmeden önce durduğunu ve rahatlayarak inlediğini duydu.

Bir dakika sonra, kadının sert bir yüzeye hafifçe vurarak bir şey koyduğunu ve ardından bir kapının kapandığını duydu. Duş akmaya başladı.

Rachel soyunacaktı. Bu onu yeniden tahrik etmediyse ne olaydı.

Decker beynini kotundan çıkardı ve yaklaşık altmış dakika bekledi. Dolaptan çıkmadan saniyeler önce. Ondan hiçbir iz yoktu. Kabinin içindeki suyun şırıltısını ve kızın, birinin ona "belki" diye seslenmesiyle ilgili neşeli bir pop şarkısı söylediğini duydu. Yüzündeki sırıtışa engel olamadı.

yatak odasına girerken yüzüne baktı.

Burası ipucu aramaya başlamak için iyi bir yerdi. Kedi yatağa uzandı ve bir esnemeyle başını kaldırdı. Lanet olası tüy yumağı bu gece Rachel'la yatacaktı. Evet, kıskanmıştı.

Aceleyle odanın diğer tarafına geçerek, komodinin üzerinde telefonunu buldu. Şifre koruması yoktu. Başını salladı ve mesajlarına erişti. Bir şey yoktu.

onları kaydırmak uzun sürer. Günün erken saatlerinde Shonda'dan gelen ve gece kulübündeki partisini anlatan bir mesaj. Annesi Şükran Günü için eve gelip gelmeyeceğini soruyor. Komşusu ona kedi bakması için yalvarıyor. Decker, Owen'ın yanına gelene kadar esnedi. Bunun eski erkek arkadaşının adı olduğunu tahmin etmesi uzun sürmedi ve kulağa gerçekten eğlenceli bir adam gibi gelmiyor muydu?

Giderken çalışma odanın dolabındaki kitap kutumu aldınız mı? Rölativistik kuantum alanları, iki seviyeli atomlar ve yoğunlaştırılmış madde ile ilgili birkaç önemli metin eksik.

Fizikçi miydi? Vay canına, Rachel  alışkan tipleri tercih ediyorsa, Decker onunla uzun süre birlikte olamayacağını düşündü. Tabii ki böyle şeylerle ilgilenmediği için heyecanlandığını söylemişti. Ama onuncu sınıftan itibaren kendini T&A'ya adanmıştı.

Kısa bir süre  ocuk suçlu olarak kaldıktan sonra liseden mezun olmuş ve orduya katılmıştı. Babası ilgilenmek için yanında değildi ve annesi de üç işte birden çalışmaktan fazla bir şey söyleyemeyecek kadar bitkin d ş m şt . Bir oğlu olduğu için

Savaşmaya ve gizlice dolaşmaya yatkındı,  zel Operasyonlara girmiş ve sonunda CIA'de görev almıştı. Tüm bunlar onu kendine getirmişti ama asla bir kitap kurdu olmayacaktı.

Rachel'ın eski sevgilisiyle yazışmalarına göz attı. Bir sürü bla bla bla vardı. Owen, Wolf Fizik  d l  için kısa listede yer alıyordu ve ihtiya ı olan metinlerde notları vardı. Kitapları tekrar aradıktan sonra Owen'ın şu konuda ısrar etmesine kadar her şey oldukça medeniydi Yalan söylüyor olmalı. Sert bir şekilde kariyerini sabote etmeye çalışıp çalışmadığını sordu ve yaptığı işe her zaman i erlediğini ima etti.

Rachel o noktada cevap vermeyi bırakmıştı. Decker o pisliğe siktir olup gitmesini söylemiş olmayı diledi.

Bir saatten kısa bir süre sonra Owen ona ders kitaplarını bulduğunu söyleyerek sert, aptalca bir özür mesajı atmıştı ve onun bu kaba cevapsızlığını takdir etmemişti ama buna hiç şaşırmamıştı.

Kanıtlar zayıftı. Bir savcı bunu en iyi ihtimalle ikinci dereceden bulacaktır, ancak boşanma, bu tür şeylerle birleştiğinde, bir nedene dönüşebilir.

Decker kaşlarını çatarak telefonu bulduğu yere geri koydu, sonra da komodinin içine baktı. *Vay, vay, vay*. Bir bileklik ve eski bir *Vogue* dergisinin altında pille çalışan bir klitoris uyarıcısı, ince bir Onu gerçekten azdırmak için çok zayıf bir vibe ve BDSM romanlarıyla dolu bir elektronik okuyucu. Yani güzel Bayan D ğmeli'nin yaramaz bir tarafı vardı. Kahretsin, bu onun kalbine iyi gelmediyse.

Kan, ereksiyonuna taze bir hayat verirken, aile odasına koştu ve iki dakikadan kısa bir sürede e-postalarını taradı. Çoğu şaka gönderen aile üyelerinden ya da  ğrencilerinin velilerinden geliyordu

sorular soruyordu. Sabit diskinde kayıtlı belgelerin hızlı bir taraması, yalnızca çek defterini Excel'de tuttuğunu ve iyi bir küçük tasarrufçu olduğunu kanıtladı. Facebook'u tertemizdi. Şüpheli hiçbir şey bulamadı.

Rachel evin içinde ilerlerken ışıkları yakmıştı. Decker sonunda rahat eve iyice bakabilmiş, her odaya girerek resimleri taramıştı. Rachel'ı öldürmesi için onu kiralayan adama benzeyen birini göremedi.

Öte yandan, eğer suçlu olan eski kocasıysa, boşandıktan sonra onun kalp şeklindeki fotoğraflarını ortalıkta tutması pek olası değildir.

Koridorun sonundan onun duşu kestiğini duydu ve misafir odasındaki dolaba geri dönerek onun uyumasını bekledi. Geceyi bir duvarın dibinde, bir sürü paltonun arkasında geçirmeye pek hevesli değildi ama daha kötü yerlerde de uyumuştur. Aklına Afganistan geldi. Zamanında birkaç Güney Amerika ormanında da bulunmuştu. En azından burada teröristler ya da yılanlar hakkında endişelenmesine gerek yoktu.

Bir an sonra cebindeki tek kullanımlık telefon titredi ve onu çıkardı.

Hala uyanık mısın? -Rachel

Oh, işte bu ilginçti. Saat gece yarısını geçiyordu. Uzanıp ona dokunmak istedi mi?

Evet, güzelim. Seni düşünüyorum. Ne giyiyorsun?

Duştan yeni çıktığına göre, hiçbir şey olmadığına ya da ona çok yakın olduğuna bahse girerdi. Kızın buna nasıl cevap vereceğini görmek için sabırsızlanıyordu.

Rachel cevap vermek için uzun süre bekledi ve tam sinirlerini yatıştırmak için tasarlanmış küçük bir şey söylemek üzereydi ki sonunda Geri mesaj.

Gelip görmek ister misin?

O hiç ... Aleti bu fikri tamamen onayladı, onun içine girme ve gecenin çoğunu geçirme düşüncesiyle seğirdi. Son zamanlarda birbiri ardına davalara bakıyordu ve sıcak bir yatakta istekli bir kadınla birlikte olmayalı çok uzun zaman olmuştu. Kuraklığını Rachel'la sona erdirecek olması daha da tatlıydı. Şimdi dar eteğinin altındaki o dolgun kalçayı görecek, okşayacak, ısırarak ve ... yapmasına izin vereceği her şeyi yapacaktı. Yeni tanıştığı bir kadına en son ne zaman bu kadar ilgi duyduğunu hatırlayamaması da işin cabasıydı.

Evet! Evet! Aç bir canavarı zapt eden 142 dişin ne olduğunu tahmin edebilir misiniz?

Hiçbir fikrim yok, diye geri gönderdi.

Fermuarım, güzelim. Bana adresini mesaj at, sana göstereyim.

Decker onun yan odadan gelen kıkırdamasını duydu. Sonra adresi ekranda parladı. Oh, şimdi açıktı.

15 dakika içinde orada olacağım.

Küçük bir ciyaklamadan sonra telefonunu yere fırlattı ve yatak odasına girdi. Bir süre sonra müzik çalmaya başladı ve onun banyo dolabındaki çekmeceleri ve kapakları açıp kapadığını duydu. Saç kurutma makinesi çalıştı. Bu onun gitme işaretiydi.

Decker yavaşça dolabın kapısını açtı, paltoların altından eğilerek çıktı ve masa yaprağını yerine yerleştirdi. Pencereyi hafifçe araladı ve sürünerek içeri girdi, ayaklarının üzerinde kadının küçük arka avlusuna indi. Onun bahçesi

küçüktü ama sarmaşıklar ve beyaz, altın sarısı ve mor renkli narin çiçeklerle kendine ait yemyeşil küçük bir bahçe yapmıştı. Türleri hakkında hiçbir fikri yoktu ama Rachel'in burayı sevdiğine bahse girerdi. Burayı kendine küçük bir vaha yapmıştı,

Muhtemelen en çok gölge alan bir köşede yastıklı ferforje bir şezlongla tamamlandı. Arkasında boş bir çay fincanı ve bir dergi bırakmıştı. Yanındaki küçük ahşap masaya baktı. Onunla bu alanda vakit geçirebilmeyi diledi. Yüzünü güneşe doğru kaldırdığında gülümse ve parla.

Ve kafasını kışından çıkarması gerekiyordu. Bu yanlış düzeltmek için uzun zamanı olmayacaktı. S.I. Endüstrileri her zaman kirli işler yapardı. Savunma müteahhitliği, göbek adları Açgözlülük olan bir grup iyi çocukla doluydu. Şu anda bir görevi yoktu ama Decker bunun uzun sürmeyeceğini biliyordu. Xander ve Javier artık eş dedikleri o güzel sarışını paylaşmaya başladıklarından beri, evliliklerinin balayı kısmının tadını çıkarmaya çok daha niyetli görünüyorlardı. Yoksa şimdi de bebek tatiline mi çıkmışlardı? Ne de olsa önümüzdeki Mayıs ayında baba olacaklardı. Üçlü iğrenç derecede mutlu görünüyorlardı.

Decker bunu yapmamaya çalışıyordu ama neden birkaç saatten fazla zaman geçirmek isteyeceği birini bulamadığını merak ediyordu. Rachel sonunda Owen'dan ayrılmıştı ama en azından bir kez zar atacak kadar aşık olduğuna inanmıştı. Aletinin seğirmesinin ötesinde pek bir şey hissetmemişti.

Bu düşünceyi bir kenara iterek çitlere tırmandı ve mutfak penceresinin dışındaki küçük geçit. İki dakika geçmeden yine evinin önünde durdu. Normal şartlar altında, ona bir

Bir şişe şarap ya da en azından aromalı prezervatifler, ama her ihtimale karşı onları almak için onu yeterince uzun süre yalnız bırakmaya cesaret edemedi.

Küçük bir uyarı kükremesinden sonra bisikletini ön tarafa park etti ve kaskını yerleştirdi. Heybesinden birkaç parça eşya alıp kadının ön kapısına yöneldi ve zili çaldı. Kadın kapıyı açana kadar uzun bir dakika geçti. verandanın ışığını yakıp kapıyı açtı.

Sağ tarafındaki fuaye masasından gelen ışık koyu renk saçlarının etrafına yayıldı. Cildi pürüzsüz ve fildişi rengindeydi, güneşten etkilenmemişti ve makyajsızdı. Kalın siyah kirpiklerle çerçevelenmiş kahverengi gözleri geniş ve biraz ihtiyatlıydı. Dolgun dudaklarına biraz parlaticı sürmüştü ve adam onları tekrar kendi dudaklarının altına almak için sabırsızlanıyordu.

Rachel onu kabul etmek için geri adım attı. "Merhaba. Çabuk geldin."

"Motive olmuştum." İçeri girdi, sonra gülümseyerek kapıyı kapatıp arkasından kilitleti.

Üzerinde minik pembe çiçekler olan beyaz, kısa, ipeksi bir elbise giymişti. Decker kadın kıyafetleri hakkında pek bir şey bilmiyordu ama Bunun altında fazla bir şey giyemezdi. Sivri meme uçları ön tarafta boncuk boncuktu. Bunu doğru yaparsa, onu beş dakika içinde çıplak ve sırt üstü yatırabilirdi.

Gergin bir gülümsemeyle fuayeye doğru geri geri gitti. "Kahve?"

"Buraya mutfakta hazırlayabileceğin bir şey için gelmedim, güzelim. Ama derin bir nefes almak ve kafanı toplamak için bir dakikaya ihtiyacın varsa, sabırlı olacağım."

Titrek bir nefes verdi. "Özür dilerim. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım, hiç tanımadığım bir adamı ..."

"Kalbinizi hızlandırmak ve çılgılık atmaktan boğazınızı acıtmak için tasarlanmış yaramaz şeyler mi yapıyorsunuz?"

Yanaklarında tatlı bir kızarıklık belirdi. "Öyle de denebilir. Ama benim için hiç böyle olmamıştı."

Decker kaşlarını çatı. Şu anda yapmak isteyeceği en son şey eski sevgilisiyle yatak odası jimnastiği hakkında konuşmaktı, özellikle de o bornozun altında onu bekleyen çıplak bir harikalar diyarı vardı. Ne yazık ki ona bir fırsat vermişti ve bu, Owen hakkında ondan nazıkçe bilgi alabileceği tek zaman olabilirdi. Daha iyi bir neden bulmalı ya da o şerefsizi şüpheli listesinden çıkarmaya çalışmalıydı. Bu başka birinin ona karşı bir şeyler hissetmiş olması mümkündü.

neden bu kadar tatlı olduğunu düşündü. Ve onun yanında kendini daha rahat hissedene kadar rahatlamayacaktı. Tecrübe eksikliği, tuhaf bir şekilde sevimli olsa da, bir engeldi.

Elini tuttu ve onu antreden mutfığa, oradan da birkaç basamak inerek, ipuçlarını bulmaya odaklanmadığı için nihayet zaman ayırıp gözlemleyebildiği gömme oturma odasına götürdü. Bej rengi kadife kanepeye uzanarak, sarı-krem duvarlı odaya hafif bir hava veren desenli halılara ve aynalı aksesuarlara göz gezdirdi. Gömme raflar her türden kitapla dolup taşıyordu.

resimler ve ıvır zıvırlar. Duvarlarla aynı tondaki ışıltılı perdeler, daha önce arka tarafta gördüğü vahaya bakan büyük pencereleri kaplıyordu. Genel olarak ev aydınlık, mutlu ve ev gibiydi; tıpkı onun gibi.

Yıllar boyunca "evim" dediği birkaç yer çoğunlukla barakalar, barakalar ya da geçici moteller olmuştu. Genellikle görev nereye çağırırsa oraya gider, kök salmayı ya da bir gelecek inşa etmeyi hiç düşünmezdi ama şimdi Xander ve Javier belli ki London'la evcilik oynamak için Lafayette'e yerleşmişlerdi, o da bu süre boyunca burada olacağından şüpheleniyordu. Yazın nem dışında burası aslında fena değildi. Son yıllarda Los Angeles'ın otoyollarına ve gökdelenlerine alışmıştı. birkaç yıl, ama Decker böyle bir yere alışabileceğini, hatta bir kez olsun bir evi olabileceğini düşünüyordu. Hafif bir vanilya kokusu yayılıyordu, Sanki Rachel yemek pişirmiş, mum yakmış ya da aynı derecede kadınsı bir şey yapmış gibi. Hoşuna gitmişti.

Ondan hoşlanmıştı.

Decker elini çekiştirerek onun yanına oturmasını engelledi.

Bunun yerine onu kucağına çekti. Kız kıpırdandı, sanki bir yer bulmaya çalışıyormuş gibi

rahat bir nokta. Kadının yemyeşil kızı adamın sikinin üzerinde gezinirken neredeyse inleyecek ve bir canavar gibi kıyafetlerini yırtacaktı ama kendini tutmayı başardı.

"Bu bornozu üzerinden çıkarmak ve nefis vücuduna muhtemelen sadece yabancı ülkelerde yasal olan şeyler yapmak için sabırsızlanıyorum." Decker göz kırptı, sonra parmak uçlarını kadının açıkta kalan teni boyunca, bornozunun yakasının yanında, göğsünün kabarıklığı üzerinde gezdirdi.

"Ama bana bunun senin için hiç iyi olmadığını söylediğinde, geçmişte seni neyin hayal kırıklığına uğrattığını bilmek istiyorum. Bana en son ne zaman seks yaptığınızı anlatın."

Üç

RACHEL'IN IRI, KARA GÖZLERİ ŞOKLA IRILEŞTİ VE

başını salladı. "Yapmamayı tercih ederim. Benim 'yönlendirmeme' izin vereceksin, bu yüzden sorun olmayacak."

Kadın onu öpmek için hamle yaptığında Decker başını yeterince çevirdi. Dudaklarıyla boynunun yumuşak derisini sıyırdı, sonra dudaklarını lobuna dayadı. "Yine de, neyi sevmediğini anlayabilmem için bana biraz bilgi vermen gerekiyor."

Geri çekildi ve onun bakışlarıyla karşılaştı, sonra kucağından kalkmaya çalıştı. Adam kollarını onun etrafında sıktı ve sonunda kadın iç çekti.

"Eski kocamla birlikteydim," diye mırıldandı, gözlerini kaçırarak. "Owen her zaman çok ciddiye. Nasıl ifade edeceğimi bilemiyorum. Bu onun sevmekten çok tahammül ettiği bir şey gibiydi."

"Bu da kendinizi bir şekilde sorumlu hissetmenize neden oldu ve siz de bundan zevk almadınız mı?"

Sanki algısıyla onu şaşırtmış gibi bakışları tekrar onunkilere döndü. Bunun için roket bilimci olmaya gerek yoktu ama bu çıkarım bir fizikçiyi aşıyordu. Anlaşıldı.

"Evet." Kadın başını salladı ve adam onun yanaklarında tatlı bir kızarıklık gördü. "Bu konuda hiç konuşmak istemedi."

O zaman Owen berbat seksi hak etti. *Salak herif*. "Başka bir şey var mı?" "Köprünün altından çok sular aktı." Rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

"Hiç sanmıyorum. Çuvaldaki son seferin berbattı. İletişim çok önemli. Sana daha iyi zaman geçirtmemi istiyorsan iletişim kurmalıyız. Ayrıca, şimdi söyleyemiyorsan çıplak olduğumuzda bana ne istediğini nasıl söyleyeceksin?"

Bir an o dolgun dudağını çiğnedi. "Pekâlâ. Nerede hassas olduğumu bildiğini sanmıyorum."

Bu Decker'ı şaşırtmamıştı ama kızın nazik ifadeleri karşısında kahkahasını dizginlemek zorunda kaldı. "Yani klitorisinin nerede olduğuna dair hiçbir fikri yoktu ve sen de olmasını çok mu istedin?"

Kızarması derinleşti. "Her zaman bu kadar açık sözlü müsün?"

"Lafı dolandırmanın bir anlamı yok." Sırıttı. "Özellikle de seninkini. Bir ya da iki kez sallayabilirsem çok mutlu olacakmışsın gibi geliyor."

Çenesi düşmüş ve adamın omzuna vurmuş olsa da gülümsüyordu. "Bu çok kaba!"

"Ama dürüst ol. İlişkinizin geri kalanı nasıldı?" "Pek iyi değildi, yoksa boşanmazdık."

Oh, şımarıklık. Onu bir yapışkan madde yığınının çevirmeden önce ayak parmaklarını kıvırtan bir öpücükle onun şımarık ağzını susturmak ne kadar eğlenceli olurdu? "Siz ikiniz hâlâ medeni misiniz yoksa çok mu çirkin bitti?"

"Çoğunlukla kibarlık. Owen bazen kendini kaybediyor. Onu görmezden geliyorum."

Ve bu eski sevgilisini gerçekten kızdırıyor olabilirdi. Kesinlikle araştırmaya devam etmek istiyordu ama şimdi onu şüphelendirmeden fazla derine inemezdi. Boş bir anı olduğunda, o pisliği araştırarak ve yüzünün onu cinayet işlemeye teşvik eden adamla eşleşip eşleşmediğine bakacaktı. O zamana kadar, eski sevgilisiyle ilgili sorulara dikkatle yaklaşmalıydı - cinsel konular hariç.

Rachel bastırılmış arzularını saklıyordu.

"Yatakta hiç hoşunuza giden *bir şey* yaptı mı?"

"Pek sayılmaz. Muhtemelen onunla neden evlendiğimi merak ediyorsunuzdur.

Benim

Geldiğim yer olan Florida'daki arkadaşlarım bana hep bunu sorarlardı. Owen benden sekiz yaş büyük ve ilk başlarda bilgili görünmesi hoşuma gitmişti ama bu sekse kadar uzanmıyordu. Dinlemekten çok kendi konuşmasını duymayı sevdiğini anlamam yıllarımı aldı. Konu bir şey olduğunda

hakkında ahkam kesemezdi, değiştirdi." Başını eğdi ve baktı. "Her kadınla yatmadan önce psikanaliz mi yapıyorsun?"

Decker bunun onun susması için bir işaret olduğunu düşündü. "Beni dinleyen bir erkek istediğini söylemiştin. Deniyorum. Seni biraz bile anlamazsam istediğini nasıl verebileceğimi sanıyorsun? Ne istediğini biliyor *musun*?"

Rachel geri çekildi. Yüzünde milyonlarca düşünce uçuşuyordu. Önce kızgın, sonra üzgün, sonra da düpedüz şaşkın görünüyordu. Decker ona

daha sıkı sarıldı.

Gerçek arzularının ne olduğuna dair en ufak bir fikri bile yoktu, ama bu saçma yetki sahibi olma fikrinden kurtulur kurtulmaz ona gösterecekti.

"Bu orgazm. Bu kadar zor olmamalı."

Bir erkeğin ona hiç vermediğini mi söylüyordu? Bunu başaran ilk kişi olma fikri neredeyse ağzının suyunu akıtacaktı. Evet, muhtemelen aptalca ve gereksiz yere bölgeseldi ama cazibe mantıklı değildi. Ve onun sıcak, olgun, şehvetli bir sevişmeye ihtiyacı olduğu kadar mantığa da ihtiyacı olduğunu düşünmüyordu. Ve sonra sarılmak.

Gülümsedi. "Bu size bağlı. Eğer neyin seni harekete geçirdiğini gerçekten biliyorsan ve bunu açıkça ifade edebiliyorsan, endişelenecek bir şey yok. Eğer bilmiyorsan, bunu anlayana kadar kimseyle seks yapmaktan zevk alamayabilirsin."

"Peki ya sen?" diye meydan okudu. "İstediğin şeyi ağzından kaçırmakla ilgili bir sorunun yok gibi görünüyor."

Ağzından bir şey kaçırmazdı, genellikle emirler yağdırırdı. Bunun şu anki konuşmayla bir ilgisi yoktu. Sinirlenmeye ve endişelenmeye başlamıştı. Onu sakinleştirmenin zamanı gelmişti.

Parmak uçlarını tekrar kızın göğsünün yumuşak kabarıklığı üzerinde gezdirirken, kollarında ve bacaklarında tüylerin diken diken oluşunu memnuniyetle izledi. "Erkekler basittir. Neredeyse her zaman hazırızdır. Kabarıklıklarımız ve kıvrımlarımız yoktur. En hassas sinir uçlarımız gizli değildir. Bir erkeğin sikine dikkat ederseniz, emin olun hoşuna gidecektir."

Rachel dudaklarını birbirine bastırdı ve kıkırdamamaya çalıştı ama başaramadı. "Öyle bir anlattın ki... Annem kesinlikle son nefesini verirdi."

Decker onun abartılı da olsa tatlı Güneyli aksanına sırtıttı. "Annenle ilgilenmiyorum."

Gülümsedi ama onun bakışlarıyla tam olarak buluşamadı. "Öp beni."

"Evet, hanımefendi." Bu, kabul etmekten çekinmediği bir talepti.

* * *

DECKER ellerini yavaşça kızın üzerine **koydu** ve kız titremeye başladı. Onunla ilgili her şey çok güçlü ve erkeksiydi ve içindeki dişiye çağırıyordu. Onun kucağında, ondan biraz daha kısa oturuyordu. Ve onun Geniş omuzları ona iç çekti. Onu çevreliyor, narin hissettiriyor gibiydi. Bağımsız olmak ve kendi ayakları üzerinde durmak için çok çabalamasına rağmen

Boşandığından beri iki ayağı üzerinde duran Rachel, onun kollarında kendini küçük hissetmekten hoşlandığını itiraf etti. Onun dikkatini çekmek için ne yaptığından emin değildi ama doğum günü gecesini onun kadar muhteşem biriyle geçirdiği için minnettar olacak ve geleceğinde bir ya da iki orgazm olmasını umacaktı. Yetenekli olmaktan çok daha fazlası gibi görünüyordu.

Sert eli başının tepesini nazikçe kavradı, güçlü parmakları saç tellerine gömüldü. Küçük bir çekiştirmeye başını geriye yatırdı. Ağzı bir nefes kadar onunkinin üzerinde asılı kaldı. Gözlerini kırıştırarak ona baktı, siyah kirpiklerinin kalın saçaklarıyla aç mavi gözlerine çekildi. Dudakları teninde nasıl bir his uyandıracaktı? O kaslı eller vücuduna ne yapacaktı?

"Seni nasıl öpmemi istediğini söyle," diye fısıldadı.

Rachel kaşlarını çatı. Açıklamak zorunda mıydı?

"Tutkuyla."

"Yavaş mı? Hızlı mı? Derin mi? Alay etmek mi?" diye meydan okudu. "O güzel ağzı baştan çıkarmamı mı yoksa dilimle becermemi mi istiyorsun?"

Karnı sıkıştı. Cinsel organı zonkladı. Sadece sözleri bile onu tahrik etmişti. Adamın büyük omuzlarını kavradı, nefesi hızla geliyordu.

"Hepsini."

Yüzüne bilmiş bir gülümseme yayıldı. "Bundan sonra ne istiyorsun güzelim? Eğer bunu en ince ayrıntısına kadar anlatmak zorunda kalsaydın, bana ne derdin?"

Aklını kaçırarak ona baktı. Mercy, yüzlerce fikri olduğunu varsaymıştı ama mükemmel sevişmeyi hayal etmeye çalıştığında ... sadece onun altında coşku içinde kıvrandığını hayal etti. Bu çok belirgin değildi ve bir bakıma onun ne demek istediğini kanıtlıyordu. Yüzlerce muhteşem kitap okumuştı.

Dünyayı sarsan seks tanımları, ama *ona* neyin iyi hissettireceğini tam olarak bilmiyordu. Yine de kendi kontrolünü Owen'dan daha yetkin görünse bile, keşfedip biraz güven kazanana kadar başka bir adamın ellerinde zevk alamazdı.

"Deney yapabilir miyiz?"

Omuz silkti. "Tabii. Şimdi o öpücükle başlamak ister misin?"

Decker onunla alay ediyor, işi uzatıyor, onu bekletiyordu. Kucağında kıpırdanıyor, bacaklarının arasında oluşan tatlı baskıdan kurtulmak istiyordu.

"Evet."

Saçlarını sıkıca kavradı. Kadının vücudunu, kalçalarını saracak

şekilde yeniden ayarladı. Sonra aşağı indi, ağzı onunkini kapladı, aynı anda boştaki kolunu onun beline doladı ve onu sarsarak aynı hizaya getirdi

ona karşı. Rachel adamın fermuarında gerçekte kaç diş olduğunu bilmiyordu. Ama adamın çelik gibi ereksiyonu kızın yumuşak kıvrımlarına sürtünüp içinde karıncalanmalara yol açtığına, bunun aç bir canavarı kafeslediğine inanmakta güçlük çekmedi.

Dudaklarını birbirinden ayırırken, Decker bir kadını nasıl inleteceğini çok iyi biliyormuşçasına içeri daldı. Sanki onu çaresiz bırakıyormuş gibi kadının ağzının ırzına geçti. Kadının boğazından tutkulu bir inilti kaçtı ve adam bu sesi açgözlülükle yuttu. Decker inlerken ve onu kendine doğru çekerken, ısı vücudundan geçerek meme uçlarına, bacaklarının arasına doğru yayıldı.

Parmaklarının bir hareketiyle onu başını eğmeye zorladı, böylece öpücüğün daha derinlerine dalabilecekti. Adamın kontrolü ele alış biçimine itiraz etmeliydi.

Ama e-okuyucusundaki tüm o BDSM romanları onu çok alfa bir erkek fikriyle tanıştırmıştı - Owen'ın asla olamayacağı bir şey. Şunlar Dominant erkekler neredeyse bir kadının zihnini okuyarak onu çözebilir ve ona en üst düzeyde zevk verebilirlerdi. Bunun sadece bir kurgu olduğunu düşünmüştü. Ama Decker'ın onun ağzını alış şekli, her girintide gezinmesi, tadına bakması ve sadece geri çekilmek, dudaklarını ısırarak, duraklamak ve bakmak, sonra aralarında bir an bile ayrılığa dayanamamış gibi onu tekrar öpmek için onu daha da yaklaştırmaması, varsayımlarını yeniden düşünmesine neden oldu.

Nefeslerini paylaştılar. Decker'ın öpücüğünün baharatlı tadına baktı. Onu doyurmak yerine, sadece daha fazlasını arzuladı. Ağzının aldığı yol onun . . . Sanki onun sahibiydi. Bu fikir neden bu kadar hoşuna gitmişti? Onlar yabancıydı ve adam muhtemelen birkaç saat içinde gitmiş olacaktı. Bu gece sadece bir fanteziydi.

"Tanrım, tadın çok tatlı. Her şeyini yutmak istiyorum ama seni öpmeden duramıyorum. Tanrım..."

İçini kadınsı bir gurur kapladı. Daha önce hiç gerçekten istenmemişti. Owen gösteriş yapmamıştı. Öpüşmekten bile hoşlanmazdı. Çok fazla mikrop vardı. Elbette lisede birkaç kez çıkmıştı ama onlar da erkeklerle olmuştu. Decker bir *erkekti*.

Rachel onun içinde eridiğini hissediyor, onun güçlü ve emin kucağında sadece birkaç dakika geçirmek istiyordu. Her nefes nefese öpüşmede, dudakları daha acil bir şekilde buluşuyordu. Baş döndürücü bir uyarılma, adamın dudaklarını tutsak etmek için kullandığı bir uyuşturucu gibi damarlarında hızla dolaşıyordu. Sıvı zevk yayıldı ve damarlarını ele geçirdi. Arzuladığı her şey ve daha fazlası ondaydı.

"Bu lanet bornozu çıkarmak istiyorum," diye homurdandı dudaklarına karşı, sonra onları tekrar yakaladı ve derinlere daldı. Başka bir hırıltıyla geri çekilmeden önce ona sözlerini anlaması için sadece bir an mühlet verdi. "Şimdi Rachel. Güzel meme uçlarını görmek istiyorum. Onları ağzımda istiyorum. Dilimin üzerinde sertleşmelerini istiyorum. Bu gece benim olacaklar ve sen de onları bana vereceksin."

Onun sert talebiyle midesi ayak parmaklarına kadar indi. Sert uçlar sıkılaştı ve sanki ipeğe sürtündüklerini hissedebiliyordu. Decker'a giden yolu işaret ediyordu. O anda teslim olmayı o kadar ama o kadar çok istedi ki. Külotunun ne kadar nemli olduğunu hissedebiliyor muydu?

Yapabilse bile, yine de kendi zevkinden sorumlu olmak zorundaydı. Elbette, onun istediğini yapmasına izin verebilirdi. Muhtemelen hoşuna bile giderdi. Muhtemelen, geleceğinde birden fazla orgazm olacaktı. Ama istemek Seksi keşfetmek sadece nirvanaya ulaşmak demek değildi. Aynı zamanda kendine olan güvenini artırmak ve cinsel olarak kim olduğunu bulmak anlamına da geliyordu. Yirmi dokuz yaşındayken kanını neyin coşturduğunu ya da kendisini en çok neyin kadın gibi hissettirdiğini bilmiyordu. Ayrıca zevk verme konusunda da pek bir şey bilmiyordu. Owen ön sevişmeyi pek sevmezdi.

"Eninde sonunda yapacağım," diye söz verdi, gözlerini kırpıştırarak. "Ama kontrol bende, hatırladın mı? Söz vermiştin."

Gözleri kısıldı ve parmakları kızın saçlarında sıkılaştı. Gözlerindeki açlık kızın soğukkanlılığını kemiriyordu. Bu bakışla ilgili her şey onda cübbesini yırtıp kendini ona sunma isteği uyandırdı.

"Pekâlâ. Ne istiyorsun güzelim?"

"Çıplaksın. Sana bakmama izin ver," diye fısıldadı. Onu görmek için sabırsızlansa da Rachel cevabının daha kesin olmasını diledi. Neden daha cadaloğ ve daha az şebboy olamıyordu? Ve kahretsin, ne zaman kızarmayı bırakacaktı?

"Pekala. Tamamen seninim." Decker kollarını açmış, sanki ona çıkmak için sabırsızlanıyordu.

Bu iyi olacaktı.

Rachel adamın siyah gömleğinin düğmelerini açtı ve geniş omuzlarına gergin dikişlerle yapışan kumaşı sıyrıp çıkardı. Giysiyi adamın kollarından aşağıya doğru itti ve adam giysiyi silkip yere atarak ona yardım ederken şişkin ve dalgalı pazıları ortaya çıktı. Künyesi şingirdadı, sonra da sert göğsüne çarptı.

Göğüs kaslarının yarısı koyu renk saçlarla kaplı ve bir çeşit askeri dövmeden, düşük belli kot pantolonun içinde kaybolan sekiz karın kaslarına kadar.

Çenesi düştü. Pantolonunun kalçalarına yapışmasına yardımcı olan siyah ve gümüş tokenin hemen altında gölgeli ve erkek bir şey gördüğüne neredeyse yemin edecekti.

Decker ona cinsel bir meydan okumayla bakarken sırıttı. "Beni bundan daha çıplak mı istiyorsun?"

"Evet." *Lütfen.*

"Tamamdır." Onu kucağından kaldırdı, kalçasına dokundu ve bornozunu fırçalamaya çalıştı.

Rachel ona parmağını salladı. "Çok ısrarcısın."

"Muhtemelen bu yüzden başım çok belada." Sırıttı. "Ama bakalım sana bunu unutturabilecek miyim?"

Decker kemerinin tokasını şangırtıyla açtı ve bekleyen ereksiyonunu tutan dişlerin her birini serbest bıraktı. Sonra pantolonunu dikkatli bir şekilde yerde bir su birikintisine bıraktı ve tamamen çıplak bir şekilde ayağa kalktı.

Vay anasını! Komando olmuştu. Rahatsız edici iç çamaşırları yoktu. Sadece kalçasında kartal pençesine benzeyen bir dövme ve devasa ereksiyonunun santim santim heybetli görüntüsü vardı.

Yutkundu.

"Eğer postanede çalışıyorsanız, paketimi incelemenize izin veririm." Kanepeye doğru iki adım attı ve onun üzerinde durdu. "Çalışmıyorsan bile sana izin verebilirim."

Kalın erkek eti yüzüne doğru sallanırken, iri erik başı neredeyse morarmışken tavlama cümlesi zar zor kaydedildi. Adam elini sert sütunun etrafına sarıp yavaşça okşadığında, görsel olarak onunla alay ettiğinde çenesini yerden kazımak zorunda kaldı. *Çok seksiydi.* Avucunun içinde nasıl hissedecekti? Adamın ona doğru yükselen misk kokusu daha yoğun görünüyordu ve

Bacaklarının arası gizemliydi. Testisleri büyük ve ağırdı.

Ona dokunmak için yanıp tutuşuyordu.

Kalın parmaklarının hassas seksinde aşağı yukarı kayan yavaş, hipnotik hareketini izledikten sonra, Rachel bunu Decker'a yapmak ve ona kendini iyi hissettirmek için can atıyordu.

Güçlendirici bir nefesle gerginliğini bastırdı, adamın elini yolundan itti ve sıcak, sert et parçasını kavradı. Onu çevrelediğinde parmakları tam olarak buluşmadı. *Yavaşça yukarı doğru okşadı.*

Başparmağını başının üzerinde gezdirdi. Dişlerini sıktı ve tıslayarak nefes aldı, kadının elinde daha da sertleşti.

Bir ihtiyaç titremesi onu sarstı. Kıvrımları birazdan daha fazla nemlendi. "Kahretsin, güzelim. Bu çok iyi. Beni bitirmek istemiyorsan "Elinle kapatırsan, bunu daha fazla yapmam."

Eninde sonunda bunu bir sevgiliyle de isteyebilirdi ama şimdi Decker'la birlikte olmayı onu izlemekten daha çok istiyordu.

"Aklımdaki bu değildi." Başını iki yana salladı. "O zaman benimle ne yapacaksın?"

Sözleri bir iniltiyle sona erdi ve ses doğrudan kızın arasına gitti.

Bacaklar.

Güzel soru. Tam olarak ne istiyordu? Kaşlarını çattı ve Boş. Gerçek şu ki, bilmiyordu.

Bariz olan, büyük, ipeksi şaftını ağzına sokmak ve emmektir. Erkeklerin bundan hoşlandığını duymuştu. Kulağa heyecan verici geliyordu... biraz da yasaktı - en azından ona. Bunu hiç yapmamıştı. Owen seks için on beş dakikanın çok uzun olduğunu düşünüyordu, bu yüzden hiç oyalanmamışlardı. Her ne kadar bunu dilemiş olsa da Dudaklarını onun etrafında dolaştırmaya güveniyordu, bir erkeğin üzerine tırmanacak türden biri değildi. Ve Decker'ın gerçekten nelerden hoşlanacağı ya da zevk alacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Bir kez bile sormadığı için belli belirsiz bir utanç kapladı içini. Seks iki yönlü bir yol olmalıydı. Owen'ın iletişim eksikliği ona bunu öğretmemiş miydi?

"Önerileriniz neler?" Rachel onun bir sürü önerisi olduğunu umuyordu. Açıkça görülüyordu ki, büyük sorumluluk alma planı işe yaramıyor gibi görüldüğü için hiçbir şeyden haberi yoktu ve kaybolmuştu.

"Sana göstermeme izin verirsen." Kadın itiraz etmek için ağzını açtığı anda, adam diz çöktü ve bir parmağını dudaklarına götürdü. "Yeni şeyler deneyimlemek istediğini biliyorum. Çok fazla sevgilin olmadığını tahmin ediyorum."

"Sadece Owen."

Anlayış yüzünü yumuşatmıştı. Rachel bu kadar köşeli ve erkek birinin nasıl bu kadar nazik görünebildiğini bilmiyordu.

"Hiç deneyimlemediysen seni en çok neyin tahrik ettiğini nasıl bilebilirsin? Yine de deneyeceğiz, ama bunu tersine çevirelim. Kontrolü bana ver. Bir şeyi beğenmezsen bana söyle. Başka bir şey deneriz."

"Ama her şeyi Owen'ın kontrol etmesine izin verdim ve bu bir felaket oldu."

"Ben senin eski salağın değilim."

Hayır, ama . . . "Aktif bir rol oynamazsam seksin asla istediğim gibi olmamasına üzülemem."

"Yapacaksın ve bunu istemen çok güzel. Ama başlangıç olarak, bence senin aktif rolün bana nelerden hoşlandığını söylemek olmalı. Örneğin, meme uçlarının okşanmasını, çimdiklenmesini ya da başka bir şeyi tercih edip etmediğini bana söyleyebilirsin. Belki o konuda hassas bile değilsin, ama bunu öğreneceğiz. Sonra bana ağzımın amında olmasından hoşlanıp hoşlanmadığını, seni becerirken öpülmekten hoşlanıp hoşlanmadığını ya da esaretten hoşlanıp hoşlanmadığını söyleyebilirsin."

Rachel gözlerinin açıldığını hissetti. Ve vücudu aşırı ısınmaya başladı.

"Evet, hepsini ve daha fazlasını yapacağız." Adam onun kalçasını avuçladı. "Benim de Owen kadar beceriksiz olduğumu varsayıyorsun. Söz veriyorum güzelim, seni hayal kırıklığına uğratmayacağım. Daha birkaç saat önce tanıştığımızı biliyorum ama senin sevgilin olmak üzereyim. Eğer bunu başaracaksak, bedenin konusunda bana güvenmelisin yoksa bu iş hiçbir yere varmaz."

Gerçekten iyi bir nokta.

"Sana güvenmediğimden değil."

"Oh?" Sırıttı. "Eğer öyle değilse, o zaman doğuştan kontrol manyağı mısın?"

Yanaklarının ısındığını hissetti. "Beşinci savunmamı yapacağım."

Orantısız bir gülümsemeyle ayağa kalktı ve o ağız sulandırıcı erkek vücudunun her santimini açtı. En ufak bir nefes alışında karın kasları dalgalanıyordu. Elini ona doğru uzattığında pazuları esnedi. "Benimle gel."

Buna nasıl hayır diyebilirdi ki?

Rachel elini onunkine koydu ve o da sıktı. "Yolu göster." *Bana ne yapacağımı göster.*

Tereddüt etti. "Yatak odan koridorun sonunda mı?"

"Evet." Belli belirsiz gülümsedi. "Aslında senin yanında kendimi o kadar rahat hissediyorum ki, hiçbir şeyin nerede olduğunu bilmediğini unutmuşum. Benimle gel, sonra sen devralabilirsin."

Decker parmaklarını birleştirdi, sonra pantolonunu almak için eğildi. Onu koridordaki karanlık odaların önünden geçirdikten sonra gölgeli yatak odasına götürdü. Komodinin üzerinde duran lambayı yakmayı düşündü. Onu görmek istiyor muydu? Karanlıkta olmayı mı tercih ederdi?

"Düşünüyorsun ama iletişim kurmuyorsun," diyerek kot pantolonunu bir kenara bıraktı ve onu kollarının arasına, kendisine doğru çekti.

"Öğretmen olmanın tehlikelerinden biri. Düşündüğüm her şeyi sınıfta söyleyemem."

"Eminim." Önce şakacı bir şekilde burnunu, sonra yanağını öptü ve kulağına doğru ilerledi. "Güven, hatırladın mı?"

"Evet. Anladım. Anladım."

"Gerginsin."

Neden aşıkâr olanı inkâr edelim ki? "Neredeyse iki yıl oldu, Owen'la ayrılmanızın hemen öncesinden beri."

"Güzel bir kadın iyi ve sık sık tatmin edilmelidir. Ama tek sorunun bu olduğunu sanmıyorum. Seni sinirlendiriyorum."

Sormadı; biliyordu. "Barda daha güzel kızlar vardı."

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Barda daha kolay kızlar vardı. Yirmi bir yaşındayken, evet, bu harika. Birkaç içki, bir iki şaka ve Muhtemelen şansın yaver gider. Bir erkek otuz yaşına geldiğinde, bir kızın harika göğüslerinin yanı sıra bir şeyler de aramaya başlar. O zamana kadar, artık

Sonrasında da biraz sohbet etmeyi sever."

Rachel gözlerini devirdi ama yüzünde bir gülümseme belirmediğini hissetti. "Peki kaç yaşındasın?"

"Seninle konuşmaktan zevk alacak kadar yaşlı," diye mırıldanarak kulak memesini ısırdı. "Sonra ..."

Bu da muhtemelen otuzunu aştığı anlamına geliyordu. Eğer değilse, o zaman Barbie ya da Tawny adında biri çok daha az konuşuyordu. Ama cevabın şu anda pek bir önemi yoktu, özellikle de dudaklarını kadının boğazına değdirdiğinde. Tanrım, bu onun vücudunda elektriksel bir ürperti yarattı.

"Senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum," diye itiraz etti.

"Doğum tarihim ve kan grubumu mu öğrenmek istiyorsun yoksa ağrıyan amının derinliklerinde kendimi becerirken nasıl hissettiğimi mi bilmek istiyorsun?"

Dört

DECKER'IN SORUSU ONU ÜRPERTTİ.

SHUDDER. Rachel'ın nefesi kesildi. İçini bir sıcaklık kapladı. Meme uçlarına kan hücum etti. "İkincisi."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Neden her şeyi analiz etmek istiyor gibi görüldüğünü yakında konuşacağız. Bu kimya, güzelim. Bırak yansın."

Onun kıvrılmış

parmaklarını küçük ipek bornozunun kemerine doladı ve çekti. "Şimdi o sert meme uçlarını tamamen çıplak ve ağzım için hazır görmek istiyorum. Bornozu bırak."

Terreddüt onu boğsa bile, karnında bir heyecan kıvrıldı. Onun istediği her şey olmak için yanıp tutuşuyordu. Sadece anın tadını çıkaracak kadar ahlaksız olabilmeyi diledi. Ama . . .

"Ne oldu? Konuş benimle." Onun yanağını okşadı.

"Ben ... kayboldum. Owen seks için tamamen çıplak olmayı hiç sevmezdi. Onun için fazla dünyevi."

"Ne? Gerçekten seksten hoşlanıyor muydu?"

Omuz silkti. "Her zaman orgazm olduğu için iyi vakit geçirdiğini düşündüm."

"O kadar emin değilim." Alay etti.

"Owen her zaman önce duş almamı, sonra da yatağa böyle bir şey giyerek gelmemi isterdi." Rachel bornozunu çekiştirdi.

Decker homurdandı. "Sonra size yatağa girmenizi söyledi, karanlıkta üstünüze çıktı ve seks üç dakika içinde bitti ve size tekrar duş almanızı ve yatağa gelmenizi mi söyledi? Bir ya da iki hafta sonra aynı şeyi tekrarladı. süreç?"

Kadın ona bakakaldı. "Nasıl tahmin ettin?"

"Burada bir resim görüyorum. Başka hiçbir şey bilmediğine göre bastırılmış ve kafanın karışık olmasına şaşmamalı. Tam bir pisliksin."

"O sadece . . . Beyni bilim etrafında dönüyor. 'Tipik' şeylerle pek ilgilenmez. Televizyondan, kokteyl partilerinden, alışverişten nefret eder. Romantizmin

basmakalıp ve-"

"Seks, en kısa sürede gerçekleştirilmesi gereken bedensel bir işlev midir?"

"Onun gibi bir şey."

"O zaman senin duygularını umursamadı." Decker ona doğru bastırdı, ereksiyonu kalın bir çıkıntı halinde karnını dürtüyordu ve yüzünü ellerinin arasına aldı. "Sana nasıl olması gerektiğini göstereceğim. Sen sıırıslıkla ve hazır olana kadar sikimi amına yaklaştırmayacağım. Söz veriyorum."

Adamın hınzırca sözleri kadının içini kıpır kıpır etti, sanki bir sürü kelebek break dans yapıyordu. "Anlayışın için teşekkür ederim. Bahse girerim çoğu erkek uzun zaman önce pes ederdi."

Onun yanağını okşadı. "Sadece sen ve ben varız. Başka bir erkeğin ne yapacağı umurumda değil, özellikle de Owen'ın. Eğer konuşmak yerine seks yapmaya ve hayatına devam etmeye hazırsan..."

Decker bornozunun kemerini çekiştirirken, gölgelerin arasından ona, sonra da komodinin üzerindeki küçük lambaya baktı.

Bir elini kızın saçlarına koydu ve çekiştirdi. "Bana odaklan. Lambanın yanmasını istersem, bunu hallederim. Şu anda, ayar umurumda değil. Seni memnun etmek umurumda. Yarı giyinik ve aşırı düşünceliysen bunu yapamam. Gerginsin. Beni iyi tanımıyorsun. Bunu seni nasıl iyi hissettireceğini bilen biriyle hiç yapmadın. Kendini bırakmakta zorlanıyorsun. Hepsini anlıyorum. Ama denememe izin vermelisin."

Rachel gözlerini sıkıca kapattı. Decker tamamen ama tamamen haklıydı. Aklından çıkmalı ve alışkın olduğu şeyleri düşünmeyi bırakmalıydı. Decker ona burada onunla birlikte olmak istediğini her şekilde göstermişti ve ona zevk verecek deneyime ve sabra sahipti.

Başını sallayarak tüm güvensizliklerini bir kenara itti ve kemerinin düğümünü çözdü. İpeği bir parça aralayarak Decker'ın kendisini izlemesini seyretti. Çok seksi görünüyordu; fethetmeye hazır, istekli bir erkek. Arzusu onu sarmış ve tenini okşamıştı. Nefesi sert ve hızlı geliyordu.

Cübbesini omuzlarından sıyırdı. Sadece bir fısıltıyla ayaklarının altındaki halıya kayd. Bu akşam yemeğini yerken tanımadığı bir adamın önünde duruyordu ve üzerinde siyah, küçük bir külotta başka bir şey yoktu. Sadece çok nemli danteller onu kadının gizli etinden ayırıyordu. Adam baktı, mavi gözleri gölgeli odada aklıktan kararmıştı.

oda. Onun henüz görmediği şeye vereceği tepkiyi düşününce içinden bir ürperti geçti.

"Kahretsin," diye mırıldandı, elini ona doğru kaldırarak. "Çok güzelsin."

"Gerçekten mi?"

Kapa çeneni! Rachel kendi kararsızlığına lanet okudu. Owen ona tombul demiş, İtalyan yemeklerini ve ara sıra bir parça çikolatayı sevdiği için onu azarlamıştı. Decker onun bu halinden hoşlanıyor gibiydi. Sıcak parmakları göğsünü okşuyor, başparmağı meme ucuna çok yakın bir yerde geziniyordu. İcini yakan sıcaklıkla ürpertici bir nefes aldı.

"Muhteşem. Şehvetli." Eğilip kızın boynuna sokuldu ve dudaklarını kıza bastırdı. "Çok masum görünüyorsun. Kirpiklerini bana her fırlattığında

sertleş. Kollarımda titrediğini hissettiğimde, seni yatağa atmamak ve seninle hınzırca sevişmemek için her şeyimi veriyorum."

Adam usulca küfretmeden önce parmakları kızın göğsünde bir parça sıkılaştı. Sonra onun boynunu kavradı ve dudakları dudaklarına çarparken onu doğrudan altına yerleştirdi. Bu his onu sarsmış, anında bir arzu zonklaması yaratmıştı. Rachel Decker'ın karşısında eridi ve ona tamamen açıldı, her sahiplenici itişini ve alaycı geri çekilişini karşıladı. Onun öpücüğü karşısında inledi, Kollarını adamın boynuna doladı ve adamın sıcak teninin kendisine yapıştığını hissederek mırıldandı.

Sonra onu yatağa doğru geri çekti, ısrarlı öpücüğü sabırsızlık ve taleple tatlandırılmıştı. Şimdiden onu çözmeye başlamıştı. Otuz saniyeden az bir süre sonra Rachel kendini macuna dönüşmüş gibi hissetti.

Uyarılma. Bu konuda bir şeyler okumuştı, hatta kendini tatmin ederken küçük sarsıntılar hissetmişti. Ama Decker içinde bir ihtiyaç depremi yaratıyordu. Dünyasıyla birlikte seks hakkındaki tüm düşüncelerini de sarsıyordu.

Yatağa uzanmasına yardım etti, arkasından sürünürken ağzı hâlâ kızın ağzındaydı. Kocaman, sert vücudu kızını kapladı, göğsündeki ince tüylerle meme uçlarını nazikçe aşındırırken kızın içine sıcaklık yaydı. Bacakları daha fazla tozlanmıştı ve onu istilasına açmak için iç uyluklarına bastırdığında, his çok yabancıydı şaşırtıcıydı. Kelime dağarcığı, vücudundaki her sinir ve hücrenin uyanışını, teninin karıncalanmasını, kalbinin çarpmasını, vücudundan akan doğruluğu tarif etmek için neredeyse yetersizdi.

Otuzuna bir yıl kalmıştı ve bir erkek tarafından ele geçirilen bir kadın olmanın ne demek olduğunu hiçbir zaman tam olarak anlayamamıştı. Decker bir başka derin öpücükle dudaklarını tahrip ederken, verdiği her şeyi alırken, onu daha fazla zevke boğarken, kavramı kavramaya başladı. Saf hisler onu sarıp sarmaladı ve sonunda iki sevgilinin seksi nasıl paylaştığını anladı. Avuç avuca dokunduklarında kalp atışları ve nefesler birbirine karıştı. Tek kelime etmeden, bir bakışla bütün bir özlem zenginliğini değiş tokuş ettiler. Ve bu, bedenlerini birleştirmeden önceydi.

Nasıl oluyordu da saatler önce tanıştığı bir yabancıyla, yaklaşık dört yıldır evli olduğu adamdan daha yakın ve uyumlu hissedebiliyordu?

Rachel bilmiyordu ama artık bunu sorgulamayı bırakmıştı. Dizlerini adamın kalçalarına doğru bükerek onu vücudunun daha da derinlerine aldı ve içinden zevkin çok ötesinde bir haz akarken hayata sımsıkı tutundu.

Decker'ın sert avuç içleri kızın yan tarafına doğru kayarak elini kalçasına sabitledi. "İçine girmeyi çok istiyorum. Ama sana daha çok neyi kaçırdığını göstermek istiyorum."

Adam vücudunda aşağı doğru ilerlemeden önce bu ürpertici sözlerin ne anlama geldiğini düşünecek zamanı bile olmamıştı. Ağzı sadece Sıcak nefesi meme uçlarını okşuyordu. Kan, sıkı ve karıncalı hissedene kadar sert uçlara doğru gerildi.

"Bana neyin iyi hissettirdiğini söyle ki seni uçurabileyim."

Titrek bir şekilde başını salladı ve parmaklarını siyah saçlarının mürekkepli tellerinde gezdirdi. "Pekâlâ."

Daha fazla zaman ya da kelime harcamadı. Bunun yerine Decker dudaklarını kadının sol meme ucuna yapıştırdı. Yumuşak, yavaş, zarif... dokunuş kısmen keşif, kısmen işkence gibiydi. Rachel küçük bir ihtiyaç çılgılığıyla Decker'ın ağzına doğru yükseldi.

"Hoşuna gitti mi?" "Hmm ... evet."

Kalçaları huzursuzca hareket etti ve parmaklarını tekrar saçlarının arasından geçirdi, yumuşaklığından zevk aldı ve yumruğuna sarmak ve bir kez daha meme ucunu tatmasını sağlamak için yeterince uzun olmasını diledi. Neyse ki, göğüslerine dikkat etmesi için onu tekrar uyarmak zorunda kalmadı. Uçlarını yaladı, ısırды, dişledi ... işkence etti. Her yalama ve emme kendi başına bir

İşkence. Ecstasy. Acı. Daha fazlasına duyduğu ihtiyaç kanını tutuşturdu.

Decker bir an için geri çekildi ve utanmadan meme uçlarına baktı. Onun incelemesi altında, sanki kendilerini onun için sergilemeye hevesliymiş gibi daha da doluyor ve sıkılaşıyor gibiydiler.

"Çok güzel," diye fısıldadı şişmiş tepe noktasının üzerinden, diğerini parmaklayarak. "Çok gür."

Rachel inledi. *Daha fazlası için çok hazırды.* "Hissediyorsun, değil mi?"

Çılgınca başını salladı.

"Benim için ıslandın, değil mi?"

"Evet." *Neredeyse utanç verici bir şekilde.*

Yüzünde bir gülümseme belirdi. Bıyıklı yanağını kadının şişen göğsüne, hassas meme ucuna sürtmek için döndü. Kaşındırıcı yumuşaklıktaki sıyrık başka bir his kattı ve kadın ona tutunarak kavis çizdi.

"Hassas." Sesi onayla çınladı. "Hiç öyle düşünmemiştim. Yani, ben hiç ..."

"Meme uçlarınızın uyarılmasına tepki verdiniz mi?"

Adam ağzını tekrar onların üzerine koyana kadar kaşlarını çatı. "Daha önce hiç kimse gerçekten dokunmamıştı. Bunu yaptığında düşünemiyorum."

"Güzel. Sadece hisset. Meme uçlarını doyurmama izin vermeni istiyorum. Benim için o kadar ıslanmanı istiyorum ki, ağzımı amına koyduğumda, yemem uzun zaman alacak bir ziyafet çekeceğim. O kadar yakın, hazır ve istekli olmanı istiyorum ki seni becermeye başladığımda duramayacaksın. çılgık atıyor."

Sadece sözleri bile arzusunu daha da artırdı. Klitorisinin altındaki ihtiyacın sıkı ritmi aralıksız bir zonklamaya dönüştü. Birkaç saat önce, onun ya da bir başkasının kendisini bu şekilde hissettirebileceğinden şüphe ederdi. Ama soyadını bile sormadığı Decker, vücuduna hayalini kurduğu her şeyi nasıl vereceğini çok iyi biliyordu.

Doğum gününü gerçekten mutlu bir kadın olarak bitirecekti. "Acele et!" diye nefes nefese kaldı.

Ama onun areolasının etrafında dilini dolaştırmak, sonra da parmaklarını nemli etin üzerinde gezdirmek için tatlı bir zaman ayırdı. Sonunda onları derinlemesine emene kadar ağrıyan uçlara daha da yaklaştı. Hissedilen şey

Canlı bir tel gibi tekrar tekrar bacaklarının arasına girdi. Arzunun sarsıntısıyla adamın kollarında titredi.

"Acele etmek amaca zarar verir ve burada talepte bulunmuyorsun. Arkana yaslanıp sana verdiğim her şeyi alıyor ve daha fazlası için hevesle bekliyorsun."

Rachel iniltisini tutarak, gözlerini kırıştırtarak ona baktı, nefessiz ... büyülenmişti. Güçlü yüzündeki her şey ve onu sıkılaştıran arzu güçlü bir erkeği haykırıyordu. Artık tahrik olmanın da ötesinde, Decker'ı içinde hissetmek için yanıp tutuşuyordu.

Çıplak elleri kalçalarını sahiplenici bir şevkle kavradı ve etini yaktı. Düzensiz bir şekilde iç çekti ve gözlerini kapattı, yanmak üzere olduğuna yemin edene kadar birbiri ardına üzerine yığılan hislerin tadını çıkardı. Ya da yalvaracaktı. Bu kadar zevk onun deneyiminin ya da kavrayışının ötesindeydi ve bir an bile adamın verebileceği her şeyle başa çıkabileceğine inanmadı.

Vücudunu sıcak bir kızarıklık kapladı. Rachel onun teninin misk kokusunu içine çekti ve seksi ötesi bulduğu beyaz dişlerinin parıltısıyla tamamlanan ukala gülümsemesinden gözlerini alamadı. Parmaklarını onun omuzlarına gömdü ve kalçalarını ona doğru kaldırarak, huzursuz bacaklarının arasında kıvrılan boş ağrıyı dindirmesini istedi.

"Kızarmış ve tatlı görünüyorsun. Masum." Hâlâ meme uçlarıyla oynuyor, onları tahrik ediyor ve sahipleniyordu. "Bunu düzelteceğim."

Rachel onun şaka yaptığını düşündü ama Decker gülümsemedi ya da göz kırpmadı.

Mercy . . . Avucunun içinde çelik gibi ve cızırdayan adamın hissini hatırlamak, onu germenin ve doldurmanın tam olarak ne kadar iyi hissettireceğini hayal ederken cildinin beklentiyle karıncalanmasına neden oldu - sonunda ona yardım etmek burkucu, pençeleyen zevki paylaşmak için ortak bir amaç için zorlanan aşıkların verip almasını anlayın.

"Lütfen..."

"Ah, yalvarmak. Her zaman tatlı, ama özellikle senden gelince baştan çıkarıcı. Sanırım daha fazlasını isteyeceğim. Bakalım ne yapabilirim." Gülümsemesi yırtıcı ve memnun ediciydi ama bir şekilde yine de onu rahatlatı. "Külotunu çıkar."

Rachel gerçekten istiyordu. Bunu yaptığında, tatmin olmaya bir adım daha yaklaşacaktı. Ama bir sürprizi vardı. . .

"Bir saniye izin ver. Sana bir şey göstermek istiyorum."

Decker tereddüt etti. Tereddüt etmek istemedi. Barda ne kadar yumuşak başlıysa, şimdi o kadar zorlayıcı görünüyordu. Ve boyundan büyük işlere kalkışıyor olabilirdi ama bu Rachel'in onu istemesine engel değildi.

"Bir saniye, daha fazla değil." Belirgin bir isteksizlikle yataktan kalktı. Elleri, ona dokunamayacak kadar uzakta durana kadar çıplak tenini terk etmedi.

Yataktan kalkarak, özlem ve endişe dolu çarpan kalbiyle adamın yanından geçti.

Sonunda Rachel, arkasını görebileceği kadar yanından geçti, sonra omzunun üzerinden ona baktı, ancak bakışlarının kalçasına yapıştığını gördü.

"Vay anasını," diye mırıldandı. "Bu muhteşem."

Solgun yanaklarıyla oynayan büyük, ipeksi siyah fiyongu hatırlayarak gülümsedi. Onun onayı içinde bir mutluluk yarattı. Yardım etmeyi ve başkaları için bir şeyler yapmayı her zaman sevmişti ama bu farklıydı. Bu heyecan duygusu daha kişiseldi.

Elbette altı ay kadar önce bir katalogdan bu külotları satın aldığı anda, sonunda deliliğin onu ele geçirdiğinden oldukça emindi. Şimdi bu dürtüye yenik düştüğü için memnundu. Onun şişkin bakışları ve neredeyse suskun tepkisi çok tatlı bir şekilde muhteşem hissettiriyordu.

"Beni açmak ister misin?" Rachel fısıldadı, kalçalarını hafifçe oynatırken alçalttığı kirpiklerinin altından onu izliyordu.

Kara kaşlarını kaldırdı ve bakışlarını kızın yüzüne dikti. "Bu kurdeleyi çekersem bunlar çıkar mı?"

Bu olasılık belli ki onu heyecanlandırmıştı. Sabırsızlığı yüzünden okunuyordu. -Ve kendine güvenini artırdı.

Utangaç bir bakışla kirpiklerini kırıştırdı. "Neden öğrenmiyorsun?"

Bir elini kızın kalçasına koyan Decker arkasından yaklaştı, sıcak nefesi kızın boynundaydı. Diğer eliyle sarkık fiyongun gevşek uçlarından birini yakaladı ve hafifçe çekti. Fiyonk çözüldü ve ipeksi kumaş kayarak kadının kalçalarına doğru sarktı. İri elleriyle külotu kızın kalçalarından aşağı çekerek ikisini de doğdukları günkü gibi çıplak bıraktı.

Bir takdir iniltisiyle Decker onun arka tarafını avuçladı, dudakları omzunun üzerinden kaydı. İri vücudu bir fırın gibi ısı pompalarken, odadaki hafif soğuğu kovaladı ve onu sıcaklığa boğdu. Kadın başını geriye atarak adamın omzundaki sert çıkıntıya yaslandı, saçları adamın teninde erotik bir şekilde kayıyordu.

Onun lobunu ısırdı. "Benimle alay ediyorsun, güzelim."

"Bu başımı belaya sokacak mı?" İçindeki bu cadaloz nereden geliyordu? Sanki onu gerçekten tahrik ettiğini bilmek, rahatlamasına ve fantezilerini sık sık şekillendiren türden şakalaşmalara girmesine izin vermişti. O da bu oyuna katılmaya fazlasıyla istekli görünüyordu.

"Hayır," diye mırıldandı kulağına. "Bu seni becerecek. Uzun, sert ve acımasızca."

Güzel sos. Sözleri ne kadar edepsiz olsa da kulağa sadece cinsel değil, baştan çıkarıcı da geliyordu. Decker mekanik olmayacaktı. Rachel'in onun için parçalanmasını sağlayacak her şeyi yapmaya sadece istekli değil, mutlu da olacaktı. Rachel cevap verecek kelime bulamadı, bu yüzden sadece inledi.

"Şimdi." Decker eğildi ve onu kollarının arasına aldı. Göğsünü. Kadın çılgılık attı. Onu yatağa fırlattı, sonra şiltenin üzerinde zıplarken onu takip etti. Vücuduyla onu düzleştirdi, ağzını kendi ağzının altına sürükleyip vahşi bir şekilde sahiplenirken onu tamamen kapladı. Onu sıcak ve nefes nefese bırakan bir öpücük.

Her zaman hayalini kurduğu şey buydu; kalplerin çarpması, arzu, içten gelen ihtiyaç, patlamaya hazır bir zevk beklentisi...

Uzun bir an için kalçalarının üzerinde doğrulan Decker, onun çıplak ve kızarmış görüntüsüne baktı. "Kahretsin, hayal ettiğimden daha gösterişli ve muhteşemmişsin."

Yüzündeki takdir ifadesi milyonlarca övgü içeriyordu. Owen'ın aksine, burada bulunmasının nedeni seksin, evlilikte katlanmak zorunda olduğu o yorucu alışverişlerden biri olması değildi. Decker burada olmak istediği için buradaydı. Çünkü onu istiyordu.

Adamın gözlerindeki açlık meme uçlarının yeniden sertleşmesine neden oldu. Ellerini tekrar üzerinde hissetmek için sabırsızlıkla beklerken teni karıncalandı, kalın ereksiyonu içine gömüldü.

"Beni hayal mi ettin?"

"Barın karşısından sana bakıyorum, evet. Bunları görmek için sabırsızlanıyordum." Göğüslerini avuçladı. "Ağzımı onlara götür."

Sonra tekrar meme uçlarının tadına baktı. Bir yalama, bir ısırma, güçlü bir emme ve kadın inledi. Tanrım, ağzıyla neler yapabiliyordu. Bu doğrudan

Göğüsleri ile altındaki kaygan kadın eti arasında bir his çizgisi titreşti ve sabırsızlıkla kıvrandı.

"Ama şimdi ..." Onu titreten sıcak mavi bir bakışla sabitledi. "Seni nasıl ilk sıraya koyacağıma karar vermeye çalışıyorum. Çok fazla seçenek var ve eninde sonunda hepsine ulaşacağız. Parmaklarımla başlayayım mı?"

Decker hafifçe yana yuvarlandı ve bacaklarından birini onunkini ayırmak için kullandı.

Sonra gözlerini dikip kadının artık ıslak, somurtkan ve ağrıyan seksine baktı. Otomatik olarak kendini örtmek için aşağı uzandı. Owen demişti ki Vajinalar dağınıktı ve bakması hoş değildi, bu yüzden kendi vajinasını her zaman bir bornoz ya da dökümlü bir gecelikle ondan korumuştı.

Kendini örtmesi Decker'ın hoşuna gitmemiş gibi görünüyordu. Kadının bileklerini kavradı ve başının üzerinde yatağa sabitlemeden önce büyük bir eline geçirdi. "Kımıldama."

Rachel deneysel olarak onun tutuşuna bastırdı. Çok sağlandı. O izin verene kadar kalkmayacaktı. Bu muhtemelen onu telaşlandırmalıydı ama Decker'ın onu tutuşundaki rahatlık, onun yanında ne kadar küçük, neredeyse çaresiz olduğunu hatırlattı. Bu, hayatının başka *hiçbir* alanında hoşlandığı bir duygu değildi ama Decker'ın altında ona dokunurken O anla ilgili her şey son derece erotikti.

Elleri sıkıştığında, soğuk hava kaygan kıvrımlarına doğru üfledi. Kadın titredi. "Bana bakmak ister misin?"

"Aynen öyle. Bu gece, o benim amım. Ona bakacağım, dokunacağım, tadına bakacağım ... aklıma gelen her şekilde onu ihlal edeceğim."

Kızardı, Decker'ın ağzından çıkan kelimeler içinde sıkı bir sıcaklık uyandırdı. Sonra boştaki elini bacaklarının arasına indirip usta parmaklarıyla kıvrımlarını ayırdığında ve ikisini doğrudan en hassas etinin üzerinde gezdirdiğinde başka hiçbir şeyin önemi kalmadı. Zevk o noktadan karıncalanıyor ve yanıyor, muhteşem bir an boyunca dışarıya doğru yayılıyordu.

Kıvranıyor, inliyor, kelimeler olmadan yalvarıyordu.

"Böyle mi?" diye fısıldadı göğsünün yan tarafına, sonra etin kabarıklığını bir kez daha öptü, ardından kabarmış meme ucunu bir kez daha ağzına aldı ve tepesine kadar emdi.

"Evet!" diye haykırdı.

"Beni tatlı amından uzak tutmaya çalışmayacaksın, değil mi?"

Sözlerini bir soruymuş gibi ifade etse de Rachel öyle olmadığını gayet iyi biliyordu. Ona baktı, dudaklarını yaladı ve ayırdı, beklenti onu heyecanlandırıyordu. "Hayır."

"Ben de bunu duymak istiyordum."

Bir eliyle onu yatağa sabitledi, diğer eliyle de zonklayan ve dokunuşuna aç olan klitorisini dolgunlaştırdı ve sıkıştırdı. Arada, doymak bilmez ağzını meme ucunun üzerinde gezdirdi. Kan vücudunda hızla akıyordu. Zevk onun içinde tırmandı. Duyuları ona karşı uyandı, o kadar uyumluydu ki. Parmaklarının sert hissini, aralarında yükselen gizemli misk kokusunu, ona daha fazlasını vaat eden talepkâr bakışlarını daha çok arzuluyordu.

"Şimdi. Lütfen şimdi." Rachel yalvarıp yalvarmadığını umursamıyordu.

"Sana ilk orgazmını yaşatmanın en iyi yolunu hâlâ tartışıyorum. Parmaklarımla yapmak eğlenceli ve kolay." Sinirlerin küçük pembe incisiyle oynadı, parmak uçlarını yavaşça, dairesel olarak tekrar tekrar sürükledi. "Benim için sertleştiğini ve şiştiğini hissedebiliyorum. Vücudun geriliyor. Tepkilerini tamamen kontrol edebiliyorum ve kızarıp yalvarırken çok seksi görünüyorsun. Dış görünüşün yok oldu ve içindeki kadın... onu başka hiçbir erkek görmedi. O benim."

Rachel bunların muhtemelen güzel sözlerden başka bir şey olmadığını biliyordu ama yine de takdir ediyordu; adamın konuştuğu her an, onun işkencesini uzatması dışında. Ama hiçbir şey onu daha hızlı hareket ettiremezdi. Tamamen onun merhametine kalmış olmanın verdiği bir şey, ihtiyacının daha da alevlenmesine neden oluyordu. Dudağını ısırdı.

Decker ona uzun, yavaş bir gülümseme verdi. "Yaklaşıyorsun, değil mi?"

Çılgınca başını salladı.

"Yalvarma dürtüsüyle mi savaşıyorsun?"

Rachel yine başını salladı. Ama yalvarmak işe yaramıyordu, o yüzden vazgeçti. "Nasıl yaptığın umurumda değil, sadece lütfen..."

"Umurumda."

Decker bu sözleri onun dudaklarına fısıldadı. Sonra Decker onun ağzını, başını döndüren ve onu ateşler içinde bırakan bir başka uzun öpücük aldı. Kollarını ona dolamaya çalıştı ama Decker ellerini sıkıca yatağa sabitledi.

Tekrar acı çekmeye başladı, parmak uçları uzun, telaşsız sürüklemelerle klitorisini okşuyordu. Kızın cızırtılı, kaygan sinirleri tutuştu. Zevk kıvrıldı. Nefes almak, onun bir sonraki dokunuşunu beklemek için arka planda kaldı. İhtiyaç, şimdiye kadar kendine verdiği kadar çok daha büyük ve iyi bir şeye dönüştü. Rachel kıvrandı. *Çok yakındı.*

"Parmaklarımı seviyor musun?" diye yem attı.

"Evet." Nefes nefese haykırışının sesi bir yalvarışa çok benziyordu.

"Bence bunu daha çok seveceksin."

Dudakları kadının karnını sıyırıp kalçalarını okşadıktan sonra vücudunun enine doğru ilerledi ve kalçalarının arasına yerleşti. İri avuçlarıyla bacaklarını birbirinden ayırdı. Sonra derin bir nefesle içine çekti. Gözleri sanki onun kokusunun tadını çıkarıyormuş gibi kapandı. Sıcak mavi bakışları kızın vücudunu sardı ve bakışlarını yakaladı. Aralarındaki elektrik arkı göğsüne bir şok dalgası gibi indi. Nefes nefese kaldı.

Decker sabırsızlıkla başını kadının sıırsıklam kıvrımlarına doğru eğdi. Rachel gözlerinin fal taşı gibi açıldığını hissetti. Yapar mıydı? Elbette, bunun hakkında konuşmuştu ama ...

Decker açlıkla onun somurtan, ağrıyan seksinin üzerine düştü. Diliyle onun klitorisini yaladı. *Tanrım, bunu yapacaktı.* Derisinden dışarı mı çıkacağına yoksa eriyip gideceğine mi karar veremiyordu. Onun ağzının sıcak, ıslak fırını gibi bir şeyi hayal bile etmemişti. Onu içine çekti, hafifçe sıyırdı

hassas ucunu önce diliyle, sonra dişleriyle yalayıp yutuyor. Onu yutuyor.

Yatakta debelenirken, boğazının arkasında sıkışıp kalmış bir çığlık serbest kaldı ve duvarlarda yankılandı. Kalçalarındaki kaslar sertleşti. Vücudunun geri kalanı da onu takip etti. Zevkin uçurumu ona doğru hızla yükseliyordu. Tam kenarını görebiliyordu. Decker onu orada sallandırdı; dilini tembelce şuraya kaydırđı, aç bir şekilde emdi. İç kısmında sinir bozucu bir kıştırma

Uyluklarına ve vücuduna uzun, ateşli bir bakış attıktan sonra neredeyse taleple inliyordu.

Ama onun tam olarak ne istediğini biliyor gibiydi ve onu acı çektirmekten zevk alıyordu.

"Bu şekilde mi gelmek istiyorsun?" diye sordu.

Rachel bu sinsi sese güvenmiyordu. Ne derse desin, adam tam olarak istediğini yapacaktı. Rachel akıl sağlığını kaybetmek üzere olsa bile, onu kandıramayacak, acele ettiremeyecek ya da ikna edemeyecekti.

Ellerini ona söylediği yerde bırakmayı unuttu. Parmaklarını adamın kısa saçlarının mürekkep gibi yumuşaklığına soktu ve ağzını ihtiyacının kalbine doğru bastırmaya çalıştı.

Tabii ki Decker geri çekildi. "Uslu dur yoksa seni o."

"Hayır!" diye feryat etti, bunun hiçbir işe yaramayacağını biliyordu. Decker onun üzerinden inerken gülümsemekle yetindi ve yatağın kenarında durdu.

yatağa bakıyordu. "Kukun somurttuğu zaman çok güzel görünüyor, güzelim." O

dudaklarını yaladı. "Şahanesin."

"Neden bana eziyet ediyorsun?" diye sordu, sonra dudağını ısırdı. Son on yıldır orgazm olmaması onun suçu değildi, sadece son bir saatti. "Seni ikna etmek için başka ne söyleyebilirim?"

"Gelmen gerektiğini mi?" Omuz silkti. "Zamanı gelince anlarım. Şimdi sen burada kal. Bir dakika içinde döneceğim."

Bununla birlikte döndü ve odayı aradı. Karanlıkta pek iyi göremiyordu ama görüş alanını dolduran arka tarafı gergin ve sıkıydı, her adım atışında kaslarla dalgalanan bir çift kalça tarafından destekleniyordu. Rachel iç çekti.

Gerçekten turnayı gözünden vurmuştu.

Bundan sonra olabilecekleri düşündükçe tüm vücudu zonkluyor, tam anlamıyla tatmin olacak ve aklını başından alacak bir tatmin hemen yanı başında duruyordu... sonra adam yatağı terk mi etmişti? Adam eğildiğinde Rachel kaşlarını çatı. Ne yapıyordu acaba?

Başını iki yana salladı. Ona geri dönecekti. Genelde seksapelinde pek emin olmasa da bildiği bir şey vardı. Erkekler ereksiyon taklidi yapamazdı ve Decker onun kapısından içeri girdiği andan beri sertleşmişti.

Yine de onu yalnız ve muhtaç bırakmıştı. Biraz dalga geçilmesi gerekmiyor muydu?

Rachel gülümseyerek elini bacaklarının arasına indirdi, bir gösteri yapmaya kararlıydı. Ama tıpkı Decker'ın yaptığı gibi parmaklarını klitorisinin üzerinde gezdirdiğinde, tısladı ve sırtını kamburlaştırdı. Onu uçurumun kenarına itmek için fazla bir şey gerekmeyecekti. Birkaç saniye daha ve ...

"Parnaklarını amından çıkar." Decker'ın keskin sesi odada yankılanırken tekrar ayağa kalktı, yumruğu bir şeyin etrafında kıvrılmıştı. "O orgazmı sana ben yaşatacağım."

"Ben-" demeyecektim.

"Bunu şimdi söylüyorsun, ama otuz saniye sonra? İki dakika? Beş mi?"

Tamam, belki de haklıydı. "Beni acı içinde bıraktın."

"Ve daha iyisini yapacağım," diye söz vererek komodinın üzerine birkaç prezervatif bıraktı.

Decker bir tanesini tuttu ve folyoyu dişleriyle yırtarak açtı. Hiç vakit kaybetmeden kocaman ereksiyonunun üzerinde yuvarladı ve tekrar yatağa, kadının bacaklarının arasına kayd. Hiçbir uyarıda bulunmadan kadının kalçalarını kollarının arasına aldı, başının etrafına kaldırdı ve ağzını tekrar kadının klitorisine götürdü. O anda

Yoğun emme ve neredeyse cezalandırıcı kısıtma, ılık atmasına ve vücutunun tatmin için sıcak kanlı bir yarışta sarsılmasına neden oldu.

Mutluluk dolu patlamaya öncekinden daha da yakın uçarken, vücutunu nemli bir ter kapladı. Daha da yaklaşmak için kendini zorluyor, onun dilinin ilahi dokunuşuna doğru yükseliyordu. Nefesi kesildi, sonra kırık bir ılıkla dudaklarını terk etti.

Güneye doğru kova dolusu kan fişkırıyor, oynadığı duyarlı küçük çıkıntıyı dolduruyordu. Rachel şiştiğini, basıncın arttığını, yanmanın kavurduğunu hissetti. *Sadece bir ya da iki saniye daha.*

Dudaklarını uzaklaştırdı.

Kız itiraz etmek için inlemeye vakit bulamadan, adam bir hırıltıyla kızın bedenini kendi bedeninin altına hapsetti. Bu vahşi sesteki şehvet neredeyse onu çözüyordu. Elinde tam bir sopa, kendini onun kaygan, savunmasız açıklığına karşı hizaladı, sert sapıyla klitorisini ovma için geri çekilmeden önce sık vuruşlarla başını besleyerek araştırdı.

Onu derinlere çekme, duvarlarını okşadığını hissetme ihtiyacı, başını geriye atmasına, sert nefes almasına, dudaklarında çılgınca bir ılık atmasına neden oldu. "Decker ..."

"Seni becermemi istediğini söyle."

Kanı kaynadı, her türlü gurur kırıntısını yakıp yok etti. "Evet. Lütfen. Var. Şimdi."

"Bir dakika daha dayanamayana kadar seni becermemi istediğini söyle."

Bu görüntü bile onun altında kıvranmasına ve tekrar haykırmasına neden oldu. "Evet!"

Sözcük dudaklarından henüz çıkmamıştı ki, adam onun derinliklerine doğru hamle yaptı. Nefes nefese kaldı. Gözleri panik ve acıyla irileşti. Onun bir santimini daha alamazdı.

Kaskatı kesilen Rachel gizlice kıpırdanıp onu yerinden oynatmaya, aralarına biraz mesafe koymaya çalıştı.

"Acıyor mu?"

"Biraz."

"Şşş. Rahatla." Elleriyle kalçalarını kavradı ve geri çekildi. Rachel rahatlayarak iç çekti.

Ama uzun süre ortalıkta görünmedi. Aralarına sadece bir çift parmağını onun içinde çalıştırıp onu gelecek kadar mesafe koydu. Zeki parmakları kadının içinde hassas bir nokta buldu ve kadın sırtını dikleştirerek bir parmağını daha sokana kadar genişçe yayıldı. Sonra bir tane daha.

Kız miyavlamaya başladığında Decker geri çekildi, sonra asasını tekrar kızın açıklığına doğru itti.

Burun delikleri alevlendi, gözleri kısıldı. "Şimdi daha rahat olmalısın. Rahat değilsen söyle, yavaş yavaş açmaya çalışayım. Ama benden kaçamayacaksın Rachel."

Sanki istiyormuş gibi.

Sonra geri çekildi ve kabaca, daha derine itti, seksinin şişmiş, daralan etine karşı çalıştı. Ama parmakları bir sihir yaratmıştı. Rahatsızlık gitmişti.

İnledi. "Bu doğru. Bu çok iyi. Beni içeri alın." O zaten içeride değil miydi?

Kalçalarını ona doğru kaldıran Decker, bir başka sıkı vuruşla vücuduna bastırdı. Sonra yavaşça geri çekildi. Etinin, sahip olduğunu bilmediği sinir uçlarına sürtünmesi çılgılık atmasına neden oldu.

"Derinleşiyorum, güzelim. Evet. Çok tatlı ve sıkı. Benim için boşalmanı sağlayacağım. Bunu istiyorsun. Bunu hissetmek istiyorum. Sadece hepsini al."

Hâlâ yapmadı mı?

Rachel inledi. Decker sert boyuyla tekrar klitorisine girdi, sonra aşağı kayarak bir kez daha açıklığına kök saldı. Tek bir ağır itmeyle homurdandı, sonra vücudunun içine doğru ilerledi, yukarı, yukarı, yukarı, her köşesini ve girintisini kalın varlığıyla doldurarak onu neredeyse sınırının ötesine gerdi.

Merhamet . . .

Kızın içindeki hassas bir noktaya öyle bir sürtündü ki Rachel daha da şiştiğini hissetti. Geri çekildi ve tüm o sinirleri tekrar tutuşturdu. Ve tekrar. Vücudunu yalayan alevler tutuşturucuya dönüştü. Onun altında debelendi, onun için haykırdı, yumruklarını sıkı ve yalvardı. Çıplak dişleri ve kararlı yüzü, hiçbir şeyin onu bunu yapmaktan alıkoyamayacağını söylüyordu. ona zevk veriyordu.

Kutsal inek! Rachel onun fantezilerindeki kadar iyi olacağını biliyordu ama bu tür bir coşkuyu hiç hayal etmemişti.

Acımasızca içine girip çıkıyor, her son hamlede o noktaya çok derin ve şok edici bir şekilde vuruyordu. Gözlerini kapadı, nefes almak için mücadele etti. Kalçaları sıkıştı. Kollarını ona dolamak istedi ama adam onu yatağa sabitledi ve tekrar tekrar içine girdi.

"Gözlerini aç."

Gözlerini daha da sıkıca kapattı, o kadar odaklanmıştı ki Kısıtlamalarının üzerine yığılan hisler onu eziyordu. Klitorisi yanıyordu. Her kuvvetli itişte geçidinin ucunu sarsıyordu.

"Gözlerini aç ve bana bak."

Adamın derin hırıltısındaki bir şey onu itaat etmeye zorladı. Yüzü onunkinin hemen üzerinde gezindi ve bakışlarını birleştirdi. Bir sarsıntı, bir zonklama, bir elektrik cızırtısı - onu yaktılar. Vücudundaki güçler birlikte dönüyor, daha hızlı ve daha hızlı dönüyor, nefes alma yeteneğini emen bir girdap gibi onu kendileriyle birlikte aşağı çekiyor, kavurmak üzere olan coşku dışında herhangi bir şeyi umursamıyordu. ruhu boyunca.

"Decker," diye fısıldadı neredeyse hiç ses çıkarmadan, nefessiz kalarak.

Kaslı kollarının ve kalçalarının tüm gücünü kullanarak kadının içinde daha da sert bir şekilde becerdi. Bakışları daha derinlere nüfuz etti. Bu tek gecelik bir ilişki gibi hissettirmiyordu. Decker onu tamamen ele geçirmişti, birbirine bağlı parmaklarından

Başının üstünden kilitlenmiş bakışlarına, birleşmiş bedenlerine kadar.

Karıncalanmalar ve ihtiyaçtan zonklayan ağrılar onu aşırı yüklemek için bir araya geldi, ancak kalbini ele geçiren ani coşku karşısında hiçbir şey yapamadılar.

İçindeki tüm hisler birleşti, birleşti, tehlikeli bir şekilde yükseldi. Sonra vücudu alev aldı. Zevk, şaşkınlık, coşku ve heyecanın gür bir karışımıyla taşarken, cinsel organı ona kenetlendi, rahmi sıkıştı.

Decker onun üzerinde, çenesi gergin, gözleri öfkeli, nefesi göğsünde çabayla ve heyecanla gidip geliyor, acımasızca ona vuruyordu. Dudaklarını kendi dudaklarının altında ezdi ve ellerini şiddetle kavradı. Sonra tüm vücudu gerildi ve kendini tamamen onun içine bıraktı.

bir başka şaşırtıcı zevk fırtınası başlattı. Rachel onun öpücüğüne çılgılık atıp can havliyle tutunurken, bu geceyi ya da bu adamı sonsuza dek unutup unutamayacağını merak ediyordu.

Beş

ON DAKIKA SONRA, RACHEL ONUN YANINA KIVRILMIŞTI.

YAN, eli göğsünde aşağı yukarı geziniyordu. Oda hâlâ çoğunlukla karanlıktı, sadece banyodan gelen bir gece lambası ve pencereden süzülen gümüşü ayın pırıltısı vardı. Prezervatifi atmış ve nefesini tutmuştu. Yumuşak çarşaf ve ev yapımı yorganlarla sarılmış rahat yatağın üzerinde bile Decker rahatlayamıyordu. Beyni seksten başka bir vites geçmiyordu. Tekrar tekrar aklına bir düşünce takılıyordu: *Aralarında ne halt olmuştu?*

Sadece sevişmemişlerdi. Kız sadece tahrik olmamıştı. Adam sadece onu istememişti. Burada yaptıkları şey ... daha fazlasıydı.

Bu hiç mantıklı değildi. Bu kız gerçekten tanımıyordu. Ama onun resmine ilk kez baktığında göğsüne içgüdüsel bir darbe inmişti. Ona dokunmak onu daha da sarstı. Onun daracık amını doldurmak kesinlikle sarsıcı olmuştu. Kendini dizginleyemediği ve onu gerçeküstü bir zevke sürükleyen orgazma rağmen, hâlâ sersemlemiş ve şaşkın hissediyordu; içinde kaynayan tüm şehveti serbest bırakmayı hâlâ başaramamıştı. onun içinde.

Mantıklı gelmedi. Aynı cinselliği yapamazdı.

Moskova'daki kız gibi jimnastik yapamaz. Asla onlar kadar acayip olamazdı. Mexico City'den ikizler. Muhtemelen Rio'da takıldığı gösteri dansçısı gibi akıllara durgunluk veren bir sakso çekmiyordu. Ama Rachel'da o kadınların hiçbirinde olmayan bir şey vardı, ne olduğunu anlayamadığı bir özellik, sikini tekrar içine gömmek ve uzun süre orada kalmak istemesine neden oluyordu. Onu içine çekiyordu. Onun kırılganlık ve tatlı alay karışımını seviyordu. Kızın zekâsı muhtemelen yatağa attığı çoğu kadından daha yüksekti. Kahkahasının yumuşak tınısı onu gülümsetti. Gerçekten berbat bir dansçıydı ama hayatındaki insanları önemsiyordu. Ve o

Tanıştığı yorgun kadınların hiçbirinin yapamadığı şekilde güveniyordu. Hem de hiç olmadığı kadar. Korunmayı, sevmeyi, el üstünde tutulmayı hak ediyordu.

Bu iş için uygun adam olup olmadığını merak etmesi ne kadar çılgıncaydı?

Her seferinde bir şey. Önce onu güvende tutmalı, kimin onu öldürmek istediğini bulmalı, *sonra* da çitlerini bırakın bu kadını, herhangi bir kadınla paylaşıp paylaşamayacağına karar vermeliydi.

Yanında duran Rachel içini çekerek, elini gövdesinde bir aşağı bir yukarı yavaşça gezdirerek onu okşadı. Onun kollarında kendinden geçtiği düşüncesi

onu gülümsetti. Yatağın köşesindeki turuncu tekir kedi esnedi ve ona davetsiz bir misafir gibi baktı. Decker'ın söyleyebildiği kadarıyla kedi, Rachel'la birlikte yatağı salladıkları süre boyunca yatağın küçük köşesinde dikilip kalmıştı. Tüy yumağı, Decker'ın metresini rahatsız etmesinden çok, gece güzelliğinin bozulmasından rahatsız olmuşa benziyordu.

"Miyav." Kedinin ses tonundan bir şikâyetle bulunduğu anlaşılıyordu.

Rachel, Decker'ın göğsüne gülümsedi, sonra kediye bakmak için çenesini ona yasladı. "İyi bir kedi ol, Val."

Yavru kedi mi? O şey 15 pound ağırlığında olmalıydı.

"Sahiplenici mi?" Decker parmaklarını kızın pelüş siyah saçlarına daldırdı. O kadar yumuşaktı ki, bir ton yağ ya da saç spreyiyle ağırlaştırılmamıştı. Kaba değildi ve uzatması da yoktu. Sadece doğal olarak güzeldi. Tıpkı onun gibi.

Kahretsin, şimdi de saçma sapan bir mücevher reklamı gibi konuşuyordu. "Pek sayılmaz. O benim kedim, kesinlikle.

Genelde diğer kedileri sevmez.

İnsanlar. Owen'dan *nefret ediyordu*. Ancak bu karşılıklıydı. Ve Owen yemin etti ki Buraya taşındığımızda Florida biraz daha güvenliydi çünkü 'canavarı' ortadan kaldırmıştım. Val'in saldırmamış ya da kaçmamış olması en azından sana tahammül etmeye istekli olduğu anlamına geliyor. Erkekleri benden daha iyi tanıdığı için bunu iyiye işaret olarak kabul ediyorum." Gölge odada yorgun ama alaycı bir sırıtişla parladı. "Öyle değil mi, Valentino?"

Rachel yatağa doğru uzanarak onun şımarık kulaklarının arasındaki küçük tüy yumağını okşadı. Bu hareket göğüslerini ortaya çıkardı ve sikiinin yarı uyanık halden tekrar harekete geçmek için can atmaya başlaması için tek gereken buydu. Yüzünü buruşturarak sakinleştirici bir nefes aldı. Onu dövdükten sonra amına bir mola vermeliydi.

deli gibi. Ayrıca, o yumuşak ve tatlıyken ve doymuşken

Ona yardımcı olabilecek sorular sormak için iyi bir zamandı. Herhangi bir bilgi karanlıkta kalmaktan daha iyi olurdu.

"Valentino mu?" diye sordu. "Ünlü aktör gibi mi?"

"Evet. Adaşı gibi Val de kadınlar tarafından çok seviliyor. mahalledeki kedigiller. Erkekler. . . kuyruklarını ona doğru çeviriyorlar. Val aynı zamanda biraz diva ve kendi yolunu seviyor. Bu kedilere özgü bir şey ama daha çok Val'e özgü bir şey. Onu daha yavruyken bir sokak kedisi olarak buldum. Owen'la evliydim ve çok kızdı. Ama Val'e karşı koyamadım."

Yine o yumuşak kalbi. Mırıldanan ve bacağına sürtünen, kocaman yeşil gözlü küçük bir bücürü elbette kabul edecekti. Rachel'in tatlılığı cazibesinin bir parçasıydı.

En son ne zaman bu tür bir iyiliğe sahip bir kadınla vakit geçirmişti? Muhtemelen Clinton yönetimi sırasında. Aile hayvanları, güzel kızlar ve rahat yataklar hakkında ne biliyordu ki? Jack squat. Başka bir şey düşünmeden önce kafasını toparlaması ve yapmaya geldiği işi yapması gerekiyordu. Ama düşünecek ne vardı ki? Xander'ın araması ve görevinin onu alıp götürmesi uzun sürmeyecekti. Rachel'in her gün yanında olacak harika bir adama aşık olması gerekiyordu. Endüstriyel casusluğun yayılmasını ya da S.I. Industries'in karşılaştığı her türlü pisliği durdurmak için bir anda başka bir kıtaya kaçacak birine değil.

Tüm bunlar aklından geçerken bile Rachel'i kendine doğru bastırmaktan, alnından öpmekten ve sonra yüzünü omzuna yerleştirmekten kendini alamadı. Rachel'in memnuniyet dolu iç çekişi onu daha da sertleştirdi.

"Peki, Florida'dan seninle gelen tek arkadaşın Val mi?"

"Evet. Boşandıktan sonra Owen ve ben birkaç çirkin kavga ettik. Ailem yakınlarda yaşıyordu ve bir keresinde onları da tartışmamızın içine çekmeye çalıştı. Çalıştığım okulun müdürünü sevmiyordum ve eski kocamla birlikte satın aldığımız evde kalmaya gücüm yetmiyordu. tüm Güney'deki okullar. Lafayette Parish beni işe aldı."

Owen Florida'da yaşıyorsa, dün Lafayette'te bir barda nasıl cinayet istemiş olabilirdi? Bu mümkündü. Ama olası mı?

Ama eski sevgiliyi elediyse, başka kaç şüphelisi vardı? Sıfır. "Burada arkadaş edinmiş olman çok güzel."

Gülümsedi. "Shonda harikaydı. Kardeşinin iyi olacağına çok sevindim. Birkaç kırık kemik ve hafif bir beyin sarsıntısı, ama

iyileşecektir."

"İyi haberlerim var." Durakladı ve parmaklarını tekrar kızın ipeksi samur saçlarında gezdirdi. "Çok nazık bir insana benziyorsun. Bahse girerim hiç düşmanın yoktur."

Rachel ona bakmak için başını kaldırdı ve durakladı. "Ben değil biliyorum. Artık Owen'la aram daha iyi. Ailem yeni bir kız arkadaşı olduğunu ve Carly'nin ona iyi geldiğini söylüyor. Küs olduğum başka kimse olduğunu sanmıyorum."

"Kız arkadaşının seni kıskanıp kıskanmadığını biliyor musun?"

"Neden öyle olsun ki?" Rachel omuz silkti. "Ben onun hayatından çıktım ve dönmeye niyetim *yok*."

Pek olası görünmese de, cinsel açıdan beceriksiz eski sevgilisi hâlâ tek şüphelisi olarak kalıyordu. Decker onun kıcını duvara çivilemek istemezdi ama bu kiralık cinayeti Owen'ın üzerine yıkmanın, uşağın yaptığını söylemek gibi biraz fazla kolay olabileceğinden endişeleniyordu. Eğer adam Florida'da yaşıyorsa, sırf bir cinayet istemek için Lafayette'e gitmek son derece zahmetli olurdu. Ve çok açık. Belki de sempatik bir arkadaşını aramış ve onu bu kirli iş için kiralamaya ikna etmiştir. Bunu bilmek zor. Araştırmaya devam etmek en iyisi.

"Eminim tedirgin velilerle başa çıkma konusunda uzmansınızdır," diye övdü. "Öğrencileriniz de sizi seviyor olmalı."

"Burada sadece birkaç aydır öğretmenlik yapıyorum ama etkileşimlerim büyük ölçüde olumlu oldu. Ebeveynlerimin çoğu çocuklarının hayatlarına gerçekten dahil oluyor, bu da ortaklığı harika kılıyor."

"Onlarla hiç sorun yaşamadın mı?" "Hayır."

"Yeni komşuların gibi mi?"

"Tanıdığım birkaç kişi, evet. Burası çoğunlukla genç profesyonellerin yaşadığı bir mahalle, dolayısıyla herkes kendi işiyle meşgul."

Yani gizli ya da sessiz bir nefreti yoksa, görmemesi gereken bir şey görmediyse ya da rastgele bir ucubenin hedefi değilse, Decker'ın Owen'dan daha iyi bir şüphelisi yoktu. Kahretsin, bir bilgisayara girip adamın resmini bulmalı, şu anda nerede olduğunu kontrol etmeli, nefret dolu kıcını yanındaki bar taburesine oturtup ona teklif edenin bu olup olmadığını görmeliydi

Rachel'ı öldürmek için beş rakamın ortası.

"Peki ya sen?" diye sorarak onun düşüncelerini böldü.

Decker ona saçma bir cevap vermek için ağzını açtı ama durakladı. O barda bulunma nedeni, onunla eve gitme nedeni, kalma nedeni hakkında ona zaten yalan söylüyordu. Lanet olası bir nedenden ötürü, bu konuda da yalan söylemek istemiyordu.

"Xander ve Javier dışında pek arkadaşım yok. Onların yerel arkadaşlarından birkaçı iyi. Dünyanın dört bir yanındaki turlarda ve görevlerde çok zaman geçirdim. Arkadaş olarak gördüğüm pek çok kişi eve dönmeyi başaramadı. Benim de düşmanlarım var. Acımasız bir çizgim var. Biri benimle ya da benimkilerle uğraşırsa sorun yaşarız."

Rachel biraz geri çekildi. Onu tekrar kendine çekti ve bir küfür savurdu.

Oops, muhtemelen çok fazla. Muhtemelen kızın ödünü koparmıştı. Gülüp geçmeye çalıştı ve kızın bunu yutmasını umdu.

"Tanrım, sanki bir mağarada yaşıyormuşum, çığ av eti yiyormuşum ve göğsümü dövüyormuşum gibi konuştum."

Kıkırdadı, bir kez daha rahatlamıştı. Adam rahatlamış bir nefes verdi.

"Belki biraz. Size neden Lafayette'te olduğunuzu sormaya çalışıyordum. Bu geçici bir durak mı?" diye sordu.

"Belki." Omuz silkti. "Bu biraz da Santiago kardeşlere bağlı. Birkaç aydır buradayım ve en az birkaç gün daha burada olacağım. Çocukluğumdan beri bir yerde kaldığım en uzun süre bu."

Bakışları uzaklaştı ve şu anda kendisine ona bağlanmamasını, herhangi bir gelecek görmemesini söylediğini tahmin etmesine gerek yoktu. Normalde bu içgörüyü alkışlardı. Ama şimdi, nedense bu onu kesinlikle kızdırmıştı.

"Ama Lafayette'i yeterince sevdim. Xander ve Javier yeni gelinlerinin yanında olmaktan ve bebeklerinin gelmesini beklemekten çok memnun görünüyorlar. Yakın zamanda onun yanından ayrılacaklarını sanmıyorum ve o da burayı seviyor, bu yüzden daha uzun süre burada kalabilirim."

"Yani gerçekten aynı eşi mi paylaşıyorlar?" diye fısıldadı, sesi biraz skandala uğramış gibiydi.

Kahretsin, onu pembe ayak parmaklarına kadar şok edecek şeyler görmüştü. Muhtemelen aynı tepkiyi uyandıracak birkaç şey yapmışımdır.

"Evet. Arkadaşları arasında bu konuda oldukça açıklar. Annesi ilk başta bu fikre pek sıcak bakmamıştı, ama zamanla alıştı. Muhtemelen Londra'dan önce Xander'ın bir pislik olduğunu düşünürdün. Javier tam bir tren enkazıydı. İkisinin de ona ihtiyacı var ve onun iki kişiye yetecek kadar büyük bir kalbi var."

"Bahse girerim komşularını rezil ediyorlardır."

Xander yaz boyunca arka bahçelerinde London'ı baştan çıkarma konusunda çok ısrarcı olduğundan ve birkaç hafta önce Javier'le neredeyse arabada sevişirken yakalandıklarından beri mi? "Hiç şüphesiz."

Rachel gülümsedi ve çenesini tekrar onun göğsüne dayadı. "Seninle konuşmak çok kolay."

"Sen de öylesin," diye dürüstçe cevap verdi. "Daha önce biraz talepkâr davrandıysam özür dilerim. Söz veriyorum seni saçından tutup sürüklemeyeceğim - en azından sık sık değil."

"Şikayet ettiğimi duydun mu?"

"Hmm ..." Düşünceli bir şekilde başını eğmiş gibi yaptı. "'Lütfen, durma' 'hayır' için yeni bir kod değilse, sanırım değil."

Loş ışıkta bile yanaklarında belli belirsiz bir kızarıklık olduğunu görebiliyordu. "Aslında, bu ... vay canına."

Çenesini kavradı ve başparmağını hafifçe şişmiş dudağının üzerinde gezdirdi. "Benim için de oldukça 'vay canına'ydı, güzelim."

Ve bunda ciddiydi. Bunun nedeni muhteşem tekniği ya da sapkın cinsel sapkınlığı değildi. Kesinlikle Hollywood Bulvarı'ndaki bir fahişe kadar açık saçık giyindiği için de değildi. Bunun nedeni, bir erkeği altmış saniye ya da daha kısa sürede nasıl baştan çıkaracağını bilmesi değildi. Tam olarak hiçbirisi

Rachel hakkında söylenenler doğrudu.

Kadının her yerinde kalıcılık damgası vardı ve adam kalıcı türden bir adam değildi. Eğer giderse -hayır, ne zaman giderse- onu incitmemek için dikkatli olmalıydı. Neden kendine yalan söylesin ki? Bu rahatlık hissi geçecekti, değil mi? Muhtemelen, ama ... onunla yollarını ayırma fikrinin onu neden huysuz ve öfkeli arasında bir yerde bıraktığını bilmek istemiyordu.

"Yorgun musun?" diye sordu

gülümseyerek. "Hayır."

"Aç mısın, susuz musun?"

"Hayır." Sırıttı. "Bana azgın olup olmadığını sor." Kadın burnunu kıırıştırdı. "Bu kelimedden nefret ediyorum." "Seni tekrar becermek isteyip istemediğimi sor."

Rachel tereddüt etti, sonra muzip bir gülümsemeyle ikisini de örten battaniyeyi kaldırdı ve adamın sikine bakmaya çalıştı ama göremeyeceği kadar karanlık olmalıydı. Aletinin bir santimini bile kaçırmadığından emin

olmak için

Onun için zonklayan Decker, yumuşak çarşafları ve el yapımı yorganı geriye attı ve kendini eline aldı.

Nefesi kesildi. "Sormama gerek olduğunu sanmıyorum."

Sesi birden gırtlaktan geliyordu ve bu onu daha da tahrik etti. "Seni tekrar istiyorum Rachel." Elini göğsünden kaldırdı ve sert sikine doğru hafifçe indirdi.

Kadın parmaklarını onun etrafına sarıp hassas uzunluğunu usulca aşağı ve yukarı doğru okşadıktan sonra karıncalanan başının üzerinden geçtiğinde küçük, ürpertici bir ölüm yaşadı. Omzunu, göğsünü öpmek için eğildiğinde, bir başka titreme vücudunu sarstı.

Hiç mantıklı değildi. Manhattan'a en son gittiğinde bir Victoria's Secret modeliyle yatakta üç gün geçirmişti. Mandy güzel olmasının yanı sıra deneyimli, doymak bilmez ve özür dilemeyen biriydi. Orgazmdan başka bir şey beklemiyordu. Normalde tam ona göre bir kızdı.

Rachel'ın parmaklarındaki ince titreme Decker'a, ona dokunmanın kendisi için bir anlamı olduğunu ve ona zevk vermenin kendisi için önemli olduğunu söylüyordu. Ve bu, libidosunu iç çamaşırından daha etkili bir şekilde canlandırıyordu.

Yaşlanıyor ve gelenekselleşiyor muydu? Yoksa duygusallığın ötesine geçip saçmalamaya mı başlamıştı? Kocasından başka hiçbir erkeğe güvenmeyen Rachel'ın vücudunu ona emanet etmesi Decker'ın gözünden kaçmamıştı. Rachel'ın gerginliğinden, ilgisinden ve iyiliğinden etkilendiği kadar, onun dolgun memelerinden de etkilenmişti ve bu da bir şey ifade ediyordu. Harika göğüsleri vardı.

Bu kadına takılıp kaldığını hissediyordu ve sadece onu korumak için değil, onunla birlikte olmanın neden alınma iki darbe indirdiğini anlayana kadar onun yanında kalmaya niyetliydi.

"Ben de seni istiyorum." Karanlıkta gözlerini kapadı ve biraz utangaçça gülümsedi.

Onu kızdırmak ya da "keşke şuraya geçebilseydim" dedirtmek yerine Decker dudaklarını geren cevap niteliğinde bir gülümseme buldu. Çok tatlı. Her yanıtında o kadar dürüsttü ki. Ona yalan söylediği için kendini biraz suçlu hissetti.

Onu bardan almak için, şimdi burada onunla birlikte olmak için sebepleri vardı. Ama onu potansiyel olarak çirkin bir kaderden korumak ve güvende tutmak istediği için özür dileyemezdi. Bu olay sonuçlanana kadar onun iyiliğinin tadını çıkaracaktı.

"Emmek istiyorum. . ." Aşağı baktı ve yutkundu, parmaklarının adamın ağrıyan aletinin üzerinde yavaşça hareket edişini izledi.

Nefesi kesildi. *Lanet olsun!* Ağzını ona dayamak istediğini ima etmesi bile onu çelikle güçlendirilmiş betondan daha sert hale getirdi.

"Sikim mi?"

"Bu kelimeye alışık değilim." Sesi titredi ve eli titredi. "Ama evet."

Ellerini kızın saçlarının arasına soktu ve onu bekleyen ereksiyonuna doğru götürdü. "Misafirim ol."

Sırtı sertleşti ve ona karşı gerildi. "Bana gülme ama nasıl yapacağımı bilmiyorum."

Aptal Owen o tatlı dudakların arasına hiç girmemiş miydi? Rachel'in eski sevgilisi hakkında söylediklerine bakılırsa Decker, o geri zekâlının bunu deneyip denemediğini ya da bunu da zaman kaybı olarak görüp görmediğini merak ediyordu. Owen'ın kaybı kesinlikle onun kazancıydı.

"Doğru ya da yanlış yol yoktur. Geniş açın, derin emiş yapın ve doğal hissettiren şeyi yapın."

"Pekâlâ." Sevimli bir şekilde gergin görünüyordu ve onun dolgun, pembe dudaklarının içine girecek ilk kişinin kendisi olacağı fikri hoşuna gitmişti. Evet, bu onun mağara adamlığıydı. Ne olmuş yani?

Rachel tereddüt etmedi ya da durumu incelemeyi. İsteddiği zaman çok cesur olabiliyordu; bunu zaten öğrenmişti. Aslında, bu yüzden ondan hoşlanıyordu.

Sonra dudakları sikinin başının etrafında kapandı ve artık hiçbir şey düşünmüyordu.

Dudaklarını şişmiş mantar başının etrafına sığdırmak için iyice germek zorunda kaldı ve bu görüntü güneye sıcak bir kan akışı göndererek onu daha da şişirdi. Hayatında pek çok kez oral seks yapmıştı ama bu seferki farklıydı.

Çünkü o farklıydı. Bunu inkar edemem.

Rachel'ı öldürmesi istenmeseydi ve onunla bir barda karşılaşmış olsaydı, ona uzun uzun bakar, dudaklarını yalar ve yürümeye devam ederdi. Şüphesiz çekiciydi. Aynı zamanda sıcak ve nazikti.

Bir cinsel partnerde ihtiyaç duymayacağına yemin edebileceği şeyler.

Ama onun yaşında, belki de hayatın bir sonraki adrenalini patlamasından ve biriyle yatmaktan daha fazlası olduğunu anlayanın zamanı gelmişti.

Onu dinle, olgun falan. Decker gözlerini devirdi.

Aslında, Rachel iç çekip düz, geniş bir dille onun uzunluğunu emdikten sonra onu daha da derinlere almak için çevresini açarken başının arkasına doğru yuvarlandılar. Tanrım, bu konuda olağanüstü değildi ama

hiç önemi yoktu. Denediğini, ona güvendiğini, ona daha önce hiç kimseye vermediği bir şeyi verdiğini bilmek... tüm bunlar onu tahrik ediyordu. Eğer o da bu işte delicesine iyi olsaydı, muhtemelen

-

Kahretsin, çok erken düşünmüştü. Birdenbire koordineli bir ritim buldu, şaftının çoğunu kapsayan sabit bir yukarı aşağı, kafasına ekstra dikkat gösterdi, *sonra* - kahretsin!- taşaklarını avuçladı. *İşte bu* muhteşem ötesiydi.

Ve eğer bunu çok uzun süre yaparsa, işi tamamen bitecekti.

"Rachel, güzelim ..." Parmaklarını saçlarının derinliklerine kaydırды ve

Saçlarını hafifçe çekiştirerek yumruk haline getirdi. "Bebeğim, yavaşça. İstemiyorsun, kahretsin!" Uzun bir nefes aldı, sonra gerildi ve ürperdi. Acemi olabilirdi ama o acemiliği çabucak yenmişti. Bu, tarihteki en kısa öğrenme eğrilerinden biri olmalı.

"Doğru mu yapıyorum?" diye mırıldandı, sonra kafasını lanet bir dondurma külâhı gibi yaladı, tekrar tekrar ve ...

Tanrım, onu öldürüyordu.

"Oh, evet," diye nefesi kesildi. "Ve sonra biraz daha." Kadın kıkırdadı. "Sesin sıkıntılı geliyor."

Hadi canım. "Bu hiç komik değil."

"Belki senin için değil . . ." Rachel, işine geri dönmeden önce, kendisinden memnun olduğu her halinden belli olan utangaç bir gülümsemeyle ona baktı.

Decker gözlerini kapattı ve ağzının yavaş, yakıcı sıcaklığının onu çevrelemesine izin verdi. Ardından onu ürperten yoğun bir emme geldi. Onun yavaşça sallanan başının altında sarsıldı. Dili hassas başın etrafında dolandığında, ardından dişlerinin şefkatli bir sürükleyişi geldiğinde, yüksek sesle inledi ve neredeyse tavana çarpacaktı.

Hayatında daha iyileri de olmuştu belki. Şu anda gerçekten hatırlayamıyordu. Ama hiçbir kadın onun tepkilerine bu kadar dikkat etmemiş, onu memnun etmek için bu kadar çabuk uyum sağlamamıştı. Bu gerçeklik onu ateşlemişti.

Göğsünden yükselen bir başka zevk iniltisini yutarak onu uzaklaştırmaya çalıştı. Elbette, kalçalarının başka fikirleri vardı, tatlı, dolgun ağzına doğru itti ve horozunu evde yaptı.

"Rachel, durmalısın."

"Neden?"

Kız onu tekrar içine çekmeden önce onun parlayan gözlerine ve şişmiş dudaklarına odaklandı. Bir inilti ile gözlerini kapadı ve bir anlığına şımardı, birkaç yüce saniye boyunca dudaklarını çelik gibi uzunluğuyla şişirdi. Sonra saçlarından çekiştirerek onu sikinden uzaklaştırdı ve ayağa kalktı.

"Eğer bir sonraki boşalacağım yeri seçmek zorunda kalırsam, bu yine o daracık amının derinlikleri olacak, güzelim. Benim için arkana yaslan." Decker dizlerinin üzerine kalktı ve onu sırtına doğru itti. "Bacaklarını aç."

"Ama ben eğleniyordum," diye itiraz etti, onun talebine uymadı. "Söz veriyorum, sonra daha çok eğlenirsin." Çünkü onun bu şekilde kendini tekrar onun ipeksi dudaklarının arasına sokmak istemiyordu.

Sonra ona konuşması için başka bir fırsat vermedi. Kendi bedeniyle onu geri iterek gölgede bıraktı. Decker ona baktı, karmakarışık siyah bukleler, pembe yanaklar, tatlı dudaklar, yalvaran gözler. Tanrım, bu kadını istiyordu.

Bazı pisliklerin onun ölmesini istediğini ilk duyduğunda, onu hayatta tutmak için inkar edilemez bir dürtü hissetmişti. Fotoğrafını gördüğünde, onu altında tutma arzusu tüm vücudunda kurdeşen gibi patlak vermişti. uzaklaşması gerektiğini biliyordu. Artık onu gördüğüne, onunla tanıştığına, onunla konuştuğuna, onu becerdiğine göre... belki de onunla geçireceği birkaç gece yeterli olmayabilirdi.

Bu, bir önceki tavrından oldukça farklı bir U dönüşü değil miydi? Ögleden sonra mı? Ama lanet olsun, her zaman toparlanıyor, yoluna devam ediyor, bir sonraki "büyük macera" için yola koyuluyordu. Onu alaycı olarak nitelendirebilirsiniz ama macera genellikle üçüncü dünya ülkelerinde tetikçi pisliklerin peşine düşmesi ve kışının donması, ölesiye terlemesi ya da gerçekten rahatsız edici yerlerden kum çıkarmasıyla sonuçlanıyordu. Otuz üç yaşındayken, macera oynamayı bırakmanın zamanı gelmemiş miydi?

Polisler ve soyguncuların yetişkin versiyonunu bırakıp gerçek bir şeye tutunmanın zamanı gelmedi mi? Bayan Doğru'yla yetinmeyi bırakmanın zamanı gelmemiş miydi?

Rachel onun için oldukça gerçek ve doğru görünüyordu. Onu yatırmak, becermek, yormak, uyandırmak ve mutlu bir şekilde tükenip kendisine yapışana kadar tekrar yapmak istiyordu. Evet, kulağa cennetin harika bir versiyonu gibi geliyordu.

Yeni bir prezervatif yırtan Decker, onu sikinin çaresiz etinden aşağı yuvarladı. Kadının iyi olup olmadığını kontrol etmek dışında nezaketle vakit kaybetmedi.

ıslak ve hazırdu. Bir çift parmak kaygan, şişmiş etle karşılaştı. Evet, hazırdu. Sadece ıslak değil, suluydu da. Mükemmeldi.

Kendini hizalayarak her seferinde bir santim içeri itti ve rahatsızlık olup olmadığını kontrol etti. Vücudu onun büyüklüğüne çabucak uyum sağlamıştı çünkü

ilk acı verici hamlede her bir parçasını almakta zorlanmadı. Ama bu yarış yavaş ve istikrarlı olan kazanmıştı. Şimdi finişe doğru koşma dürtüsü güçlüydü -çünkü muhteşem bir kadının içine girmek ne zaman iyi hissettirmezdi ki?

-Ama önce onun bir havai fişek gösterisi gibi patladığını görmek istedi.

Olabildiğince derine gömülen Decker kalçalarını esnetti ve biraz daha itti. Tısladı, sonra gözleri açıldı ve Decker'ın bakışlarıyla buluştu. Çikolata rengi derinliklerine mutlulukla dalabilir ve tatlı, uzun bir süre kalabilirdi.

Bir an için durdu, kadının sıkı duvarlarının onu içine çektiğini, daha derine emdiğini hissetti. Ürperdi, omurgası sertleşti, vücudu onu mümkün olan her şekilde deneyimleme ihtiyacıyla ele geçirildi. İlk sefer çok iyiydi. Decker şimdiden ikinci seferin daha da iyi olacağını söyleyebilirdi. *Yee-haw!*

Onu göğsünde toplayan Decker, yemyeşil kalçalarını kaldırdı ve tekrar derinlemesine okşamadan önce rahat amından hafifçe çıktı. Kadın onun etrafında elektrik hissediyor, nefesi kesilirken onu sıkıyor, başka bir ihtiyaç cızırtısıyla onu sarsıyordu. Tanrım, bu kadında ne vardı böyle?

Rachel bacaklarını onun kalçalarına doladı ve onunla birlikte sallandı, onun ritmine ayak uydurdu, küçük çılgınlıkları onu daha da yükseğe çıkardı. Çılgınca, omzundan çenesine doğru öpücükler kondurdu. Sonra onun ağzına sahip oldu, dili aleti kadar derine daldı. Onu her şekilde elde etmek istiyordu. Tırnakları sırtına battı ve onun altında çılgına döndü, sessizce ona her şeyi vermesi için onu teşvik etti.

Ondan sonra kendini zapt etmek... imkânsızdı. Kalçaları sanki kendi akılları varmış gibi hareket ediyor, uzun, hızlı vuruşlarla onu dövüyordu. Karıncalanmalar taşaklarını yaktı, vücudunda dans etti.

Onu daha sıkı kavradı, bir şekilde vücudunun daha da içine girmeyi başardı, daha önce hiçbir kadının içinde olmadığını yemin ettiği kadar derine. Kanı hızla akıyor, kalbi küt küt atıyordu. Kahretsin, bu çok iyi olacaktı.

"Benim," diye hırladı.

Muhtemelen daha sonra bu ifadeyi sorgulayacaktı. O da sorgulamalıydı. Ama şimdi, paylaştıkları şey çok iyi hissettiriyordu. Doğru. Sanki herhangi biriyle isteyerek savaşacakmış gibi.

Ona dokunmak isteyen adamı öldürmek için. Böyle bir şey olmayacaktı, hem de hiç. Şu anda, bu gece için, kesinlikle, tartışmasız onun kızıydı.

Ve bu düşünce onu daha da tahrik etti. Kahretsin, bu hızla uzun süre dayanamayacaktı, bu da aklını başından alıyordu. İki numaralı orgazm genellikle uzun süre gerçekleşmezdi ve kendi orgazmını bulmak için zaman ayırırken bir kadına gerçekten yoğun bir zevk verebilirdi. Bu tamamen farklıydı.

Kahretsin, bu büyüyen ihtiyaç kafasının tepesinden uçup gitmeden önce onun doruğa ulaştığından emin olmak niyetindeydi.

Zevk arttıkça, kalp atışları kükrüyor, kızın miyavlamalarının sağır edici seslerine karışıyordu. Kadın çığlık atıp ona doğru eğilirken Decker derinlere daldı ve onu son bir kez daha doldurdu. Kör edici sıcaklık onu yaktı. Kadının amcığı daralıyor, nabız gibi atıyor, sikinin uzunluğunu okşuyor ve kısıtlamasını yok ediyordu. Kadın orgazmı boyunca titrerken, Decker'ın tohumu C4'ün gücüyle püskürdü ve içindeki her şeyi patlattı.

Kahretsin, bu gidişle onu öldürecekti. Ama mutlu ölecekti.

Bir iniltiyle yataktan tökezledi, neredeyse başı dönüyordu ve prezervatifi attı. Kızarmış ve nemli bir halde yatağında uzanırken çok güzel görünüyordu. Banyodan bir havlu kaptı, bir köşesine ılık su tuttu, sonra onu temizlemek için geri döndü.

"Ben yaparım." Hâlâ nefes nefese havlu beze uzanıyordu.

Decker kenara çekildi. "*Ben* yaparım. Orada yatacak ve güzel görüneceksin, böylece ben de seni lekeleyebileceğim diğer tüm yolları düşünebileceğim."

Rachel yorgun bir kahkaha atarak yatağa yaslandı. Adam onu silerken biraz kaskatı kesilmişti, biraz da utangaçtı ama bu yakınlığa izin verecek kadar ona güvendiğini görünce rahatlamıştı.

Havluyu banyoya geri attıktan sonra, onun vücudunun üzerinde süründü ve yanına çömeldi, onu yanına doğru itti, böylece ona doğru uzandı, uyluğu onunkinin üzerine atıldı. Tavandaki vantilatör, odadaki neme, tere ve kavurucu cinsel sığağa karşı etkisiz bir şekilde savaşıyor başının üzerinde anemik bir şekilde çalkalandı.

Tekrar içine girmek istemeden önce şafağa kadar dayanabileceğini sanmıyordu. Ona doğru bastırırken, dudakları göğsünü okşarken, göğüsleri kaburgalarını kavrarken, zihinsel olarak bunu bir saate revize etti. Belki daha az.

"Yani seks böyle bir şey mi olmalı?" diye fısıldadı.

Decker tereddüt etti. "Gerçekten harika bir seks. Bu benim için de yukarıda ve ötedeydi."

Rachel mutlulukla içini çekti. "Bu gece buraya gelmene sevindim."
"Evet." Ve eğer bir an için onun kalkıp gideceğini düşündüyse, onun için büyük bir sürprizi vardı. Onu yakalamaya çalışan biri varken, yerinden kımıldamıyordu. Ondan sonra ... şey, belki o zaman da yerinden kımıldamayacağını düşünmeye başlamıştı.

* * *

Güneş ışığı, panjurlar çekik olmasına rağmen pencereden **içeri süzülüyordu**. Decker bir gözünü araladı ve Rachel'ı hâlâ çırılçıplak, koyu renk saçları omzundan koluna dökülürken buldu. Başını biraz kaldırdı. Gözleri kapalıydı, koyu renk kirpikleri pürüzsüz yanaklarında yarım daireler çiziyordu. Sabah ışığında burnundaki çillerin küçük bir dökülüşünü gördü. Parmakları göğsünün üzerinde yayılıyordu. Nefes alış veriş derin ve düzgündü. Çok güven vericiydi.

Onu cehennem gibi sertleştirdi. Tekrar. Hala.

Onu saat iki ve dört buçukta uyandırıp o tatlı kıvrımlarına girdikten ve ona tekrar sahip olduktan sonra, doymuş ve tamamen bitkin olmalıydı. Ama sabah sekizden hemen önce, titreyen bacakları ve boş midesiyle bile bir tur daha atmayı düşünüyordu.

Evet, bu kadın her şeyi değiştirdi.

Ve eğer onu bu işin nereye varacağını görece kadar uzun süre hayatta tutmak istiyorsa, onunla ilgilenmeyi bırakmalı ve onu kimin öldürmeye çalışıyor olabileceğini bulmalıydı. Gündemdeki birinci madde: Meşhur eski sevgilinin bir resmini bulup çıkarmak ve Owen'ın bardaki şapşala denk olup olmadığını görmek. Tercihen Rachel uyanıp neyin peşinde olduğunu merak etmeden önce.

Yavaşça yataktan kalktı ve yüzünü buruşturdu. Kendini pis hissediyordu ve en son ne zaman bir kadınla yattığını hatırlamıyordu. Ve lanet olası bir diş fırçası sahip olunması gerekenler listesinde oldukça üst sıralarda yer aldığından beri yumuşamıştı.

Kot pantolonunu ve altına sakladığı tabancasını çıkarıp koridorun sonundaki misafir banyosuna yöneldi.

İçeride, ışığı yaktı. Tanrı Rachel'ı korusun. Bir misafiri rahat ettirmek için her şeyi düşünmüştü. Makyaj masasında yeni bir diş fırçası, kabarık havlular, şampuan ve sabun vardı.

Decker onları hızlıca kullandıktan sonra bej renkli havlu kumaşı kalçalarına sardı. Banyonun kapısını araladığında mutfaktan gelen bir gürültü duydu. Kalp atışları hızlandı. Adrenalini yükseldi ve elinde tabancası, onu almaya gelen her kimse onunla savaşmaya hazır bir şekilde dışarı fırladı.

Sırtını duvara dayayarak koridorda gizlice ilerlerken kadınsı bir çığlık duydu, ardından bir çarpışma daha. Kahretsin, neler oluyordu?

Kalbi küt küt atarken kendini sakın kalmaya zorladı ve yaklaştı, parmağı tetikteydi, ona zarar vermek isteyen her orospu çocuğunun kafasını koparacağına söz verdi.

Sakin kalmak için mücadele eden Decker, köşeyi dönüp mutfağa doğru düz bir görüş açısı elde edene kadar gölgelere tutundu. Ama Rachel'a saldıran kimseyi görmedi. Aksine, paslanmaz çelik bir kaseyle boğuşurken plastik bir un kutusuna ve birkaç yumurtaya saldırıyordu. Bir kutu yapışmaz pişirme spreyi tezgâhtan aşağı yuvarlanmıştı. Tahta kaşığı yere çarptı, sinirli görünüyordu.

Aslında, çok sevimliydi.

Ta ki kadın uzun tezgâhın arkasından çıkana ve adam onun fırfırlı kırmızı bir önlük ve bir çift siyah stiletto giydiğini, başka bir şey giymediğini fark edene kadar.

Onu hemen şimdi becermek istiyordu.

Banyoya geri dönerek kot pantolonunu kaptı ve tabancasının üzerine çevirerek parçayı gizledi, ardından koridorda ilerledi ve her şeyi kolayca ulaşabileceği bir yere, bitişikteki mutfak masasına koydu.

"Bu çok iyi görünüyor," diye mırıldandı.

Kızarmış ve telaşlanmış bir halde gözlerini kırıştırarak ona baktı. "Krepler birazdan hazır olur."

"Seni kastetmiştim, güzelim. Şu anda yemeği unut. Seni becermeyi tercih ederim."

Ve hayır cevabını kabul etmedi; bir kolunu kızın beline doladı ve onu vücuduna doğru çekerek dudaklarına sert bir öpücük bıraktı. Tanrım, çok güzel kokuyordu. Dişlerini fırçalamıştı ve sanatsız buklelerini yarı yukarı, yarı aşağı öyle bir hale getirmişti ki, adam parmaklarıyla karıştırmak istedi.

Dudaklarına yapıştı, ağzına gömüldü ve uzun, yavaş bir günaydın öpücüğü verdi. Rachel onun karşısında eridi, içeri girmesine izin vermek için ardına kadar açıldı ve aldığı kadar iyi verdi. Hmm, buna alışabilirdi.

Adam geri çekilip ona meşgul olmalarını öneren ateşli bir bakış gönderdiğinde, kız oldukça pembe bir şekilde kızardı.

Bir kahkaha atarak onun vücuduna baktı. "Aslında, yemek için yeterince iyi görünüyorsun, güzelim. Sadece benim için mi giyindin?"

Allık derinleşti. "Belki biraz."

"Beğendim. Ayakkabılar kulaklarımın etrafında olsaydı daha çok hoşuma giderdi ama ..."

Gözlerini devirdi. "Bunun Google'da bulduğun başka bir tavlama cümlesi mi olması gerekiyor?"

"Hayır. Hepsi benim. Etkilendin mi?" Göz kırptı ve ona takılmaktan gerçekten hoşlandığını fark etti. Kızın, şeytanı andıran çapkın bir gülümsemeye ona bakarken alçakgönüllülükle yere bakmasına bayılıyordu.

"Decker, sen kötü bir adamsın."

"Daha hiçbir şey görmedin," diye söz verdi, sonra onu bir öpücük daha için kendine çekti.

Çok tatlı. Her zaman çok tatlı. Son on yıldır yatağa attığı diğer kadınlar gibi tehlike, ihanet ya da başka bir erkek tadı vermiyordu. Sıcak ve gerçekti ve ...

Kahretsin, şiir yazan bir korkak gibi konuşuyordu. Ama hepsi doğrudu.

Bir kolunu onun beline dolayan adam, belinin altındaki büyük fiyongu bulmakta ve önlüğünü çözmekte hiç zorlanmadı. Adam önlüğü başından çekip almadan önce kızın küçük bir itirazda bulunmasına fırsat kalmamıştı.

yere fırlattı, sonra onu bir öpücükle daha susturdu. Bir an sonra Rachel kollarını adamın boynuna doladı ve kendini adamın dırdırcı sikine sürtünerek yaklaştırdı.

Decker ellerini saçlarının arasına soktu, yüzünden uzakta ve omuzlarının etrafına dizilmiş güzel bukleleri artık umurunda değildi. "Bunu yapmaya devam edersen kesinlikle sikileceksin."

Gırtlaktan bir kahkaha attı. "Söz mü?"

Ellerini kaburgalarının etrafına, kollarının altına yerleştirerek onu mutfak tezgâhının beyaz fayansının üzerine kaldırdı. Çıplak poposu soğuk yüzeyle temas ettiğinde nefesi kesildi. Rachel kıpırdandı ve rahatlamaya çalıştı. Adam sadece gülümsedi. "Evet. Tam burada. Hemen şimdi. Bacaklarını aç ve topuklarını tezgâhın kenarına daya."

Gözlerini kırıştırdı, çok memnun edici bir şekilde şok olmuş görünüyordu, ama razı oldu. "Sadece ... böyle mi?"

"Aynen öyle," diye onayladı. "Her seferinde senin için acı çekmeme neden oluyorsun."

Tüm vücudunu taze bir kızarıklık kapladı.

"Hiç yatak odası dışında seks yaptın mı?"

Başını salladı, dudağını ısırdı ve bakışlarını tekrar aşağıya çevirdi. "Hayır."

"Oh, güzelim . . . Çok eğleneceğiz." Ayak bileklerini kavradı ve daha geniş bir şekilde açtı, topuklarını tezgahın kenarına sabitlemesine yardım etti, ayak parmakları aşağıya dönüktü, güzel amını bakışları, dili ve horozu için tamamen açık bıraktı.

Şimdiye kadarki en iyi kahvaltıydı ve içine dalmak için sabırsızlanıyordu. Son prezervatifini kullanıyordu ama bundan sonra bir şekilde onu besleyecek ve eczaneye uğrayacak kadar uzun süre kendini onun amından çıkarmayı başaracaktı. Ondan sonra, tüm bahisler kapandı.

Bir ziyafete hazır olan adam, bir parmağını kalçasının iç kısmında gezdirerek hassas, şişmiş merkezine daha da yaklaştı. Onu izlemek ne kadar büyüleyici

Kıvrımları onun dikkatini çekmek için kayganlaşıyor, kızarıyor ve kabarıyordu. Her yeri çok güzeldi.

Havlusunu bıraktı ve birkaç adım atarak kot pantolonuna doğru ilerledi, silahı bozmadan prezervatifi dikkatle çıkardı. Rachel nefes alış veriş hızı, göz kapakları ağır, dudakları pembe ve ayırık, bacakları genişçe açılmış halde onu izliyordu. Daha önce ne zaman bu kadar muhteşem bir manzara görmüştü? Hiç şüphesiz, en azından şimdilik onun olduğu için şanslı bir orospu çocuğuydu.

Ve eğer kartlarını doğru oynarsa, sonsuza dek onun olabileceği düşüncesi tekrar aklına geldi.

Alaycı tavrı kayboldu. İçindeki mağara adamı kükredi, özgür kalmak, sahiplenmek, almak, işaretlemek istiyordu. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti ama bu kadar doğru hissettiren bir şeyle savaşmak istemiyordu.

Decker prezervatif paketini dişlerinin arasına sıkıştırdı, yırtıp açmaya, takmaya ve kızın içine öyle bir dalmaya hazırdı ki, kız asla çekip gitmeyi düşünmeyecekti.

Düşünceler kafasının içinde dönüp duruyordu. Kadının ağır nefesleri, çarpan kalbi, o anın ağırlığı - hepsi kapı ziline çalmasıyla bozuldu.

Altı

RACHEL'IN NEFESİ KESİLDİ VE KASKATI KESİLDİ.

Tezgah. Decker parke zeminden havlusunu kaptı ve onu engelledi. Birinin doksan yaşındaki büyükannesi olmadığı sürece o kapıya cevap vermesinin ya da biriyle konuşmasının imkânı yoktu. Ve o zaman bile, silah için üstünü aramaya niyetliydi.

"Kapıyı topuklu ayakkabıdan başka bir şey giymeden mi açıyorsun?" Yüzünde panik ifadesi belirdi, sonra küfretti.

"Hayır."

"Git üzerine bir şeyler giy. Ben hallederim."

"Senin de hiç kıyafetin yok," diye bağırdı.

Decker masanın üzerindeki kot pantolonunu işaret etti, sonra onu koridora doğru çevirdi ve küçük bir tokatla yatak odasına geri çağırdı. "Git. Birini mi bekliyorsun?"

"Hayır." Ayakkabılarını taşıyarak koridorda koştu. "Kimse kapımı çalmaz, özellikle de Pazar sabahının bu erken saatinde."

Kaşlarını çatarak onun odasında kaybolmasını izledi, sonra silahını ve kot pantolonunu kaptı, ikincisini giydi ve birincisini avuçladı. Prezervatifi tekrar cebine soktu. Kapının diğer tarafında duran her kimse, Decker onu dostça bulmazsa taşaklarını havaya uçuracaktı.

Engellendiği için çok sinirlenmiş bir halde koridorda ilerledi. "Bu bir şey olmasa iyi olur."

Kapıya ulaştığında, yuvarlak gözlüklerinin ardında ela gözleri, kareli gömleği ve haki pantolonuyla orta boylu bir adamla karşılaştı. Sıradan ayakkabıları ve daha da sıradan bir saç kesimi vardı. Sarışın ve açık kahverengi arasında bir yerde, dikkat çekici olmayan bir renkteydi. Bahsetmeye değer tek şey yüzündeki çatık kaşlardı.

"Sen kimsin?" diye sordu yabancı.

Decker ona tehditkâr bir bakış fırlattı. "Kimsin sen?"

Bilgili, keskin yüzü ona adamın birkaç yaş daha yaşlı olduğunu söylüyordu. Biraz göbekli oluşu bu adamın daha hareketsiz olduğunu gösteriyordu. Kaşlarının arasındaki kalıcı dikey çatıklık Decker'a yabancının çok kaşlarını çattığını söylüyordu. Paltosu yoktu, bu yüzden bir omuz kılıfını saklayabilecek gibi değildi.

Parça sırtının küçük kısmına sıkışmış olabilir, ama ... Adamın elleri ölümcül olamayacak kadar yumuşak görünüyordu.

Bu her kimse, Decker onun tehditkâr olduğunu düşünmüyordu. Can sıkıcı mı? Buna zaten inanıyordu.

"Rachel'ı görmeye geldim." Diğer adam burnunun ucuyla Decker'a bakmaya çalıştı ama onun bakışlarıyla karşılaşmak için birkaç santim yukarıya ve gözlüklerin arkasına bakmak zorunda kaldığında bu zor olmalıydı.

"O ... meşgul." Decker yüzünde gergin bir gülümseme belirdi ve adamın doğru anlamış olmasını umdu. O her kimse, Rachel'a odaklanmasına imkân yoktu.

Bay Gözlüklü jantlarını düzeltti ve Decker'ın vücuduna baktı, dövmelelere ve sert karın kaslarına gözlerini devirdi. Sonra kalçasına tutturulmuş silahı fark edince bakışları irileşti.

"Onunla ne yapıyorsun?" Bir adım geri çekildi. "Umarım polissindir." *Tam olarak değil ama yeterince yakın.* "Onun gibi bir şey." "Ona zarar mı veriyorsun?"

"Öyle olsaydım kapıyı açar mıydım?" Decker gözlerini devirdi.

"Ondan faydalanmaya mı çalışıyorsun?" Gergin olsa da, yabancı onu giydirmeye hazır görünüyordu.

Decker gülmemeye çalıştı. Ondan faydalanmak mı? *Elime geçen her fırsatta.*

"Seni ilgilendirmez. Sen de kimsin ve davet edilmediğin halde neden onun verandasında dikiliyorsun?"

Eğer mümkünse, adam daha da gerginleşti ve kimliği hakkında bazı şüpheler kök saldı. Ve eğer düşündüğü kişi buysa, bu gerçekten her şeyi berbat ederdi.

O daha tek kelime edemeden, Rachel köşeyi dönüp antreden içeri girdi. Soluk soluğa kapıda durdu. "Owen, burada ne işin var?"

Evet, bu onun şüphelerini doğruladı. *Lanet olsun.* Decker'dan onu öldürmesi istendiğinde Dörtgöz'ün şehirde olması son derece uygun görünse de, gerçek şu ki Owen yan taburedeki adam değildi,

Ona yirmi beş bin peşin ve iş bittiğinde bir yirmi beş bin daha teklif etti. Evet, Owen onu işe alması için birini tutabilirdi. Ama Neden? Rachel'ın eski sevgilisi şiddet yaratacak değil, şiddeti protesto edecek birine benziyordu. Decker bir lanet okuyarak, Rachel fark etmeden önce tabancasını gizlice sırtının alt kısmına soktu ve duvara yaslandı. Eğer Owen onu cinayet işlemeye teşvik etmediyse, o zaman başa dönmüş, kimin yaptığını bulmaya çalışıyordu.

* * *

Fırfırlı bir bornozdan **başka** bir **şey giymeyen** ve saçları darmadağınık olan Rachel, Decker'a alaycı bir bakış attıktan sonra ona küçümseme dolu bir bakış gönderen eski kocasına baktı. Rachel öfkeleni. Adam hayatına devam etmişti. Onun hayatı artık onu ilgilendirmiyordu.

"Buraya seninle konuşmaya geldim," dedi Owen sert bir sesle. "Meşgul olduğunu fark etmemiştim. Yeni erkek arkadaşın mı var?"

"Yeni tanıştık," diye itiraf etti usulca.

Ama Decker kolunu omuzlarına atarak onun yerine konuştu. "Evet. Ben de sahipleniciyim."

Rachel, Decker'ı dürttü ve onun nesi olduğunu merak etti. Sonra onu kapıdan çekerek uzaklaştırdı ve kapıyı açtı. "İçeri gel, Owen."

Val'in başka fikirleri vardı. Şişman turuncu tekir kapıya doğru zıpladı, Owen'ı kokladı ve tısladı. Yanındaki Decker güldü.

"O canavar hâlâ sende mi?"

"Tabii ki."

"Hmm . . . Ve şimdi bir tane daha ekledin." Decker'a küçümseyen bir bakış daha fırlattı.

Rachel'ın içinde kızgınlık alevlendi. Owen kimdi ki onu yargılıyordu? Yeni kız arkadaşı Carly'yle tanışmamıştı ama kulağa tam bir sürtük gibi geliyordu. Bu yüzden bu sefer yatakta iyi olan seksi adamı seçmişti. Ne olmuş yani? Buna hakkı vardı.

Ama Decker bundan çok daha fazlasıydı. Onunla barda tanıştığında, sonra da bir seks görüşmesi için mesaj attığında, iyi vakit geçirmenin ötesinde bir şey beklememişti. Bunun yerine, Decker onu rahatlatırken

kendisi ve seks hakkındaki düşüncelerine meydan okuyordu. Sabırlı, anlayışlı, dinlemeye istekli ve yatakta ateşli biriydi. Eğer tek gecelik bir ilişki olmasaydı, istediği her şey olabilirdi.

"Önce ona bir gömlek giydirebilir misin?" Owen'ın sesi sertten başka bir şey değildi.

Decker aniden onu daha yakına sürükledi. "Sadece yargılayıcı bir pislik olmayı bırakırsan. Eğer konuşmak istiyorsan, biz üzerimize bir şeyler giyerken bekleyebilirsin, bu arada ben buna karşıyım."

Rachel ona bön bön baktı. "Decker ..."

"Hey, giyinmeyi teklif ettim. Böldüğü şeyden sonra, sanırım bu benim için oldukça yüce gönüllü bir davranış."

Yanaklarında öfkeli bir kızarıklık hissetti. Neden sadece seks yaptıklarını duyuran bir reklam panosu yaptırmıyordu ki? "Yapar mısın- Şşşt!"

"Sanırım neyin peşinde olduğumuzu tahmin edebilirdi, güzelim." Ona sırtıttı ve lanet olsun, ona kızgın kalmasına imkân yoktu. Mercy, aklını kaçırmış olmalıydı.

Owen'a döndü, baştan çıkarmak için tasarlanmış bir bornoz giymesine ve saçları karmakarışık olmasına rağmen dik durmak ve asil görünmek için elinden geleni yapıyordu. "Oturma odası doğrudan evin arka tarafına bakıyor. Eğer kahve içmek istersen, sana hemen bir fincan hazırlayayım."

"Hayır, yapmayacaksın." Decker onu kaldırıp göğsüne yasladı. "Beş dakika boyunca kafeinsiz hayatta kalabilir." Onu kokladı ve boynuna sokuldu. "Ya da otuz."

Nefes nefese kaldı. "Decker!"

"Hiç eğlenmiyorum Rachel." Owen ters ters baktı. Hiç eğlenmezdi. İç çekmemeye çalıştı.

Decker yüzüne vurdu. "Bir Pazar sabahı erkenden habersiz ve davetsiz olarak buraya geldin. Senin için her şeyi bırakmasını bekleme. Önce arama nezaketini göstermeliydin ama yapmadın çünkü ya düşüncesiz bir piçsin ya da yalnız olup olmadığını görmek istedin. Her iki durumda da, bu seni bir pislik yapar. Eğer sadece kabaysan, o zaman çeneni kapa ve buradaki en önemli kişi senmişsin gibi davranmayı bırak. Eğer onu hâlâ yalnız bulmayı umuyorsanız, küçük balonunuzu patlattığım için üzgünüm. Rachel hayatını yalnız geçiremeyecek kadar güzel ve nazik.

Onun ne kadar harika olduğunu bilen biri. Sen hayatına devam ettin ve o da aynı. Eğer bu senin için çok fazlaysa, o zaman o sinir bozucu kıcını kaldırıp git.

Yolun aşığısında. Eğer kalıyorsan, *ona* karşı biraz nezaket ve saygı duymanı bekliyorum, özellikle de kapısını çaldığından beri. Senden alacağım tüm pislikleri duydum. Anlaştık mı?"

Rachel soluğunu tutmak için dudaklarını birbirine bastırdı ve bir tezahürat yaptı. Decker az önce onu olabilecek en güzel şekilde savunmuştu. Ona sarılmak, öpmek ve ne kadar minnettar olduğunu söylemek istedi. Sadece komik ve harika bir adam olmakla kalmıyor, aynı zamanda koruyucu ve nazik biriydi.

Her zaman istediğı ama eski sevgilisinden asla alamadığı her şey. İçi eridi, özellikle de Owen pişman görünme nezaketini gösterdiğinde.

"Evet," diye mırıldandı. "I . . . Sadece beni korkuttun."

Decker, Owen'a inanmış gibi görünmüyordu ama geçmesine izin verdi. "Dediğim gibi, bizi oturma odasında bekleyebilirsin. Birazdan çıkacağız."

Eski kocası, "Rachel'la yalnız konuşmam gerek," diye itiraz etti.

Owen'la bire bir kaliteli zaman geçirmekten başka bir şey istemiyordu.

"Öyle bir şey olmayacak. Eğer söyleyecek bir şeyin varsa, ben odadayken söyleyebilirsin," diye cevap verdi Decker onun yerine. Normalde bundan nefret ederdi ama eski sevgilisinin ziyaretini kısa tutacaksa her şeyi kabul ederdi.

Owen gözlüklerini düzeltti, sinirlendi. "Oldukça özel."

"Çok kötü. Eğer onunla konuşmak istiyorsan, anlaşma böyle. Pazarlık yapmama gerek yok."

Owen'ın elleri yumruk şeklinde kıvrıldı ve onları kalçalarına sabitledi. "Bu çok gülünç. Ona tam olarak ne yapacağımı sanıyorsun?"

"Bilmiyorum ama bu saçma tavrın içimi ısıtmıyor. Rachel'la konuşmak istiyorsan, birazdan çıkacağız. Eğer gitmek istiyorsan, çıkarken kapının kışına çarpmasına izin verme. Anlaşma böyle."

Decker cevap beklemeden döndü ve onu fuayeden geçirip koridorun sonuna kadar taşıdı. İçindeki şok hâlâ devam ediyordu. Bu adam neyin peşindeydi? Owen'ın onunla konuşmak istemesi neden bu kadar umurundaydı? Belirsizliğe rağmen gülümsemesini tutamadı.

Yatak odasına geri döndü ve onu ayağa kaldırdı. Rachel kapıyı kapatıp ona doğru dönerken başı dönüyordu. "Sana tüm kalbimle teşekkür mü etsem yoksa psikopat mısın diye mi sorsam bilemiyorum. Owen'ı ne kadar uzun zamandır kışının üstüne oturtmak istediğimi biliyor musun?"

"Eminim bir süredir. Belli ki çok gecikmiş, çünkü herif size ne zaman zıplamanızı söylese "Ne kadar yükseğe?" diye sormanız gerektiğini

düşünüyor." O

başını eğdi. "Bunu yıllarca yaptın, değil mi?"

Kaşlarını çattı. "Muhtemelen olması gerekenden daha uzun sürdü."

"O zaman başına geleni hak etti. Artık onun değilsin ve söylediği hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsin."

"Ama ben de senin değilim." Kafa karıştırıcı olan da buydu. Onun Owen'la olan sorunlarını umursamasını beklemiyordu ama talepkâr eski sevgilisinin onu ezip geçmediğinden emin oldu. "Boynunu oraya uzatmana gerek yoktu."

"Evet, söyledim. Sen onun için fazla iyisin. Sana bu şekilde davranmasına izin veremezdim."

Bu sözler onu bir yapışkan su birikintisine dönüştürdü. Kimi kandırıyordu ki? Bornoğunu bir kenara fırlatıp çıplak vücudunu onunkine yapıştırmak istemesine neden oldu. "Teşekkür ederim. Bu çok şey ifade ediyor. Ona karşı kendimi savunmak Yıllardır mücadele ettiğim bir şey. Yapmam gerektiğini biliyorum. Sadece yüzleşmeyi sevmiyorum."

Ve her denediğinde, Owen onu küçük hissettirmek ve pişman etmek için elinden geleni yapmıştı.

"O zaman ben senin için hallederim."

Sözleri onu şaşkına çevirdi. "Burada kalıp Owen'ın anlattığı şeyleri dinlemeni beklemiyorum. Uzun, sıkıcı ve muhtemelen kibirli olacak. Krepleri ertelemek istersen seni rahat bırakırım."

Decker çenesini sıktı. "Gitmek için acelem yok Rachel. Ve seni bir erkekle yalnız bırakma fikri beni heyecanlandırmıyor. İkinizin arasındaki çizgiyi nasıl çizeceğimi bilmiyorum, kibar olmayı bırak. İstersen arka planda kalabilirim ama kalmak istiyorum. Yaşamak için bir koruyucu olmanın gerçeklerinden biri, içgüdülerinizin iyi bilenmiş olmasıdır. Ben

Burada olması hoşuma gidiyor. Neden Florida'da değil?"

Decker, Owen'ın ona ne yapacağını düşünüyordu? Sinir bozucuydu ama zararsızdı.

"Hiçbir fikrim yok."

"Hadi üzerimize bir şeyler giyelim ve öğrenelim." Ona sıcak ve uzun bir bakış attı. "Ya da çıkaralım ve onunla daha sonra uğraşalım."

Rachel ona şakacı bir tokat attı. Onun egosu için iyiydi ama Owen'ı bekletmemeliydi. Bu sadece kabalık değildi, aynı zamanda Decker temelli gittiğinde bunu ona ödetecekti.

Rachel birkaç dakika içinde banyonun arkasındaki dolabında iç çamaşırları, kot pantolon ve kırmızı, kep yakalı bir tişört buldu ve giyindi. Bir fırçayla saçlarını taradı ve dudaklarına biraz parlatıcı sürdü. Makyajsız bundan daha güzel olamazdı ve bu çok uzun sürerdi.

Yatak odasına geri döndüğünde Decker'ın dün geceki kıyafetlerini tamamen giymiş olduğunu gördü. Saat beşteki gölgesi kalınlaşmış, koyulaşmış ve onu daha itibarsız göstermişti. Tehlikeli. Kadın ürperdi. Bu onu tahrik etmemeliydi. Kötü çocuktan hiç etkilenmemiştir.

Rachel onun için bir istisna yaptığını inkâr edemezdi. "Hadi gidelim." Ona gülümsedi ve yüzünün kızardığını fark etti. dün gece yaptıkları her şeyi hatırladı.

Decker sanki onun aklından geçenleri okuyabiliyormuş gibi sırtarak karşılık verdi. "Şu işi bitirelim de yatağa dönelim."

El ele koridorda ilerlediler, Decker dar koridorda ona yol gösteriyordu. Ona fırsat verdiğinde neden kaçmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu, neden kaldığı ve Owen'ın önünde hak iddia etmeye kararlı görüldüğü hakkında ise hiçbir fikri yoktu. Bu biraz sinir bozucuydu... ama çoğunlukla hoştu. Onu savunmuştu ve şimdi de eğlenceli bir konuşma olmayacağından korktuğu bir konuşma sırasında onun yanında duruyordu. Dün gece Decker'ı davet ettiğinde hiç de hayal ettiği gibi olmamıştı ama hoş bir sürprizle karşılaştığını kabul etmek zorundaydı. Bu onun ilk tek gecelik ilişkisiydi ve görgü kurallarını bilmiyordu ama içinden bir ses bunun birkaç sıcak ve terli saatten daha uzun sürebileceğini söylüyordu.

Oturma odasına döndüğünde Decker kanepeye oturdu ve hemen Owen'a bakmaya başladı. Mutfaka kaçıp herkes için kahve yaptı ve ortalığı toparlayarak yüzleşmesi gereken anı uzattı eski sevgilisi. Birkaç dakika sonra, şeker ve krema ile birlikte dumanı tüten kupaları ve geçen gece can sıkıntısından pişirdiği ev yapımı kurabiyeleri getirdi. Kurabiyeler hâlâ yumuşak ve tazeydi ve Owen'ın karşısına midesinde bir şeyler olmadan çıkabileceğini sanmıyordu. Her ne kadar Owen'ın tavrı her şeyi geri fırlatmak istemesine neden olsa da.

Tepsiadaki her şeyi masaya koyduktan sonra Decker kolunu ona doladı ve onu tekrar kanepeye çekti. Sonra eğildi ve ona kahve yaptı.

"Şeker ve krema mı?" diye sordu.

"Lütfen." Adamın nasıl tahmin ettiğini merak etti. "Seninkini hâlâ kremalı mı seviyorsun, Owen?"

Sert bir şekilde onları izledi. "Evet."

Rachel, Decker'a yardım etmek için öne atıldığında, Decker başını salladı. "Ben hallederim."

Dakikalar sonra, Owen'a bir fincan sabah iyiliği ve yulaf ezmeli kuru üzümlü kurabiye uzattı. Bir dakika sonra Decker, Owen'inkini kahve masasını ona doğru çevirdi. Yüzünü göremiyordu ama yanındaki adamın vücut dili pek de dostça olmayan bir uyarıyla gergindi. Sonra kendi kahvesini döktü.

demledi ve sade içti, kurabiyelerden birini kaptı ve bir ısırık alırken inledi.

Decker gürültülü ve müdahaleciydi ve Owen'ın onun varlığından haberdar olmasını istediğini hissediyordu. Neredeyse aşırı korumacıydı ve muhtemelen kızması gerekiyordu ama biraz gülümsedi.

"Peki seni Lafayette'e getiren nedir?" diye sordu eski sevgilisine kibarca. "Sanırım Florida'dan buraya beni görmeye gelmenizin özel bir nedeni var."

Owen kahvesini yudumladı, belli ki tadını çıkarıyordu. "Hâlâ en iyi kahvelerden birini yapıyorsun. Benimkine biraz tarçın koymayı unutmamalıyım." Fincanı tabağın üzerine koydu, sonra ikisini de sandalyesinin yanındaki küçük yan sehpa üzerine yerleştirdi. "Madem meşgulsün, bunu kısa keseceğim."

Decker onun yanında, "Akıllı adam," diye mırıldandı. Rachel ona dirsek attı. "Dinliyorum. Devam et."

"Duymuş olabileceğiniz gibi, şu anda biriyle çıkıyorum. Adı Carly. Üniversitede yardımcı olarak çalışıyor. Çok zeki bir kadın."

"Duydum. Bu harika bir şey. Umarım mutlusundur."

Owen tereddüt etti. "Buraya onun için geldim."

Rachel başını eğdi ve kaşlarını çatı. Owen eski karısını ziyaret etmenin şimdiki kız arkadaşını bir şekilde mutlu edeceğini mi düşündü? "Hayır. anlıyorum."

İçini çekti, ellerini birbirine sürterek mırıldandı. Owen bunu rahatsız olduğunda yapardı. "Carly'nin erkek kardeşi burada, Lafayette'te yaşıyor. Onu görmeye gelmeyi planlıyordu ve ben de bu birkaç günü onsuz geçirmek istemedim."

Ne? Owen hiçbir zaman işten ayrılmak istememişti. Onu özlemek, hayati olduğunu düşündüğü her şeyden uzaklaşması için son sebep

olabilirdi.

"Yaklaşık sekiz aydır çıkıyoruz. İlk başta yavaş yavaş başladık. Ama biz-" Owen Decker'a sinirli bir bakış fırlattı. "Bu konuşmayı o odadayken yapmamız şart mı?"

"Bunu hallettik. Bir yere gitmiyorum." Decker kanepeye doğru eğildi ve bir kolunu ona dolayarak sıkı bir gülümseme gönderdi. Teknik olarak, o çıplak dişler, ama öyle de olabilirdi. "Eğer onunla konuşmak istiyorsan, ben kalıyorum."

Rachel, Decker'a sorgulayan bir bakış fırlattı. Ertesi sabah, seksi erkeğin genellikle çekip gittiği ve yalnız kızın aramalarına geri dönmediği zaman değil miydi? Onun yerine, sadece korumacı değil, sahiplenici de görünüyordu; sanki eski sevgilisi anlasın diye bir hak iddia etmek ister gibiydi.

Owen, sesini hiç yükseltmemesine rağmen, kızın kendini bir santim boyunda hissettiği mantıksal tıratlarından birine başlamaya hazır görünüyordu. Sadece yüz dolarlık kelimelerle konuşuyor ve onu aptal hissettirmek için sadece bir fizikçinin anlayabileceği benzetmeler kullanıyordu.

"Misafirimden senin için gitmesini istemiyorum, Owen. Sen ve ben artık birlikte değiliz ve sana hiçbir şey borçlu değilim. Konuşmak istersen, dinliyorum."

"Nasıl isterseniz." Decker'a ters ters bakarken sesi pek memnun görünmüyordu. "Çekip gidersen memnun olurum."

Decker ellerini kaldırdı. "Hey, eğer bu senin aşk hayatınla ilgiliyse, Rachel'la bir ilgisi olmadığı sürece seninle bir sorunumuz yok."

"Bu kas yığını Neandertal'i nasıl sevebildiğiniz hakkında hiçbir fikrim yok, ama ... Carly'ye dönelim. Onunla bir gelecek görüyorum. Bunu çok istiyorum. Ama bir engelle karşılaştık. Beni bilirsin, Rachel. Carly'den rahatsızım. duygular."

Milenyumun yetersiz ifadesi. "Devam et."

"Hayatıma devam etmeye hazır olabilmem için seninle daha fazla yakınlaşmam gerektiğine inanıyor. Aramızdaki yanlış giden şeyde benim payımı anlayana kadar, başka bir ilişkiyi gerçekten benimseyemeyeceğim konusunda kararlı."

Rachel nefesini içine çekti. Yapmak istediği son şey, bir geleceği paylaşma ihtimalleri neredeyse hiç olmamasına rağmen, şu anki sevgilisinin önünde geçmişinden bahsetmektir. Decker'la aralarında bir şeyler olması hoşuna giderdi; dün gece inanılmazdı, hayalini kurduğu her şey ve daha fazlası vardı. Decker bu sabah hâlâ bir rüya gibiydi. Ama gerçek hayat bir

peri masalı değildi ve sonsuza dek mutlu olmayı beklemiyordu.

"Owen, sanırım aramızdaki önemli her şeyi konuştuk."

"Hayır." Yutkundu. "Söyle bana. Duygularına karşı gerçekten duyarsız mıydım?"

Tam bir çıkmaz. Eğer hayır derse, Owen yalan söylediğini anlayacaktı. Eğer evet derse, bu tatsız bir tartışmaya yol açacaktı. Güzel sos,

Bazen doğru olanı yapmak için duyduğu patolojik ihtiyaçtan nefret ediyordu. "Evet. Hatırlarsan bunu en son konuşmuştuk."

"Anlamadım. Tekrar açıkla."

Rachel derin bir iç çekti. "Her zaman işine çok dalmıştın Owen. Ben daha odadan çıkmadan, sen çoktan atomik parçacıklar ya da kuantum dolanıklığı ya da o anki proje her neyse. Bir odaya girdiğimde, çoğu zaman orada olduğumu bildiğinizden bile emin değildim."

Owen sertçe nefes aldı. "Elbette biliyordum. Aksini düşündüyseniz özür dilerim. Herkes işimi anlamıyor. Ama Carly anlıyor. O da bunu benim kadar sürükleyici buluyor."

O zaman düzenli bir eğlence fiçisi olmalı. "Harika. Belki de ikinizin bizden daha fazla ortak noktası vardır ve-"

"Sadede gelelim," diye araya girdi Decker. "Carly ilk seferinde nasıl çuvalladığını anlamayı istiyorsa, sana bir ipucu vereyim. Bencilce davrandın, aptal herif. Dostum, her şey seninle ilgili değil." Decker kaşlarını çatarak Owen'a baktı. "Rachel'a zevk verip vermediğin ya da sevildiğini hissettirip hissettirmedığın umurunda değildi. Karından çok işinle ilgileniyordun ve bu, kanında bir damla tutku ya da kalbinde bir gram sevgi olan hiçbir kadını mutlu etmez."

Owen öfkeyle tükürdü, sonra ihanet dolu yüzüyle ona baktı. "Onunla bizim hakkımızda mı konuştun?"

"Carly ile evliliğimiz hakkında konuştun," diye belirtti.

Gömleğini düzelten Owen haklı olarak sertleşti. "Evet, ama bir süredir çıkıyoruz. Birlikte bir gelecek düşünüyoruz. Yanılmıyorsam, bu iğrenç çapkını tanıdığın süreyi saatlerle ölçebilirsin. Rachel, ne düşünüyorsun bilmiyorum ama seni seks için kullanıyor. Sonra da seni terk edecek. Onun gibi biri için ucuz bir fahişe gibi davranmaktansa kendine daha çok saygı duyduğunu sanıyordum."

Adam suratına tokat atmış gibi geri çekildi. Bir bakıma öyle de oldu. "Gençken hiç yaşamadığım orgazmları yaşamayı düşünüyordum."

seninle evli. Decker bunu güzel bir şekilde ifade etmemiş olabilir ama kesinlikle haklı. Kendimi değerli hissetmedim, Owen. Beni gerçekten sevdiğini hiç sanmıyorum. Eğer buraya tavsiye için geldiyse, sana tavsiyemi vereceğim. İş dışında bir şeyi önemseyerek başla. Romantizm önemlidir. Seks bedensel bir işlevden daha fazlasıdır. Onu bir kesinti ya da pis bir ihtiyaç gibi hissettirme. Bunu bana her zaman yaptın, seni . . . pislik."

Az önce söylediği şeyin büyüklüğü ona çarptı. Nefesi kesildi. Gerçekten de ağzından bu sözler mi çıkmıştı? Annesi ona söyleyecek güzel bir şeyi yoksa hiçbir şey söylememesi gerektiğini öğretmişti. Ama buraya gerçeği öğrenmek için geldiyse, neden ona gerçeği söylemesin ki? Belli ki Decker onu etkilemişti.

"Onun söylediği gibi," diye ekledi gururlu bir gülümsemeyle.

"Nutkum tutuldu," diye itiraf etti Owen, şaşkın şaşkın bakarak. "Çiçekler ve cinsel ilişki gibi anlamsız şeyler hakkında bu kadar güçlü hisler beslediğini bilmiyordum. Seninle evlendim çünkü böyle anlamsız şeylere önem vermeyecek kadar mantıklı biri olduğunu düşündüm."

"Sormadın ki. Ve dürüst olmak gerekirse, nasıl hissettiğimi umursamazdın, Owen. Ve sana gerçeği söyleyeyim. Carly de muhtemelen bunları önemsiyordur, çünkü o bir kadın, robot değil. Eğer onu elinde tutmak istiyorsan, onunla orta yolda nasıl buluşacağını bulmalısın."

"Seni asla incitmek istemedim," diye teklif etti.

Çok az, çok geç. Rachel iç çekti. "Biliyorum. Köprünün altından çok sular aktı. Umarım daha iyi bir adam olmaya ve Carly ile ortak olmaya hazırsındır."

Owen cevap vermedi. Öylece oturdu, kafası karışmış ve düşünceli görünüyordu. Rachel onun yüzündeki bu ifadeyi daha önce hiç görmemişti. Aslında Carly'yi kaybetmekten endişeleniyordu. Kadın onun için önemliydi.

İnanılmaz. Belki de evliyken Owen'a karşı daha dürüst olmalıydı. Bunun yerine, anlayışlı olmak için elinden geleni yapmıştı. Onu hafife almaya başladığı anda bir şeyler söylemeliydi.

Ama birkaç kez denediğinde, Owen anlamamış ya da önemli olduğunu düşünmemişti. Sanki kızın duyguları onun için CERN'de ışık hızından daha hızlı hareket eden atomaltı parçacıklar kadar önemli değilmiş gibi takındığı küçümseyici tavır gerçekten canını yakmıştı. Evrenin büyük şemasında Elbette yaptığı iş önemliydi. Ama o zamanlar kendisinin de neden önemli olmadığını merak etmişti. Einstein'ın asla kanıtlamayacağı bir şeyin peşine düşmekle fazlasıyla ilgilenmişti.

Aslında, boşanmak istediğini söylediğinde, adamın tek kelime bile itiraz etmeden uzun uzun sinirli bir şekilde iç çekmesi ona asla birlikte olamayacaklarını söylemişti. Bununla daha önce yüzleşseydi, kendini birkaç yıldan ve bir sürü kalp ağrısından kurtarabilirdi.

"Buraya ne için geldiysen onu aldın, dostum. Uğradığın için teşekkürler." Decker ayağa kalktı ve sehpanın etrafında dönerek Owen'ın karşısında beklenti içinde durdu.

"I . . ." Rachel'a baktı. "Düşünecek çok şey var. Her şeyi yapma şeklimi, hayata yaklaşımımı değiştirmekten bahsediyorsun. Seks kadınlar için gerçekten önemli mi?"

"Evet, Owen. Çok fazla olduğunu biliyorum ama-"

"Bak, bu kız senin için ya önemlidir ya da değildir," diye araya girdi Decker. "Eğer öyleyse ve onu elinde tutmak istiyorsan, o zaman aklını kullan. Bunun bir nedeni var.

Rachel'la konuşman için seni o gönderdi. Kadınlar genellikle erkeklerinin eski sevgilileriyle konuşmasını istemezler. Ve sen ne zaman seksin kadınlar için önemli olmadığı gibi aptalca bir fikre kapıldın mı?"

Owen kaşlarını çattı, ağzı açık kaldı. "Çoğu erkek için önemli olduğunu biliyorum, ama . . . Kadınların böyle şeylerle daha az ilgilendiğini sanıyordum."

"Ona verdiğin zevkin miktarı, onun senin için ne kadar önemli olduğunun doğrudan bir ifadesidir, göt herif. Zamanını ve bedenini sana teslim ettiğinde ona kendini iyi hissettirmek için çaba sarf edemiyorsan, o zaman kendini nasıl değerli hissedebilir?" Decker başını salladı. "Lisede kızları sütyenlerinden çıkarıp külotlarının içine sokarak öpmeyi ve tatlı dille konuşmayı hiç öğrenmedin mi?"

Owen'ın yüzü kızardı. "Hayır. Üniversitede biranın bunu yapmasına izin verdim. Ben."

Bu da muhtemelen neden birkaç şişe iyi şarap sakladığını açıklıyordu. Evlendiklerinde evdeki tüm içkileri içmiş ve "havasında" olduğunda ona bir ya da iki bardak vermişti.

"Artık kadınların orgazm olurken sohbet etmeyi sevdiklerini biliyorsunuz. Kendilerini özel hissetmek isterler." Decker Owen'ı ayağa kaldırdı ve eski sevgilisi sersemlemiş gibi duruyordu. "Bunu Carly ile dene. Ona nelerden hoşlandığını sor ve dinle. Yüzüne bir gülümseme kondur. Ve bir dahaki sefere Rachel'ı görmek için uğramayı düşündüğünde onu ara."

Owen itiraz etmeden eski sevgilisini odadan, koridordan ve ön kapıdan dışarı çıkarmayı başardı. Decker'ın eski sevgilisiyle başa çıkma şekli zekice olmaktan başka bir şey değildi.

Decker kapıyı Owen'ın arkasından kapatır kapatmaz kilitledi ve ona köpekbalığı gibi bir sırtış fırlattı.

"Decker?" Geri çekildi.

"Güzel ..." Onu fuayenin duvarına doğru itti ve nefessiz bırakacak şekilde öptü. Bir kız buna alışabilirdi.

Buralarda olmaması çok kötü.

Rachel öpüşmeyi kesti. Adamın yakında gideceği ve muhtemelen onu bir daha göremeyeceği düşüncesi onu olması gerekenden çok daha fazla rahatsız ediyordu. Kalbini Decker'a kaptırmaya başlamadan önce yollarını ayırmak iyi bir fikirdi. Ya da belki çoktan çok geçti?

"O krepleri şimdi istiyor musun? Onları nasıl yapacağımı gerçekten biliyorum. Seni aç göndermek istemem." Göz kırpmaya ve alay etmeye çalıştı ve onun yakında ayrılmasının kalbini muhtemelen olması gerekenden daha fazla kırdığını belli etmemeye çalıştı.

Onun kabul etmesini, belki de kendisiyle sıradan bir kahvaltıyı paylaşmasını bekliyordu.

Sonra gülümseyeceğini, bir iki öpücükle birlikte teşekkür edeceğini, sonra da o pırıl pırıl motosikletine binip gideceğini düşündü. Rachel'in hayal ettiği son şey, adamın yüzünün şimşek gibi çakması, mavi gözlerinin onun cesaretini delip geçmesi ve sert vücudunun her santimini sahiplenici bir şekilde ona bastırmasıydı.

"Krep istiyorsan, tamam. Eğer beni aç göndermek istemiyorsan, o zaman mutfağa gitmeyelim ve yatağa dönelim. Senin için açlıktan ölüyorum."

Yedi

DECKER RACHEL'İ ÇIPLAK VE SICAK BİR ŞEKİLDE KENDİSİNE YAKIN TUTTU

Seks sonrası mutluluğu **içinde**, yatağın uzak tarafında miyavlayan Val'e baktı. İkisinin de aç olduğuna şüphe yoktu ama bu onun en büyük sorunu değildi.

Hafif bir paniği bastırarak, uyuyan Rachel'ın alnına bir öpücük bıraktı, sonra da üzerini örttü. Yataktan uzaklaşıp kot pantolonunu giydi ve mutfığa gitmeden önce silahını sırtının alt kısmına soktu. Bunu yaparken elini cebine sokup telefonunu aradı. Val onu takip etti ve Owen'a tısladığı için kediye beşlik çakmak istedi.

Rachel'ın diva hayvanı çitaya dönüştü ve doğruca kilere koştu. Neşeli beyaz mutfakta Decker ışıkları yaktı ve kapıyı açtı. Kedi mırladı ve kuru mama torbasına sürtündü, sonra ağlamaklı bir sesle ona baktı.

Rachel'ın Val'e aşık olmasına şaşmamalı. İstedğini elde etmek için bebek gibi ağlamayı neredeyse mükemmelleştirmişti.

Decker belli belirsiz bir sırıtışla Val'in kabına biraz kuru mama koydu. Kedi hemen yemeğine atladı ve onu görmezden gelerek içine daldı.

"Şanslı şey." Decker sadece kendi sorunlarını bu kadar kolay çözebilmeyi diliyordu ama bu yönde bir başlangıç yapmak için bile bir telefon görüşmesi yapması gerekecekti.

Rachel'ın yatağından kalkmamış olmasına sevinerek koridora baktı ve Xander'ı aradı. Dördüncü zilden hemen önce cevap veren Xander'ın sesi belirgin bir şekilde kızgındı. "Bu iyi olsa iyi olur."

Bu da patronunu London'la sevişirken yakaladığı anlamına geliyordu.

"Telefonu kapat!" Javier diğer uçtan hırladı, belli ki kardeşinin yanındaydı. Bu da ikisinin de London'la küçük bir sevişme yaşadığı anlamına geliyordu.

Kötü zamanlamadan bahsediyoruz.

"Birkaç gün bana ihtiyacın yok. Rachel'ı kimin kaçırmaya çalıştığını hâlâ çözemedim. Tek başına güvende değil." Onu o bataktaneden neden aldığı konusunda yalan söylemekten nefret ediyordu ama gerçek onu çok korkutacaktı. Bir süre kalacak, onu koruyacak, bu pisliğin gitmesini sağlayacaktı ... sonra hayatıyla ilgili ne yapacağına karar verecekti. Eninde sonunda ona açılmak zorunda kalacaktı ama yaşadıkları şey çok yeniydi. Anlamayabilirdi ya da

ona inanırdı. Tehlike geçtikten sonra hâlâ onunla sonsuza dek görüşüyorsa, o zaman onunla oturur, gerçeği söyler ve her şeyi açıklığa kavuştururlardı.

"Anladım. Dünyanın sonu gelmedikçe seni aramayacağım. Eğer bundan sonra Pazar sabahları aramayacağına söz verersen," diye homurdandı Xander.

"Sorun değil."

Xander başka bir şey söylemeden aramayı sonlandırdı. Adam kendini neredeyse Javier'le birlikte yürüttüğü aile şirketi S.I. Industries'in işleyişine de Londra'nın zevklerine olduğu kadar adamıştı. Neredeyse, ama tam olarak değil. . .

Decker telefonu cebine koyduktan sonra Rachel'ın dizüstü bilgisayarını eline aldı. On dakikadan kısa bir süre içinde, Owen ve Carly'nin Cumartesi günü öğlen saatlerinde Lafayette'e uçtuklarını, cinayet işlemesini istemek için saat ikiye kadar bara gelmeleri için yeterli zaman olmadığını anladı. Bu neden bir aracı tutmuş olabileceğini açıklıyordu. Ve şüpheler Owen'a yönelirse ona harika bir mazeret sağlayacaktı. Uçuş planları vardı. yarın akşam eve.

Bir başka ilginç haber daha gözüne çarptı. Owen ve Carly evlilik cüzdanı için başvurmuşlardı. Üç günlük bekleme süresini kaçırmışlardı. Aslında, başvurdıklarından bu yana geçen altmış gün içinde evlenmemişlerdi. Owen ve lisansının süresi dolmuştu. Bu da neydi şimdi? Carly korkmuş muydu? Owen'ın bahsettiği ilişkilerindeki sarsıntı bu muydu?

Decker'ın sorunlarına ek olarak, Rachel açıkça onun her an gitmesini bekliyordu. Muhtemelen Decker'la yaptıkları son Nefes kesen, göz devirten seks, onu beslemeye çalışmak ve gitmek istediğini varsaymak. Diğer her şeyi düzeltebilmek için bu saçmalığa hemen bir son vermeliydi.

Zaman ilerliyordu ve Rachel'ın ölmesini isteyen her kimse, her an işin tamamlandığını teyit etmek için bir telefon bekliyordu. Ne yapacaktı?

Pazartesi sabahı gelip de işe gitmek istediğinde? Onu yatağa bağlamak mı?

Bu fikrin lezzetli olasılıkları vardı, ama sadece onun rızasıyla.

Nedense, kızın herhangi bir nedenle okula gitmemeyi kabul edeceğini sanmıyordu.

Sebep. *Lanet olsun.*

Düşünceleri hızla ilerleyerek kilere doğru yürüdü. Şef Ramsey değildi ama idare ediyordu. Bir somun ekmek çıkaran ve buzdolabından birkaç yumurta alan Decker, on dakika içinde yiyecek gibi görünen bir şeyleri bir araya getirmeyi başardı. O sırada Val mutlu bir şekilde ayak bileklerinin etrafında mırıldanıyor ve teşekkür miyavlıyordu.

Her şeyi dolapta bulduğu ilk tabağa yerleştirdi, tezgâhtan bir muz aldı, birkaç çatal kaptı ve ikisine de birer bardak meyve suyu doldurdu. Koridorda ilerlerken Rachel'in kıpırdadığını duydu. Val hemen hanımının yanına gitti ve Decker yatak odasına girdiğinde Rachel küçük kürk topuna sarılmıştı.

Uykulu kara gözleri ve pembe yanaklarıyla Decker'a baktı. A dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. Çarşafın zar zor gizlediği Rachel biraz buruşuk ve çokça tok görünüyordu. Muhtemelen gördüğü en güzel kadındı, mükemmel olduğu ya da bir dergiye ait olduğu için değil. Çünkü yüzüne o bakışı o koymuştu. Çünkü ona benziyordu.

Siktir, çok derindeydi.

"Yemek mi yaptın?"

"Sadece senin için. Yenilebilir olması için de elimden geleni yaptım."

"Yani tadı okul kafeteryasında satılan bir şey gibi olmayacak mı?"

Tereddüt etti. "Bunun için söz veremem. Daha da kötü olabilir, çünkü gerçekten yemek yapmıyorum. Ama çabam için puan alırım, değil mi?"

"Elbette." Ona gülümsedi, gerçekten mutlu görünüyordu. Yüzündeki bu ifadeyi görmek onu nasıl memnun etmişti?

"Güzel. Bu puanları ... iyiliklerle takas edebilirim, değil mi?" "Ne gibi?" Kirpiklerinin altından cilveli bir şekilde flört etti.

Tabağı komodinin üzerine koydu ve boynuna sokulmak için eğildi. "Hmm, meme uçlarını şeker gibi emmek. Ya da öğle yemeğini bacaklarının arasında geçirmek. Ağzını sikimin etrafında hissetmek? Biliyorum, öğleden sonrayı senin içinde geçirmeye ne dersin?"

"Bunun için sana bir sürü puan vereceğim." Sonra bakışlarını başka yöne çevirdi. "Vaktin varsa benimle biraz daha zaman geçirmeni çok isterim. Ve sen de istersen."

Decker onun yanağına bir öpücük kondurdu ve tabağı ona uzattı. İşte burada Rachel'a yine yalan söylemek zorunda kalmıştı. Ve bundan nefret etmiyorsa ne olaydı. Belki de ona gerçeği söylemeliydi. Ne de olsa bu onun hayatıydı. Ama onun hayatını elinden almaktan nefret ediyordu.

dünya hakkında iyimser bir tutum. Onu korkutan kişi olmak istemiyordu. Onun rolü onu korumak, ona sığınak olmaktı. Bay Sonsuza Dek Mutlu olmayabilirdi ama onu güvende tutmak ve tehlikenin farkında olmamak, iyi yapabileceği bir işti.

"Çok isterdim, güzelim. Aslında bugün seninle çok daha fazla zaman geçirmek isterim, özellikle de yarın işe dönmek zorunda olduğun için."

Eğer yarın sabaha kadar bu işi çözmeyi başaramazsa, o olmadan bu evden dışarı adım atması imkânsızdı. Onu yanında tutmak için bir şeyler düşünecekti.

"Aslında önümüzdeki hafta sonbahar tatili için izinliyim. Havalar soğumadan önce kutularımı boşaltmayı bitirmek ve bahçemi kışa hazırlamak için bu zamanı dört gözle bekliyordum. İçimden bir ses bu Florida kızının buradaki soğuk kıştan biraz etkileneceğini söylüyor." Ağzına bir lokma yumurta attı ve inledi. "Bunun iyi olup olmadığını bile bilmiyorum ama çok açım, lezzetli olduğunu söyleyebilirim. Sen yemeyecek misin?"

Onun yanına çöktü, çok rahatlamıştı. Bir hafta daha izinliydi. Şansı yaver giderse bu işi bir an önce halledecekti. Ondan sonra ne olacağına karar vermesi gerekecekti. Bir şekilde, ondan uzaklaşmak istediğini hayal edemiyordu. Bu da demek oluyordu ki bir gün yalanlarını itiraf etsin ve ondan nefret etmemesi için dua etsin.

Tostu tabaktan alıp bir ısırık aldı ve meyve suyuyla yıkadı. O kadar da kötü değildi. Onu zehirlemediğini bilmek güzeldi. onun berbat yemeklerini.

Bir sonraki yalanının da yarısı kadar iyi gitmesini umuyordu.

"Eşyalarımı Santiagos'ların evinden bir motele taşırsan taşırmaz geri gelip seni yemeğe götüreceğim. Ne dersin?"

"Elbette." Kaşlarını çatı. "Neden arkadaşlarınla kalmıyorsun?"

"Onlar yeni evliler ve ben de onların yoluna çıkıyorum. Bir süreliğine burada kök salacaklar gibi görüldüğü için kendime ait bir yer bulmam gerekiyor. Ben bakarken, yolun aşağısında bir motel var . . ." Birkaç kez önünden geçtiği, pire istilasına uğramış, saatlik kiralanan bir yerin adını sayıkladı.

Rachel uygun bir şekilde dehşete düşmüş görünüyordu. "Orası cinayet merkezi. Lafayette'e geleli o kadar uzun zaman olmadı ama haberlerde sürekli bahsediliyor. Bir sürü ceset torbası var."

"Gerçekten mi?" Omuz silkti. "Ben büyük bir çocuğum. Kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Neden başka bir yerde olmasın? Çok daha iyi yerler var. . ."

"Eğer bir yatak ve duş varsa, benim için önemli olan tek şey bu. Sadece birkaç günlüğüne, en fazla."

Rachel dudağını ısırarak kararsızca ona baktı. "Neden o zamana kadar benimle kalmıyorsun? Baskı yok," diye ağzından kaçırdı. "Hayır dersan anlarım. Garip hissedebilirsin ama-"

"Bu hoşuma giderdi. Eğer özgür olacaksan, burada seninle olmak istiyorum. Senin yanında uyanmayı seviyorum, güzelim."

Yemi iyi yutmuştu. Şimdi yerleşip araştırabilirdi. Eğer bu pisliği birkaç gün beklemek zorunda kalırsa, onu gözünün önünden ayırmak zorunda kalmayacaktı. Bu mükemmeldi.

Rachel onun elini tuttu. "O zaman anlaştık. Santiagos'ların evinden bir şey alman gerekiyor mu?"

"Evet. Uzun sürmez. Seni öğle yemeğine götüreceğim... Sonra da brownie puanlarını nasıl değerlendireceğimize bakarız."

Ve bunun ortasında bir yerde, bir saldırı planı bulması gerekecekti. Kadının kimin öldürmeye çalıştığını bilmemesi kabul edilemezdi. Decker bunu bir an önce çözmek istiyordu.

* * *

BİR SAAT SONRA, yetersiz kahvaltılarını bitirmişler, duş almışlar, sonra da adamın motosikletinin arkasına binmişlerdi. Rachel sevimli bir şekilde

bir tanesine binme konusunda endişeliydi. Görünüşe göre, onun için bir ilkten daha sorumlu olacaktı. Bu Decker'ı gülümsetti.

Çabucak gevşemiş, onunla birlikte dönüşlere nazıkçe eğilmeyi ve geri kalan zamanda akıcı kalmayı öğrenmişti. Onun arkasında, kolları ortasına dolanmış ve yanağı kürek kemiklerinin arasında olması doğru hissettiriyordu.

Tembel bir Pazar günü öğleden önce kasabayı geçmek çok uzun sürmedi. Decker'ın yaklaşan kış nedeniyle yapraklarını yakında kaybedeceğinden şüphelendiği yeşil ağaçların dalları arasından parlayan yeni gün henüz altın sarısıydı. Kasabanın nüfusu 100.000'in çok üzerinde olmasına rağmen, küçük bir kasaba gibi işliyordu. Hem tipik bir Güneyliydi hem de ilginç, rahat bir cazibeye sahipti.

Rachel da burada evinde gibiydi.

Aklının onu öldürmek isteyen şerefsizde olması gerekirken hangi cehennemde olduğunu merak ederek odaklandı ve motosikleti hedefine giden birkaç kilometrelik yolu kat ederken kaba bir plan yaptı.

Birkaç dakika sonra, Santiago'ların kendi evleri inşa edilene kadar kiraladıkları geniş evin önünde durdular. Güvenlik amacıyla bir anahtarı vardı ve eşyaları arkadaki misafirhanedeydi ama bu numaranın işe yaraması için bir gösteri yapması gerekiyordu. Ve adamların da ona ayak uydurması gerekiyordu.

O bisikletten inerken Rachel da aynısını yaptı, kaskını çıkardı ve saçlarını parmaklarıyla tarayarak daha az karışık bir hale getirmeye çalıştı. Bu onu meşgul ederken, gizlice cebinden telefonunu çıkardı ve Xander'a hızlıca bir mesaj gönderdi.

Al bakalım. Birlikte oynayalım. Planım var.

Sonra kapıya yöneldi. Merdivenleri yarılarmıştı ki, Xander kabul ettiğine dair bir cevap mesajı gönderdi. Sonra Decker kapının zilini çaldı. Kapıyı açanın uzun zamandır birlikte çalıştığı patronu ve arkadaşı değil de Kardeşiyle paylaştığı karısı. London gülümsüyor ve parlıyordu; solgun saçları melek yüzünü çerçeveleyiyor, tombul yanakları pembeleşiyordu. Üzerindeki bebeklik şişliklerini gizleyen bol mavi pamuklu bir gömlek ve ona uygun puantiyeli bir pijama pantolon giymişti. London'ın evlendiklerinden beri evde en çok giydiği kıyafetin bu olduğundan emindi.

"Günaydın Decker. İçeri gel," diye sıcak bir şekilde selamladı.

Kapı aralığında duraksadı. "Bir şeyi bölüyor muyum?"

Xander aceleyle giydiği kot pantolonu ve ters yakalı gömleğiyle yaklaşırken, "O daha önceydi, sen aradığında, göt herif," diye takıldı. London'ın arkasında durarak ensesine bir öpücük kondurdu.

"Ona zorluk çıkarmayı bırak ve içeri al," diye seslendi Javier, aniden yatak odasından koridora çıktı ve görüş alanına girdi. Ağabeyin üzerinde gri bir bornoz vardı ve muhtemelen daha fazla bir şey giymemişti. Sabah gölgesi zayıf yanaklarını ve yarık çenesini örtüyordu ama tembel bir doyunlukla dolu rahat yüz ifadesi gözden kaçmıyordu. "Aslında biz buradayken gelmedi.

meşguldü, bu yüzden ona hakkını verin."

Decker gülümsedi. Senaryoyu o yazmış olsaydı bundan daha mükemmel olamazdı. London ve Xander geri çekildiğinde

Decker içeri girdi, elinde

Rachel'in elini tuttu ve onu kendisiyle birlikte gösterişli evin havadar, fiçı

tavanlı fuayesine getirdi.

Kapı arkalarından kapandığında Decker sırttı. "Benim için yataktan kalktığın için teşekkürler. Söz verdiğim gibi eşyalarımı toplayıp gideceğim." Rachel'ın kolundan çekiştirerek onu kendi yanına getirdi. "Gang, bu Rachel Linden."

Santiago kardeşlerin her ikisi de kibarca selam verip elini sıktı. London gülümseyerek öne çıktı ve kollarını Rachel'a doladı. "Umarım sakıncası yoktur. Ben sarılmayı severim."

Her zamanki gibi tatlı olan Rachel da sarıldı. "Hiç de değil. Ben de öyle. Sizinle tanışmak çok güzel."

"Aynı şekilde. Burada uzun zamandır mı yaşıyorsunuz?" "Sadece birkaç aydır."

London küçük bir ciyıklama sesi çıkardı. "Ben de öyle. Yakında öğle yemeği yiyelim ve alışveriş yapabileceğimiz yerler hakkında konuşalım. Şehirde hâlâ arkadaş edinmeye çalışıyorum. Sadece birkaç tane var ve bebekle birlikte çok büyümeden önce dışarı çıkmak istiyorum..."

"Bizden başkalarına da ihtiyacın var mı ufaklık?" Javier onun kulağına mırıldandı, alay ederek. "Yaralıyım."

"Kızlarla konuşmakta pek iyi değilsin, Javi." Cık cık etti. "Xander daha da kötü."

Javier hoşnutsuz görünüyordu. "Herhangi bir konuda Xander'dan daha iyi olduğumu düşünmene mi sevineyim yoksa beni kadın arkadaşlığının daha iyi bir temsili olarak görmene mi sinirleneyim bilemiyorum."

"Kıçından üfle, kardeşim." Xander sırttı, sonra tekrar Decker'a döndü.

Herkes oturma odasına geçti. London kanepenin ortasına oturdu ve kardeşler de onun iki yanındaki yerlerini aldılar.

Javier'in eli karısının uzun, gevşek saçlarını karıştırdı. Xander'ın eli onun kalçasına indi. Decker yanındaki koltukta oturan Rachel'a bakma riskini göze aldı. Rachel hem biraz şaşırılmış hem de kıskanmış görünüyordu ve aklına onun da London kadar arzulanmayı ve seilmeyi hak ettiği geldi. Onun bu ihtiyacını karşılayabilir miydi?

"İkiniz için de kahve?" diye sordu kızaran sarışın, kocasının dokunuşlarından etkilenmemek için gerçekten çok çabalıyor ve başarısız oluyordu.

Rachel, "Hayır, teşekkürler," diye cevap verdi.

"Benim için yok," diye yanıtladı Decker. "Fazla kalmayacağız. Eşyalarımı alayım. Rachel bir süreliğine onunla kalmama izin verecek kadar nazik."

Kendime ait bir yer bulana kadar birkaç gün, böylece yeni evlilik mutluluğunuzu daha fazla bölmeyeceğim."

London kızardı ve Xander gülünce dirseğini onun karnına doğru itti. "Misafirimiz olmasını seviyoruz..."

"Kibar olmana gerek yok, *Belleza*. Seni görmek her zaman güzeldir. Javi ve ben karımızla çıplak kalabilelim diye gittiğini görmek daha da güzel," diye kıs kıs güldü Xander.

Decker güldü. "Sen bir pisliksin." Xander

hiç umurunda değilmiş gibi görünüyordu.

Başını sallayan Decker, Rachel'a döndü. "Eşyalarımı toplarsam burada iyi olacak mısın? Uzun sürmez."

"Elbette." Ona güven verici bir gülümseme gönderdi.

Elini sıktı, sonra Xander'a bir bakış göndererek ayağa kalktı. Arkadaşı da onu takip etti. Decker kızların hararetli konuşmalarını duydu ve Javier'in onları sevgi dolu bir ifadeyle izlediğini görmek için arkasına baktı. Rachel burada iyi olacaktı. Cinayetini kiralaayan piç kurusu gece gündüz onu izlemediği sürece, nerede olduğu hakkında hiçbir fikri olmayacaktı. Javi onu güvende tutacaktı.

"Ne haltlar dönüyor burada?" Xander onun kulağına mırıldandı.

"Ona yolunuza çıktığım ve birkaç günlüğüne takılacak başka bir yere ihtiyacım olduğu hakkında acıklı bir hikaye anlattım, böylece kendime ait bir kazı arayabilirdim. Beni yirmi dört/yedi onunla birlikte tutacak başka bir numara düşünemiyorum.

Rachel'in eski kocasının onu öldürmeye çalışmadığından neredeyse eminim. Bence o bir katil tutamayacak kadar bilgisiz. Elimde başka şüpheli yok ve bu işin kokusu da hiç hoşuma gitmiyor."

Xander onun sözlerini düşünür gibi oldu, sonra başını salladı. "Bunu görebiliyorum. Başka düşmanı yok mu?"

"Ona göre, bildiği kadarıyla değil." "Sence dürüst davranmıyor mu?"

Decker'ın kullandığı arka taraftaki misafirhaneye vardılar ve Decker granit makyaj masasından tuvalet malzemelerini toplayıp çantasına tıktırmaya başladı. "Hayır. Yalan söylemeyi beceremiyor."

"O zaman dikkatini vermiyor mu?"

"Daha çok bunu asla hayal edemezdi." Decker köşedeki sandalyenin arkasından bir kot pantolon ve bir ceket alıp çantasına attı. "Herkes şüpheyle yaklaşıyor. Eski sevgilisi bir

Yıllarca ona karşı devasa boyutlarda bir pislikti ve hala onun için bahaneler üretmeye ve onun en iyisini görmeye çalıştı. O gerçekten çok tatlı."

"Bu kızdan hoşlanıyorsun." Xander başını eğip baktı, gözleminden garip bir şekilde memnun olmuş görünüyordu.

Decker yere baktı ve spor çantasının fermuarına odaklandı, sonra durakladı. *Neden inkar ediyorsun?* "Evet. Fotoğrafını ilk gördüğümde mideme aparkat yemiş gibi oldum. Anlamadığım bir şekilde beni kendine çekmeyi başarıyor."

"Hiç aşık oldun mu?"

"Hayır."

"İşte bu yüzden anlamıyorsun. Aşk sinsi bir sürtüktür. Bir hayatınız normaldir. Bir bakmışsınız, geldiğini görmediğiniz bir kasırga gibi sizi biçen bir kadının peşinden koşuyorsunuz. Birden düşüncelerinizin merkezine oturuyor ve bunun nasıl olduğunu bilmiyorsunuz. Oradan onun evreninizin merkezi haline gelmesi kısa bir yolculuk."

"Rachel'la tanışalı on sekiz saatten az oldu." Ama zaten onunla bir gelecek düşünmüyor muydu?

Xander omuz silkti. "London'ı yaklaşık otuz dakikadır tanıyordum ve onun aradığım kişi olabileceğini düşünmeye başlamıştım. Javi onun için beş dakika olduğunu söylemişti. Anında bir tıklama oldu."

Bu Decker'a şimdi mantıklı geliyordu. Yirmi dört saat önce olsa Xander'ın deli olduğunu düşünürdü. "Lanet olsun."

"Bildiğin zaman, sadece bilirsin. Seni yıllar boyunca pek çok kadınla, çoğunlukla da sürtüklerle gördüm. Her zamanki hızında değil. Görünüşe göre etrafına daha çok yerleşti."

Kaşlarını çattı. "Senin evli olman dünyanın geri kalanının da evli olmak istediği anlamına gelmez."

"Sen hiçbir zaman kafanı kuma gömecek biri olmadın. Şimdi de başlama." Kollarını göğsünde kavuşturan Xander onun yüzüne doğru eğildi. "Hiç kimse için bu kadar kendini tehlikeye attığını görmemiştim. Yani, beni zor durumlardan kurtarman için sana yıllarca para ödedim."

"Ben de bu işte çok iyiyim."

"En iyisi, bu yüzden Javi ve ben seni şirketin güvenliğine yardımcı olman için tuttuk. Ama sen Rachel'ı korumak istiyorsun. Bunu yapmak için günler harcadım, neredeyse onunla yaşamaya başladım. Bunun platonik bir durum olmadığını çok iyi biliyorum. Geçmişte, sen her zaman üfle ve git türünden bir adamdın. Orgazm bittiğinde, hemen hemen

işin biter ve giderdin."

Yalın bir gerçek için bu nasıldı? Oldukça kesin. Decker hayatının çoğunu çok fazla bağlantı kurmadan ya da herhangi bir yerde ev. Asker çocuğunun laneti. Yetişkinliğe de taşınmıştı. Ama şimdi, kök salmak ve onları büyütme için tuhaf bir arzu duyuyordu. Artık yalnız kalmak istemiyordu. Hayır, öyle değildi. Rachel'la birlikte olmak ona düşündüğünden çok daha çekici geliyordu. Ya onu kendi kızı yapsaydı, her gün eve döneceği biri olsaydı, evlenseydi ve bir aile kursaydı?

Decker bu fikirden nefret etmedi. Ve bu onu neredeyse şaşkına çevirmişti. "Belki ... işler değişmiştir," diye kabul etti.

Xander sırttı. "Biliyordum! Sana bir baktım ve-"

"Ama bu o kadar basit değil, Xander. Ben onun için sadece bir kaçamağım." Ve bu berbat değil miydi? "Rachel en fazla birkaç gün içinde gideceğimi düşünüyor. Gideceğinden şüpheliyim. Gittiğimde beni özleyecek. Boşanalı daha on dört ay oldu. Aşık olduğumu duymaya hazır olmayabilir."

"Sana karşı hisleri var. Yüzünden okunuyor."

"Peki ona neredeyse her konuda yalan söylediğimi öğrendiğinde?"

"Seni affedecektir." Xander onun sırtını sıvazladı. "Dostum, sen onun hayatını kurtarmaya ve huzurunu korumaya çalışıyorum."

Evet, ama onu sadece kahramanı oynadığı ya da bir sorumluluğu yerine getirdiği için değil, *kendisi* için istediğine inanır mıydı?

"Salı akşamına kadar bu işi çözemezsem, ona birinin onu öldürmek istediğini, onu bir nedenle aldığımı ... her şeyi söylemek zorunda kalacağım. Onu korkutmak istemiyorum, ama ona karşı dürüst olmalıyım. Bunu onun güvende olduğunu bildikten sonra yapmayı tercih ederim." Düzensiz bir nefes verdi. "Onu kaybetmek istemiyorum."

"Kulağa zekice geliyor. Diğer şüphelileriniz kimler? Planınız nedir?"

"Aklımın bir köşesinde bazı fikirler var. Yakınlaştırmam gereken kimse olmadığından emin olmak için komşularını ve arkadaşlarını araştırmam gerekiyor. Beni işe alan eski sevgilisi olmayabilir, ama içimden bir ses tüm bu karmaşanın onunla bir ilgisi olduğunu söylüyor. Yapmam gereken tek şey kanıtlar."

"Yardımcı olabilir miyim?"

"Rachel'ı birkaç dakikalığına meşgul et ve bana bir dizüstü bilgisayar ödünç ver." "Elbette. Seni bir süreliğine evin arka tarafındaki ofisime kapatacağım." Decker çantasını kaldırdı, sinirleri karnını ısıırıyordu. "Mükemmel."

Xander onu kitap raflarıyla kaplı bir odaya kapattı. Deri kaplı canavarın ortasında şık bir dizüstü bilgisayar duruyordu. Adamın muhtemelen karısıyla burada birden fazla kez edepsizlik yaptığını düşünmemeye ve görevine odaklanmaya çalıştı.

Bilgisayarındaki birkaç tıklama, arkadaşı Shonda'nın Rachel'in ölmesini isteyecek ne parası ne de nedeni olduğunu kanıtladı. Kadının çekinde dört yüz doları vardı ve kirasının vadesi geçmişti. Shonda'nın park cezası bile yoktu ve geçen yıl Magnolia İlkokulu'nda yılın öğretmeni seçilmişti. Cumartesi günü öğle saatlerinde, yaklaşık kırk mil ötedeki bir Habitat for Humanity projesinde çalışıyordu. Ve kadının kardeşi hâlâ hastanedeydi. Decker onu şüpheliler listesinden çıkardı.

Komşularına baktı. Doğu tarafındaki bitişik ev aslında son altı haftadır boştu. Diğer tarafta Brian Boone yaşıyordu, yaşamak için seyahat eden bir adamdı. Ya kız arkadaşı yaşıyordu ya da o yokken evle ilgileniyordu çünkü teslimatları hep o imzalıyordu. Brian'ın kredi kartı ekstresine göre, Cuma öğleden sonra bir kuyumcuya yüklü bir meblağ yatırmış, ardından da dün gece şık bir Fransız yemeği için para harcamıştı. Yirmi dolarına bahse girerim ki adam nişanlıydı. Şimdi. Mutlu insanlar genellikle cinayet istemezlerdi, özellikle de evlenme teklifinin tam ortasında. Decker onu da listeden çıkardı.

Sokağındaki ve çevresindeki tüm sakinlerin hızlı bir taraması iş arkadaşları tek bir kırmızı bayrak bile bulamadı. Ve bu rastgele bir psikopat katil değildi. Genelde sırf heyecan için kendi kirli işlerini yapmak isterlerdi.

Böylece Owen'a geri döndü. Eski sevgilisi, ellerini kirletmek istemeyen bir adama benziyordu. Eğer ilişkisini onarmak konusunda bu kadar endişeliyse, neden Rachel'la uğraşıyordu? Süresi dolmuş evlilik cüzdanıyla bir ilgisi var mıydı?

İşte bu kadar. Owen'la, erkek erkeğe, profesörle konuşması ve neler olup bittiğini öğrenmesi gerekiyordu. Bunu yaparken Carly ile de tanışmalıydı.

Erkeklerin cinayet işleme olasılığı kadınlardan çok daha yüksekti, ancak işi kiralamak kesinlikle bir kadının tarzıydı. Bir suikastçıyı hayata uyum sağlayan bir tamirci gibi düşünebilirdi.

Ama mücadele eden aşk kuşlarıyla konuşabilmek için Rachel'i terk etmesi gerekecekti. *Lanet olsun.*

İç çekerek bilgisayarın önbelleğini temizledi, kapağı kapattı ve çantayı aldı. Kafasında kaba bir plan şekillendi. Daha oturma odasına adımını atmamıştı ki grup planını yerle bir etti.

Decker, Rachel'in, "Çok isterim," dediğini duydu. "Yarın harika olur."
"Arkadaşım Delaney'yi seveceksin. Gerçekten çok nazik. Sadece tokatla beni.

bebek muhabbetine fazla dalma. O bunu iki kez yaşadı ve ben hala vücudumda neler olduğunu anlamaya çalışıyorum."

"Yarın ne için?" Decker havladı.

Rachel onu gülümseyerek karşıladı. "London öğle yemeği için onunla ve arkadaşıyla buluşmamı istedi."

Bundan hoşlanmamıştı ama karşı çıkması onu kontrolcü gösterebilirdi. Ya da onu şimdi açıklama yapmaya zorlayabilirdi. Decker derin bir nefes aldı. Rachel halka açık bir yerde diğer iki kadınla birlikte olacaktı. Onun ölmesini isteyen adamın belirttiği kadarıyla, işin muhtemelen ertesi güne kadar tamamlanması gerekmiyordu.

Yarın. Biraz nefes alacak yer. Decker önlem almaya ve onu güvende tutmak için mümkün olan her şeyi yapmaya yemin etti.

Zorla gülümsedi. "Bu harika. Eminim harika vakit geçireceksiniz."

Ama erken yedikleri akşam yemeğinden sonra bu gezi onu çok rahatsız etti. Onun için duyduğu korku, gece boyunca üç kez onunla sevişmek için uzanmasına neden oldu, her seferinde bir öncekinden daha fazla sahiplendi. O uyurken iCloud şifresini ele geçirdi ve telefonunu takip etmesini sağlayan bir uygulama indirdi. Endişe, kahvaltı sırasında onu kucağına çekmesine neden oldu, böylece ona yakın durabilecekti. Aynı endişe, kapıdan çıkarken de ona sıkıca sarılmasına neden oldu. Ona arabasına kadar eşlik etti ve gidişini izledi. Decker, restorana giden üç blok boyunca onu takip ederse kızacağını ya da şüpheleneceğini düşündü. Yollar halka açıktı.

İyi olacaktı; buna inanmak zorundaydı.

Ducati'sine binerek Carly'nin ağabeyinin evine doğru ilerledi. Otuz yaşındaki Christian Adams'ın izini bulmak zor olmamıştı. Sabıkası olmayan bir oto tamircisiydi. İki yıl önce boşanmış. Çocuğu yoktu. Ho hum. Umarım Owen, Carly ve bu adam onun evinde toparlanıp havaalanına gitmeye hazırlanıyordur.

Decker arabayı evin önüne çektiğinde, biraz eski olsa da tertemiz ve bakımlı görünüyordu. Olgun ağaçlar esintiyle çatının üzerinde sallanıyordu. Ön verandada büyük bir köpek uyukluyordu.

Zili çaldıktan bir dakika sonra, kısa boylu, esmer, siyah saçları dağınık, çalışkan gözlüklerinin ardında mavi gözleri olan ve yüzünde nazik ve meraklı bir ifade bulunan bir kadın kapıyı açtı. Üzerinde bir omzundan sarkan ve aceleyle giydiği belli olan küçük bir güneş elbisesi vardı. Sutyen izi yoktu.

Decker'ın ilk izlenimi bu kadının asla cinayete tenezzül etmeyeceği yönündeydi. Becerikli ve açık tavırları ona bir durumla doğrudan başa çıkmayı tercih ettiğini söylüyordu.

"Merhaba. Owen burada mı? Onunla konuşmak istiyorum." Kadın temkinli davrandı. "Sen ...?"

"Decker." Elini uzattı. "Ben onun eski karısının erkek arkadaşıyım."

"Ah." Gözleri irkilmiş gibi açıldı. "Ben ... evet. Bana senden bahsetti." Yani Owen üzerinde bir etki bırakmıştı. Güzel.

"Sen Carly misin?" diye sordu.

"Öyleyim."

Carly'nin ses tonundan, burada bulunma nedeni konusunda kafasının gerçekten karışık olduğu anlaşıyordu. Aslında şimdi onun da kafası karışmıştı. Eğer Owen Rachel'ın ölmesini onu işe alacak kadar istemediyse ve Carly o tür bir kadın değilse... geriye kim kalıyordu? Birkaç soru daha sorduktan sonra yoluna devam etmeli, kafasını ters yüz etmeli ve Rachel'ı morgda kimin isteyebileceğini bulmak için daha derine inmeliydi.

"Memnun oldum." Elini uzattı.

O aldı. "Sana da aynısından. Bir sorun mu var?"

Decker omuz silkti. "Sadece Owen'la aramızda bir sorun olmadığından emin olmak istiyorum."

Rachel'ın eski sevgilisiyle iyi geçinmek için yanıp tutuşmuyordu ama kadınlar genellikle herkesin iyi geçinmek istemesini anlayışla karşılardı. Bu yüzden gülümsedi ve onun da aynı şekilde davranmasını bekledi.

Kızın yüzü kızardığında şaşırdı. "Sen ve Rachel Owen'a ne dediniz bilmiyorum ama Owen son zamanlarda çok etkileyici ve Döndüğünden beri çok sevecen."

"Bunu duyduğuma sevindim." Decker belli belirsiz gülümsedi. İyi kalpli profesörün dinlediğini ve anladığını bilmek güzeldi.

Carly onu küçük bir çalışma odasına götürdü ve masanın üzerindeki birkaç kirli bardağı aldı; sonra yerden bir çift külotunu aldı ve daha da derin bir kızarıklıkla arka cebine soktu. "Sana teşekkür etmeliyim."

gerçek. Bana Rachel'ın pek bir şey söylemediğini ama senin onu gerçekten yola getirdiğini söyledi."

Bu da Decker'a, profesörün son birkaç saat içinde kız arkadaşıyla oynamakla çıldırmak arasında bir yere geldiğini ve kızın bundan gerçekten memnun olduğunu söylüyordu.

"Perişan görünüyordu."

Kirli bardakları bitişikteki mutfığa koyduktan sonra aceleyle çalışma odasına geri döndü. "Son zamanlarda zor zamanlar geçirdik. Birkaç ay önce evlenecektik.

Aslında haftalar önce. Ayrıntılı bir şey planlamamıştım, sadece Sulh Hakimi'nde küçük bir tören. Sanırım . . . Bunu yapmayacağımı biliyordum. Tango için iki kişi gerekir diye düşünüp duruyordum ve Owen bana Rachel'ın onu neden terk ettiğini söyleyemiyordu. Bir şekilde, anlamasının önemli olduğunu biliyordum. Sanırım şimdi anlıyor. Ve çok memnunum." Yüzünü buruşturdu. "Saçmaladığım için özür dilerim. Beni hiç kimseden tanıımıyorsun ve ben sana özel hayatımı ağzımdan kaçırıyorum. Kötü bir alışkanlık. İçecek bir şey ister misin?"

"Hayır, teşekkür ederim."

"Geri dönüp Owen'ı bulayım. Sanırım o ..." Tekrar kızardı. "Geri geleceğim."

Decker kapıyı çaldığında Owen seks sonrası uykusunun tadını çıkarıyordu. Güzel.

Carly yatak odasında gözden kaybolurken Decker, Rachel'ın eski sevgilisine ne söyleyebileceğini düşündü. Ya bu onun için bir çıkmaz sokaksa?

Şüpheli mi? Evet, Owen'ın, Carly'nin Rachel'la çözülmemiş sorunlar olarak algıladığı şeyler yüzünden ilk düğünlerine son vermesine öfkelenmiş olmasının mümkün olduğunu düşündü. Ama Owen gerçekten de öfkesini şiddet kullanarak yatıştıracak birine benzemiyordu. Mantık ve bilimsel yöntemlerle

Teori mi? Kesinlikle.

Şimdi ne yapacaktı? Rachel'la konuşacaktı. Neden Salı gününe kadar bekledi? Ona her şeyi şimdi anlatmalıydı ve onu sevdiğini söylemeliydi. Bırakın taşlar yerine otursun. Decker bir elini saçlarında gezdirdi ve ayağa kalkarak küçük odada volta atmaya başladı. Kalbini tam olarak ne zaman kaybettiğini bilmiyordu. Muhtemelen kız onun berbat tavlama cümlelerine güldüğünde. Tek bildiği onu şimdi kaybedemeyeceğiydi.

Tam ön kapıya doğru fırlayacaktı ki duvarda çerçeveli bir fotoğraf gördü. Birkaç yıl önce çekildiği belli olan bu fotoğrafta Carly kırmızı kepi

ve cübbesiyle durmuş, üniversite diplomasını tutarken kocaman gülümsüyordu. Yanında anne ve babası

gururla gülümseyerek duruyordu. Ama bunların hiçbiri gözüne çarpmadı. Onun hemen arkasında duran adamdı.

Carly odaya geri döndü. "Owen bir dakika içinde çıkacak."

Tuvaletin sifonu çekildi ve ses arka planda kayboldu. Decker'ın dünyası daraldı ve fotoğrafa bakarken kalp atışları hızlandı. "Fotoğrafta sen ve ailenle birlikte olan kim?"

"Kardeşim Christian. Neden?"

Decker'ın kanı dondu. "O şimdi nerede?"

Omuz silkti. "Bizi havaalanına götürmeden önce dükkânında birkaç saat geçirmekle ilgili bir şeyler söyledi."

Pazartesi. Evet, adam işte olacaktı. Bu uyuyor. Decker rahat bir nefes aldı çünkü artık onu cinayet işlemesi için kiralayan adamın Christian Adams olduğunu biliyordu. Ve o pislik işiyle meşguldü ve Rachel'in yolundan çekilmişti. Bir katil tutmak isteseydi, gidip işi kendisinin yapacağını düşünmek için bir neden yoktu.

"Kardeşin Owen'dan hoşlanıyor mu?"

"Şimdiye kadar çekingen davrandı ama sanırım artık yola gelecektir." Başını salladı. "Christian düğünü iptal ettiğimde çok kızdı ve Owen'ın hâlâ Rachel'a takılı kaldığını düşündüğünü biliyorum. Sadece benim için en iyisini istiyor, özellikle de ailemiz öldüğünden beri. Ama Owen ve ben

şimdi çok daha iyi olacak. Bugün gelecek yaz için büyük bir düğün planlamaya karar verdik."

Güzel. Ağabeyinin hapiste olması garip olurdu, çünkü Decker bu pisliği duvara çivilemeye ve Rachel'a zarar vermeyi düşünmesinin bedelini ödetmeye niyetliydi. Ama şimdi Carly'ye bu konuda ipucu vermeye gerek yok.

"Tebrikler." Decker özür dilemek için ağzını açmıştı ki telefonu çaldı. Arayan Xander'dı.

911. London, Rachel'in öğle yemeğine gelmediğini söyledi. Seninle mi?

Mesaj, dünyasının kendi ekseninde durmasına neden oldu. "Gitmem gerek."

Decker, Carly'nin cevabını beklemeden kapıya doğru koştu. Telefonunu takip etmek için Rachel'in iCloud şifresini tuşladı. Yirmi dakika önce restoranda olması gerekiyordu ve telefonunun konumu evde olduğunu gösteriyordu. Korku kalbine saplandı.

Yüce Tanrım, güvende olsun.

Bisikletine atladı, Carly onu takip ediyordu ve 911'i aradı. Polisi Rachel'ın evine gönderdikten sonra, titreyen elleriyle kaskını taktı. Motoru çalıştırıp caddede hızla ilerleyen Decker, çok geç kalmamış olmak için dua etti.

Sekiz

RACHEL, EVINDEN UZAKTAKI ILK KIRMIZI IŞIKTA

Londra'ya yolda olduğunu mesajla bildirmek için telefonuna uzandı. Çantasını karıştırırken, şarj olması için mutfak tezgahının üzerine bıraktığını hatırladı. İç çekerek, ışık yeşile döner dönmez U dönüşü yaptı ve Decker'ın araması ihtimaline karşı telefonu almak için evine geri döndü. Evet, öğle yemeğinden sonra döneceğini söylemişti. Ciddi olduğunu umuyordu çünkü onsuz olmaya hazır değildi.

Tanrım, sesi çok bağlı ve belki de biraz aşık geliyordu.

Bunun farkına varan Rachel, dalgınca kendini içeri bıraktı ve telefonunu güç kablosundan çekerek mutfığa yöneldi.

Birden Val alçak sesle tısladı, ardından huysuz bir miyavlama sesi çıkararak dikkatini çekti. Ne olduğunu anlamak için döndüğünde Rachel, sinirli kedisini rahatsız eden orta boylu ve yapılı bir adamın, tırnaklarının altında yağ, gözlerinde kararlı bir bakışla antrede durduğunu fark etti.

Ve kafasına doğrultulmuş bir silah.

Dehşet içinde donup kaldı. Beyni ona çılgılık atmasını söylüyordu ama o an kötü bir rüya gibiydi. Sıkışmış, hareketsiz hissediyordu. İşe yaramaz.

Saldırgan daha da yaklaştı, iki elini de tabancanın üzerinde tutuyor ve namluyu tam gözlerinin arasına doğrultuyordu.

"Hayır. Lütfen." Acınası bir şekilde sızlanmaktan nefret ediyordu ama içgüdüsel bir şeydi bu. "Yapma." Kimdi o? Ne istiyordu? Bu karmaşadan nasıl kurtulabilirdi?

Beyninde binlerce düşünce uçuştı.

"Kapa çeneni," diye hırladı, koyu renk, dağınık saçları yüzüne dökülüyordu. Üzerinde adının Chris olduğunu ilan eden tamirci tulumu ve cinayet dolu buz gibi bir ifade vardı.

"Cüzdanım arabamda. Alabilirsin-"

"Paranı istemiyorum, kaltak. Ölmeni istiyorum." Adam kadının elindeki telefonu gördü ve başıyla işaret etti. "Onu yere bırak ve uzaklaş."

O kadar çok titriyordu ki, tezgâha doğru uzandığında telefon elinden fırladı ve kaygan fayansın üzerinde sekerek sinirlerini sarsan bir *gümbürtüyle* lavaboya düştü. İstemesine rağmen Rachel evindeki vahşi yabancıya yaklaşmaya cesaret edemiyordu. Adam onunla ön kapı arasında duruyordu. Koridordan aşağıya ya da verandaya doğru kaçmaya çalışırsa, birden fazla engelsiz atış yapabilirdi. Ön kapıya giden yolu kapatmıştı. Adım atabileceği tek yer mutfağın derinlikleriydi.

Rachel dar mutfğa, lavabonun ve kesme tahtalarının yanına iki derin hamle yaparken titriyordu.

Ve bıçaklar.

Mercy, bir tanesini kapıp kendini savunacak kadar cesur olabilir miydi?

Eğer bu ölümle yaşam arasındaki fark anlamına geliyorsa ...

İyi bir noktaya değindin.

"Benden ne istiyorsun? Neden beni öldürüyorsun?"

Yaklaştı, silahı hâlâ ona doğrultuyordu. "Kız kardeşimin geleceğine engel oluyorsun, sürtük. O ve nişanlısı senin yüzünden mutlu olamıyor."

"Kimi kastettiğinizi bilmiyorum." Başını iki yana salladı. "Beni başka biriyle karıştırıyorsunuz. Kimseyle bir ilişkim yok-" Decker hariç. Gizlice nişanlanmış mıydı?

Adam yağlı elini yanağında gezdirdi. "Belki artık onunla bir ilişkin yok ama Carly düğünü iptal etti çünkü profesörün hâlâ sana takılı olduğundan emindi. Kız kardeşim çok şey yaşadı, geçen yıl ailemizi kaybettik. Sümüklü eski kocan onu mutlu edecekse, ona kavuşmasını sağlayacağım. Bu da senin öleceğin anlamına geliyor."

Anlayış korkunç bir netlikle ortaya çıktı. Rachel'ın kalbi tekledi ve başını telaşla salladı. "Yanılıyorsun. Owen bana kafayı takmış değil. Kız kardeşini seviyor. Dün beni görmeye geldi ve Carly'yi ne kadar mutlu etmek istediğini söyledi. Onu geri istemiyorum, o da beni istemiyor, yemin ederim! Beni vurmak zorunda değilsin."

"Kız kardeşim birkaç hafta önce düğünlerini iptal edecek kadar endişeliydi. Sen ortalıkta olmazsan sorun çözülür."

"Owen Carly ile evlenmek istiyor," diye ısrar etti. "Ve ben başka birine aşığım."

Saldırgan ona alaycı bir sırıtış gönderdi. "Şu güneş gözlüklü ve deri ceketli kurnaz adam mı? Cumartesi gününden beri yatağında olan. gece?" Homurdandı. "Sen gerçekten aptal bir kaltaksın. Onu seni öldürmesi için tuttum." Bu kez Rachel'in kalbi tamamen durdu. "Ne?" Bunu doğru duymuş olmasına imkân yoktu.

Chris başıyla onayladı. "Cumartesi günü seni hemen öldürmesi için ona yirmi beş bin dolar verdim. Ama izliyordum. Sanırım seni öldürmeden önce becermek istedi. Artık onu bekleyemem. Bir şeyin doğru yapılmasını istiyorsan, kendin yapmalısın."

Rachel neredeyse onun sözlerini algılayamıyordu. Sabırlı, tutkulu Decker kiralık katil miydi? Sert tavırları hassas bir kalbi değil, acımasız bir kalbi mi gizliyordu? Başından beri onun son nefesini verişini izlemeyi mi planlamıştı?

İlk içgüdüğü buna inanmayı reddetmek oldu. Olamazdı. Decker şiddet yanlısı değildi. Korumacıydı ve ona asla zarar vermezdi. Ona karşı hisleri vardı, değil mi? Öyle olduğuna yemin edebilirdi.

Cumartesi gecesi seni bara götürmek için neden bu kadar ısrarcıydı? Diğer kadınlar ona bakıyordu. Daha genç, daha güzel olanlar. Daha deneyimli olanlar. O zaman neden size odaklandığını merak ettiniz. Bu her şeyi açıklıyordu.

Ama onun hissettiği şeyin gerçek olduğuna inanmıştı. Hayatı üzerine bahse girebilirdi.

Görünüşe göre vardı ve kaybetmişti.

İhanet göğsünü yardı. Kendini çok yalnız ve korkmuş hissediyordu. Decker onu baştan çıkarmış, başından beri onu öldürmeye mi niyetlenmişti? Kısa bir an için gözlerini kapattı, ama onun kendisine herhangi bir şekilde zarar verdiğini hayal etmeye çalıştığında, sadece onun yüzünü, anlayışını, cesaretlendirmesini, şefkat dolu mavi gözlerini gördü.

Akla yatkın değildi. Onu öldürmek için yüzlerce fırsatı vardı. Bunu uykusunda yapabilirdi. Ona kahvaltı getirdiğinde zehirleyebilirdi. Ve eğer onu sadece altı ayak altında istiyorsa neden arkadaşlarıyla tanıştırsın ya da London'la yemeğe gitmesine izin versin ki? Kabul etmek gerekir ki Decker hakkında her şeyi tam *olarak bilmiyordu* ama

kalbini hissetmişti. Büyük, nazik ve şefkatliydi. Kendi kalbini çağırmıştı.

Tıklama, bağlantı, duygularının derinliği ... Tüm bunların yalan olduğuna inanmayı reddetti. Adam ona zevk ve ilgi göstermişti. Hatta sevgi. Neden sadece onu öldürmek için bunu yapsın ki? Decker'dan önce onun için yeterince seksi ya da özel olduğuna asla inanmazdı ama Decker kendisinde, kalbinde farklı bir şey görmesini sağlamıştı.

Rachel duygularından bir an bile şüphe etmeyi reddetti. Belki de bu psikopat Decker'ın kimliğini karıştırmıştı. Belki de onu izliyordu ve Decker'ın niyetleri hakkında yalan söyleyerek onu oyundan düşürmek istemişti. Belki de yaşlı Chris sadece deliydi. Sorun ne olursa olsun, suç ondaydı. Decker onu öldürmezdi.

Ama o da burada değildi, yani bu karşılaşmayı atlatmak artık ona bağlıydı. Bu adamı çılgınlık treninden indirmeli ve bir şekilde kendi başının çaresine bakmalıydı çünkü ölmeye hazır değildi.

"Owen ile tüm bağlantımı keseceğim. Numaramı değiştireceğim. İstersen taşınırım ve adres bırakmam."

Ama silahlı adam çoktan başını sallamaya başlamıştı. "Bir kere taşındın. Bu seni onun aklından çıkaramadı. Aslında seni bulamamak onu daha da saplantılı hale getirebilir. Ama senin onun ulaşamayacağı bir yerde olduğunu bilmek. O zaman yoluna devam etmek zorunda kalacak. Ve kız kardeşim onun yanında olacak. Sonunda evlenebilirler ve o da mutlu olabilir. Ama Carly ve Owen bu gece eve uçuyorlar." Fırının duvarındaki saate baktı. "Aslında, bir saatten kısa bir süre içinde onları havaalanına götürmek için evime dönmem gerekiyor. İndiklerinde Owen'ın tamamen kendisine ait olduğunu bilmesini istiyorum."

Ve onu kendi kanıyla dolu bir havuzda cansız bir şekilde yatarken, mutfak zemininin beyaz fayanslarını lekeleyerek bırakmaya niyetliydi. Bunun olmasına asla izin vermeyecekti.

Rachel cesaretini toplayarak yutkundu. Sonra hırlayarak onun üzerine atladı ve tüm gücüyle onu fuayeye doğru itti.

Geriye doğru savruldu, çırpındı ve dengesini sağlamaya çalıştı. Kaçınılmaz düşüşünü engellemek için elini uzattı. Tabanca elinden düştü, altındaki parke zemine çarptı ve bir gümbürtüyle kışının üzerine düşerken ön kapıya kadar kaydı.

Adamın kendine gelmesini beklemeden mutfağa geri döndü ve en büyük bıçağını kaptı; kocaman, tırtıklı bir bıçak. Sigorta olsun diye soyma bıçağını da kaptı ve kalçasından tuttu.

Ayağa fırlayıp tehditkâr gözlerini cinayete dikerek ve iri ellerini onu boğacakmış gibi uzatarak ona doğru hücum ettiğinde Rachel hazırды. Rachel, ellerini boynuna doladığında çok güçlü olduğunu ve işinin biteceğini biliyordu. Ailesini ya da arkadaşlarını bir daha asla göremeyecekti. Mercy, annesi... Şükran Günü'nü, Noel'i, Shonda'nın düğününü kaçıracaktı. Geleceğini, çocuklarını ya da yaşlılığını asla göremeyecekti. Decker'a onu sevdiğini asla söyleyemeyecekti.

Olamaz!

Suçlu yaklaştıkça, Rachel tekrar ona doğru koşmaya başladı, büyük bıçağı başının üzerindeydi. Rachel onu öldürebileceğini sanmıyordu. Adam ne kadar korkunç olursa olsun, bununla yaşayabileceğinden emin değildi. Bunu onun göğsüne saplama fikri için için irkilmesine neden olmuştu ama bunu bilmesine gerek yoktu.

Yaklaştı ve beklediği gibi, saldırgan bileğini yakaladı ve bıçağı elinden almaya çalıştı. Sadece saniyeleri vardı ve bir onu şaşırtmak için bir şans. Bunu mahvetmesine imkân yoktu.

Adam bileğini sıkarak bıçağı bırakmasını sağlamaya çalışırken, Rachel bıçağı adamın kalçasına, kasıklarına çok yakın bir yere sapladı. En azından hayati bir yerini sıyırdığını umuyordu.

Çılgılık attı ve başının üzerindeki bilekten tutuşunu bırakarak bacağını koruyucu bir şekilde kavradı. "Orospu! Beni tekrar kesmen için sana fırsat vermeyeceğim."

Küçük bıçaktan parmaklarına ve yere kan damladı. Rachel, adamın topallayarak uzaklaşmasını ve silahının peşinden gitmesini dehşet içinde izledi. Ya onu kovalayıp işini bitirecekti ... ya da kendisini vurup öldürmesine izin verecekti.

Yutkundu. Kalbi gümbürdedi ve korku damarlarını buzla kapladı. Cildi gerginleşmişti. Düşünceleri hızlandı. Neden bu işin peşini bırakmıyordu? Telefonunu alıp polisi aramayı deneyebilirdi ama 911 operatörüne adresini vermeyi zar zor bitirirdi ki adam onu vurmak için silahıyla geri gelsin. Arka kapıdan özgürlüğe kaçmaya çalışsa da aynı şekilde.

Başka seçeneği yoktu. Aynısını kendisine yapmadan önce onu yakalayıp yok etmesi gerekecekti.

Kendini çelikleştirerek iki bıçağı da kavradı ve mutfaktan köşeyi dönerek fuayeye giden uzun yürüyüş yoluna girdi.

Haydut orada donmuş ve kanlar içinde duruyordu.

Karşısında Decker duruyordu, bacaklarını iki yana açmış, kollarını uzatmış, iki elinde de birer silah vardı. "Kılını bile kıpırdatma, orospu çocuğu. Kıpırdarsan bile o sefil beynine bir kurşun sıkmak bana büyük bir zevk verecek."

* * *

Polis Christian Adams'ı kelepçeleyip dikiş attırmak üzere hastaneye götürdükten **çok sonra** Rachel oturmuş, ısınmak için bir fincan kahve içiyordu. Üstü tamamen örtülüydü ama iliklerine kadar üşüdüğünü hissediyordu.

Bir acil yardım görevlisi onu kontrol ettikten ve parmağındaki kesiğe müdahale ettikten sonra etrafına bir battaniye sarmıştı. Bazı çürükler konusunda onu uyarmış ve baş ağrısı için ona bir şeyler vermiş.

Bir adamı bıçaklamıştı. Nefsi müdafaa, evet. Dönen düşüncelerinde, anlar yavaşladı ve sonsuz bir döngü içinde tekrarlandı. O zamandan beri birden fazla kez,

Ellerindeki kanı yıkamaya çalışmıştı ama gözeneklerine sızdığını hissettiğine yemin edebilirdi. Christian Adams ona başka seçenek bırakmamıştı. Karşı koymasaydı onu öldürecekti. Bu bilgi ona Bir çeşit huzur. Tüm bunları uzlaştırmayı daha sonra bitirecekti.

Bu arada, polis onun ifadesini almıştı. Decker'ı ayrı ayrı almak için evin arka tarafına götürmüşlerdi ve Decker onu saatlerce görmemişti. Carly ve Owen gelmişti. Onları kimin ya da neden çağırdığına dair hiçbir fikri yoktu. Ama eski kocasının nişanlısı, kardeşinin kalkıştığı şey karşısında dehşete düşmüştü. Kadının yalvaran özürleri Rachel'ın beyninden geçti. Ama hiçbir şey aklına yatmamıştı. Belli belirsiz, Owen'ın Carly için adım attığını ve şimdi ihtiyacı olan adam gibi göründüğünü fark etti. Ona bunu birlikte atlatacaklarına ve hazır olduğunda büyük bir düğün yapacaklarına söz verdi. Owen'ın Carly'ye bakışı, sanki o

Ay ve yıldızlar onu çift için gerçekten mutlu etmişti. Onlara mutluluklar diledi. Christian'ın, kız kardeşinin sevgilisinin eski karısını öldürmenin iyi bir fikir olduğunu düşünmesi Carly'nin suçu değildi. Rachel umuyordu ki

Christian'ı bekleyen hapis cezasına rağmen Owen ve nişanlısı artık sonsuza dek mutlu yaşayabilirlerdi. Birileri mutlu olmalı.

Onun olabileceği umudu giderek azalıyordu.

Polis ona Christian'ın aslında Decker'ı kendisini öldürmesi için tuttuğunu söyledi. Decker'ın eşyalarını aradıklarında yirmi beş bin doları ve Christian'ın satın aldığı tek kullanımlık telefonun numarasını bulmuşlardı. Kafasının içinde, bunun aralarındaki her şeyin yalan olduğu anlamına geldiğini biliyordu. Muhtemelen onu kandırmağı ve o da yediğı her lokmayı yutmuğıtu. Toparlanmak, öfkesini yenmek ve yas tutmak için zamana ihtiyacı olacaktı. Belki de on ya da iki yıl onu unutmak için yeterince uzun bir süre olacaktı.

Sorun şu ki, kendi aptal kalbi paylaştıkları şeyin gerçek olduğunda ısrar ediyordu. Decker tamamen dürüst olmamış olsa bile, hilesinin ortasında bir yerde, onun kalbini, ne kadar iyi ve nazik olduğunu ve gerçek olabilir.

"İyi misin?" diye sordu arkasından nazik bir kadın sesi. Rachel arkasını döndüğünde, solgun saçları ince omuzlarına dökülmüş London'ı gördü. London yumuşak bir empati dolu yüz ifadesiyle bir kolunu ona doladı.

Rachel bir köşeye çekilip yaralarını sarmak istiyordu ama bu düşünce bile onu sinirlendiriyordu. Decker hangi cehennemdeydi ki en azından ona güzel bir ıgılıkatabilsin? Ona yalan söylemeye ve onu incitmeye nasıl *cüret ederdi*?

"İyi olacağım," diye mırıldandı Rachel, yalan söylediğinin çok belli olmamasını umarak. "Decker'ın sahtekârlığı konusunda endişelenmene gerek yok. Eminim bununla hiçbir ilgin yoktur."

"Düşündüğün gibi değil," diye ısrar etti Xander bir an sonra, koruyucu bir tavırla karısının yanında durarak. "Seni incitmek gibi bir niyeti hiç olmadı."

Rachel ona inanmak için can atıyordu. Ama aklı, kalbine bu kadar saf olmamasını söyleyip duruyordu. "Aksini gösteren onca kanıt varken, buna inanmak zor."

Yine de bir şekilde orada oturmuş, Decker'ın sorgusundan çıkmasını, böylece onu bir an görebilmeyi ve kendisine bir şey söylemesini bekliyordu. Gerçeğı onun yüzünde görerek öğrenebileceğine inanmak istiyordu ama bu da aptalca bir düşünceydi.

Ya da birinin bu berbat şakanın can alıcı noktasını söylemesine razı olacaktı. Her şey gerçeküstü görünüyordu.

"Tatlım..." London ona sarılmak için yaklaştı ve Rachel diğer kadının bebek yumrusunun en küçük şişliğini hissetti. Küçük bir kıskançlık sarsıntısı onu delip geçti.

Muhtemelen vücudunda bir çocuğun büyüdüğünü asla hissedemeyecekti. Otuzuna doğru hızla ilerliyordu, bir kez boşanmış ve sonra muhtemelen her zaman hayatının aşkı olarak göreceği adam tarafından aldatılmıştı, geleceğinde anneliği görmüyordu. Ve üçüncü bir vuruş yapmak istemiyordu. Belki de yalnız kalması gerekiyordu. Ya da günlerinin geri kalanını tutkuyla bağlanabileceği ve içinde kaybolabileceği bir amaca adamayı denemeliydi.

Elbette hiçbir şey ona Decker'ın sahip olduğu türden akıl almaz bir tutku veremezdi. Ya da onun kadar özel hissetmesini sağlayamazdı. Her zaman Decker'ın ona söylediği tüm o harika sözlere, üzerine yığıldığı tüm o zevklere inanmak isteyecekti ama Rachel, Decker'ın hayatında bıraktığı boşluğu hiçbir şeyin ve hiç kimsenin dolduramayacağından korkuyordu.

Aman ne güzel, sesi hüzünlü ve kederli geliyordu. Çünkü Decker'ı seviyordu ve başka hiçbir erkeğin bunu yapamayacağını biliyordu. Her nasılsa birkaç altın saat içinde kalbini ona teslim etmişti.

"Ben iyi olacağım." Ayağa kalktı ve London'a sarıldı. "Sadece zaman alacak."

Kadının mavi gözlerindeki acıma duygusu kalbinin sıkışmasına neden oldu. Xander yakınlarda geziniyordu, yüzü asıktı.

"Ondan henüz vazgeçme. O gerçekten iyi bir adam," diye mırıldandı London.

Xander, "Seni çok önemsiyor," diye yemin etti.

Olabilir. Belki de değildir. Artık ne düşüneceğini bilmiyordu.

London bir kez daha sarılıp elini sıktıktan sonra Xander'ın koluna yapışarak ve gelecek hafta arayacağına söz vererek oradan ayrıldı. Silik bir gülümsemeyle onlara el salladı, sonra oturup duvara baktı.

Onlar ayrılırken, güneş ışığı arka pencerelerinden süzülerek evini muhteşem bir parlıltıyla aydınlattı. Yine de onun için dünya sanki sona eriyormuş gibi hissediyordu.

Cidden, kendini toparlaması ve birasının içinde ağlamayı bırakması gerekecekti.

Aniden acil yardım ekibi geldi ve battaniyeyi aldı. Onu tekrar sordular ve o da onları gönderdi. İlk yardımın ya da acil servise gitmenin düzeltebileceği hiçbir sorunu yoktu.

Shonda kardeşinin hastaneden taburcu edildiğini bildiren bir mesaj attı. Rachel ona gülen bir suratla karşılık verdi, daha fazlasını yapamayacak kadar bitkin ve sersemlemişti. Otuz dakikanın mı yoksa sonsuzluğun mu geçtiğini bilmiyordu.

Sonunda, evinin arka tarafında bir hareketlilik oldu. Adamlar bağırdı. Kapılar kapandı. Birileri güldü. Sonra bir çift üniformalı memur ve bir dedektif ön kapıya doğru ilerledi ve ona gülümsedi.

Dedektif, "Başka sorularımız olursa sizi ararız, ama bunun dışında özgürsünüz," dedi. "Dinlenin. Kendinizi güvende hissetmeniz için dışarıya birkaç üniforma bırakacağız."

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı.

"Teşekkürler çocuklar. Bundan sonrasını ben hallederim." Decker.

Rachel onun sesiyle kendine geldi. Koridorun girişinde duruyordu, üzerinde hâlâ dünkü giysileri vardı. Tıraş olmamıştı. Gerçekten de fazla uyumamıştı. Ve hâlâ hem çok seksi, hem de o kadar tanıdık ve sevgili görünüyordu ki, Rachel gözlerinin dolduğunu hissetti.

Dedektif başıyla onayladı ve kapıyı arkasından kapatarak onu evde Decker'la baş başa bıraktı.

"Neden hâlâ buradasın?" diye sordu. Sorunun bir suçlama gibi görünmesini istemiyordu ama muhtemelen öyleydi.

"Çünkü daha işimiz bitmedi, sen ve ben." Rachel'ın tam önünde durana kadar sinsice yaklaştı. "Rachel, Christian sana ne söyledi ya da sen neye inanıyorsun bilmiyorum ama seni gerçekten öldürmek isteseydim, güzelim, ölmüş olurdun. Delta Force ve CIA'de binlerce farklı yöntem öğrendim. Birçoğunu kullandım. Ben bir izci değilim. Ama hiçbir zaman, hiçbir nedenle sana zarar vermezdim."

Ona inanmayı o kadar çok istiyordu ki... "Yani bu bir tür gizli operasyon muydu ve sen de kötü bir adamı yakalamak için beni baştan mı çıkardın?"

"Hayır, artık gerçekten Xander ve Javier için çalışıyorum. Sana söylediğim hiçbir şey yalan değildi. Sadece seni aradığımı itiraf etmedim çünkü Cumartesi günü erken saatlerde Christian Adams bir barda bana yaklaştı ve beni internetten bağlantı kurduğu biriyle kiralık katil işi yapmak için. Görünüşe göre diğer adam vazgeçmiş ama Christian'a söylememiş. Beni aradığında şaka yaptığını sandım. Ciddi olduğunu anladığımda, adam parayı, resmini ve işini bitirmem için bana birkaç gün süre verdi. Doğruca polise gittim. Yemin ederim bebeğim. Bana bir şey yapamayacağımı söylediler.

yeterli kanıt yok. Ben de seni kendim korumaya karar verdim. Sana söylemedim çünkü seni korkutmak istemedim." Yüzünü buruşturdu. "Ve yatağından uzak durmadım çünkü sana direnmek beni aşıyordu."

İlk içgüdüğü kendini korumak ve açıklamasını yüzüne vurmaktı. Ama derin bir nefes aldı ve olayı kafasında evirip çevirmeye başladı. Decker'ın adamın birinin "iş fırsatının" bir şaka olduğunu düşündüğünü hayal edebiliyordu. Eğer gerçekten yasadışı bir şey yapmış olsaydı, polis onu gözaltına alırdı, bu yüzden onu herhangi bir suçtan aklamış olmalıydılar. Bu da demek oluyordu ki ... muhtemelen ona yaklaşmış ve onu baştan çıkarmıştı çünkü nihayetinde onu korumak istemişti. Onun da onu istediğine inanmak bu kadar zor muydu?

Owen'in ellerinde yıllarca ihmal edildikten sonra mı? Maalesef, evet.

"Paylaştıklarımızın ne kadarı sahteydi?" Sesi kısıktı ve bu soruyu sormaktan nefret ediyordu ama iç huzuru için bunu bilmek zorundaydı.

"İkimiz yatakta çıırılçıplak, ben senin içindeyken mi?" Adam onun önünde çömeldi. "Hiçbir şey."

Rachel gözlerini kapadı. Kalbi onun sözleriyle yerinden fırladı ve zihni onu geri itti. Bu kargaşadan nefret ediyordu.

"Senin için sadece bir kaçamak mıydım?" Adamın sorusu kadının kafa karışıklığını yarıp geçti.

Sesi kararsız geliyordu.

Bir dakika. Gerçekten onun için anlamlı olmadığından mı endişeleniyordu?

Gözlerini açtı, onun mavi bakışlarına daldı ve sonsuza dek orada kalmak istedi. "Hayır."

"Tanrıya şükür."

O daha cevap veremeden Decker kollarını dizlerinin altına ve sırtının arkasına yerleştirdi, sonra da onu göğsüne doğru kaldırdı. Onu koridorun sonuna doğru götürmeye başladı.

"Ne . . . ne yapıyorsun?" diye kekeledi. "Bu saçmalığa bir son veriyorum."

Rachel ona bakakaldı, düşünceleri karmakarışıktı. Ne demek istiyordu? Uzun süre merak etmesine gerek yoktu.

Decker onu yatak odasına taşıdı ve yatağa fırlattı. Aşağı inerken, odanın köşesinde ağzı açık duran valizini gördü. Yarısı İçindekiler yerdeydi, sanki polis gerçekten eşyalarını aramış gibiydi.

Küçük spor çantasından birkaç şey aldı ve onları avucuna doldurdu, avucunda tuttuğu her şeyi avucunun içine aldı. Kızın doğrulup ne halt ettiğini yüzüne vuracak zamanı bile olmamıştı. Hayır, kendini onun üstüne bıraktı ve elindeki iki uyumsuz atletik çorapla bileklerini yatak başlığındaki çıtalara bağladı.

"Ne oluyor?" diye sordu. "Decker!"

"Şu anda yaşadığımız sorun güven. Seni Christian'dan koruduğuma gerçekten inanmıyorsun. Seni Christian'dan koruduğuma inanmıyorsun. Sen. İkisi de mutlak gerçek. Güzelim, sen benim için bir şeyleri değiştirdin." Yüzünü avuçladı. "Hayır, sen benim için her şeyi değiştirdin. Eğer senin için sadece bir kaçamak değilsem ve yalan söylediğim için kızgınsan, bu senin de beni önemsedüğün anlamına gelmeli. Değil mi?"

Aman Tanrım, onu nasıl bu kadar kolay anlayabildi? "Isır beni."

"Seve seve. Nerede?" diye sırıttı.

Alay etmek işe yaramayacaktı. Adamın sıcak vücudu onu yatağa yapıştırıp her yerinin ne kadar sert ve yapılı olduğunu hatırlatsa bile, onun mizah anlayışına tekrar kanmayacaktı. Ona ne kadar iyi hissettirebileceğini.

Rachel ona ters ters baktı. "Bu hiç komik değil."

"Hayır mı? Buna ne dersin?" Boynundan yukarı doğru öptü ve kulağına mırıldandı. "Ehliyetine el koymalılar çünkü beni deli ediyorsun."

"Ha ha." Kızgındı, lanet olsun. Aksine karar verene kadar da kızgın kalmak istiyordu. Geçirdiği günden sonra bunu hak etmişti.

"Hâlâ hareket etmedi mi? Tekrar deneyeceğim." Onun yanağını okşadı. "Sen güneş olmalısın ve ben de Dünya olmalıyım, çünkü ne kadar yaklaşırsak o kadar sıcak oluyorsun. Ya da belki de seninle ilgili her şeyin beni içine çektiğini söylemeliyim."

Buna nasıl cevap vermesi gerekiyordu? Yarı şaka, yarı iltifattı. Gerçek şu ki, onunla ilgili her şey onu da içine çekiyordu.

"Bana daha fazla tavlama cümlesi veremezsiniz ve bunun her şeyi daha iyi hale getireceğini düşünemezsiniz."

"Azıcık bile mi?" Adam kadının lobunu ısırды, sonra bluzunun düğmelerini açmaya başladı. "Sevişmek ister misin? Evet için nefes al; hayır için dirseğini yala."

Cidden mi? Bir hırıltıyla bağlarını çekiştirdi ama Decker diğer her şeyde olduğu gibi bağlama konusunda da iyiydi. Decker onu bırakmaya karar verene kadar hiçbir yere gitmiyordu.

"Kesin şunu!"

Ama yapmadı. Bluzunu açtıktan sonra yanlarını ayırdı ve ellerini dantelli göğüslerinden aşağıya, sonra da sırtının altından yukarıya doğru gezdirdi. Parmaklarının bir hareketiyle kopçayı açtı ve sütyen sarktı. vücudunu. Onu gevşetti ve hassas meme uçlarını okşayarak avuçladı.

Rachel iniltisini bastırdı. "Decker, ben evet demedim."

"Nefes alıyorsun, değil mi?" Göz kırptı, sonra cebinden bir sustalı çıkardı. "Kusura bakma. Sana yeni bir tane alırım."

Kız bunun ne anlama geldiğini merak edemeden, adam sütyeninin askılarını kesti ve işe yaramaz giysiyi odanın diğer ucuna fırlattı.

"Hey!" diye itiraz etti.

Decker'ın verdiği tek karşılık vücudunda aşağı doğru ilerlemek, meme uçlarını öpmek ve diliyle okşamak için duraklamak oldu. Kızgın kalmak istiyordu - gerçekten. Ama onun bakışlarına dalma şekli, çok dikkatli ve onunla uyum içinde olması, ona dokunma şekli, sanki onun her şeyiymiş gibi ...

Rachel onun açıklamasını dinlemiyordu. Yıllardır Owen için bahaneler uydurmuştu ve aynı aptallığı ikinci kez yapmak istemiyordu. Öte yandan, konuşmayı reddettiği için başına gelen en iyi şeyin çekip gitmesine izin verebilir miydi? Hayır.

Yine de o kadar çok konuşmak istiyor gibi görünmüyordu.

Birden yatağın ucuna çömeldi ve ayakkabılarını çıkardı, sonra da ayak parmaklarını ısırdı. "Ayaklarının dibinde bir parti veriyorum, güzelim. Sanırım katılman için pantolonunu da indirmeliyim."

Kendine rağmen güldü. "Ya pantolonum parti havasında değilse?"

Decker ona doğru seksi bir gülümseme gönderdi. "Bunu düzeltebilirim. Görmek ister misin?" "Ya pantolonum meşgulse?" diye meydan okudu.

"Henüz değil, ama bana on dakika verin."

"Düzeltilemez." Ve kızgın kalmak imkansız. "İşte sen busun." "Evet."

Pantolonunun düğmelerini çözerken ona sinsî bir bakış fırlattı. fermuarını çekti, sonra kötü kalçalarından aşağı çekti. Doğal olarak külotu da onu takip etti ve ayak bileklerinden yukarısı çıplak kaldı. "Annenle tanıştıgımda ona böyle mi söyleyeceksin?"

Rachel cevap vermek için ağzını açtı ama adam avucunun içini tam onun tatlı noktasına sürttü. Nefesi kesildi. Kıvılcımlar ve karıncalanmalar

Klitorisinin hemen arkasında, beynini bulmakta zorlanıyordu. "Neden annemle buluşacaksın ki?"

"Eğer burada kalacaksam, kalmalıyım." Eli bacaklarının arasında oynarken bile ona yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Ve inan bana, seninle uzun süre birlikte olmayı planlıyorum."

"Bunu yaparken düşünmek gerçekten çok zor." Gözlerini sıkıca kapattı.

"O zaman bakma. Sadece bana bak."

Emrinin yumuşak bir kadife gibi onu okşayış şekli, onun itaat etmesini sağladı. Ona odaklandı. "Ne?"

"Şaka yapmıyorum ve bu bir replik değil. Ben senin Bay Doğru'num. Seni istiyorum. Seni seviyorum Rachel. Evlen benimle."

Gözlerini kırıştırarak ona baktı ve nefesini içine çekti. Son kot pantolonunu ve külotunu çıkarırken, sonra kendi giysilerini yırtıp bir prezervatif takarken ve bacaklarının arasında sürünürken yüzünde bir gülümseme belirtisi yoktu. Kadının açıklığını nazikçe yokladı, sonra da uzun bir hamleyle kadının zevkten titremesine neden olacak şekilde içine girdi.

Kendi iradesiyle kalçalarını ayırdı. Sırtını kamburlaştırdı. Hoş geldin diye inledi.

"Ev, kalbin olduğu yerdir ve benimki tam burada. Güven bana. İnanın bana. Evlen benimle."

Rachel onunla birlikte hareket etti, onu daha derine götürmek için eğildi ve kollarını ona sarıp bakışlarını yakaladığında, ağzını ele geçirdiğinde ve kalbini sonsuza dek ele geçirdiğinde onun içinde eridi.

Acele etmeden, telaşsız vuruşlar ve arayış içindeki parmaklarıyla vücudunu okşuyor, her yerini okşuyor, ona dünyanın en güzel, en sevilen kadını olduğunu hissettiriyordu.

"Neden?" diye fısıldadı, bakışları ona yapışmıştı.

"Çünkü tüm hayatım boyunca sana ihtiyacım vardı. Kökler, ev ve aşk. Sen benim için bunların hepsi ve daha fazlasısın. Hızlı olduğunu biliyorum ve beni iyi tanıyorsun ..." Kendini daha derine oturtmak için durakladı ve nefesini çalmak için tasarlanmış yavaş itişlerle duyularını sersemletti. "Ama bana zaman verersen beni sevmeni sağlayabilirim. Senin sığınağın, koruyucun, ... ihtiyacın olan her şey olurum."

Son öfkesi ve korkusu da uçup gitmişti. Geriye sadece Decker ve onun ciddi bakışları kalmıştı. Onunla yaşamak hiç kolay olmazdı. Muhtemelen gerçekten

Tahmin edilemezdi, ama hayatında buna ihtiyacı vardı.

"Seviyorum." Rachel dudaklarını onunkilerin üzerine koydu. "Seni seviyorum, yani. Bana ne kadar iyi hissedebileceğimi, doğru erkeğin beni ne kadar seksi bulacağını fark ettirdin.

... duygularıma ve zevkime bir partnerin vermesi gereken türden bir ilgi." Birden ona sıırttı. "Hey, Google'a bağılı mısın?"

Güldü ve tekrar içine doğru itti, zevk kabarıyor, yükseliyor, zirveye çıkmak üzereydi. "Hayır, sadece onlardan birkaç tavlama cümlesi aşırıdım."

"Bilmiyorum Decker. Aradığım her şey sende var. için.

" Her nasılsa, inleyerek ona gülümsedi. "Bu bir evet mi?"

Rachel kalçalarını onun altında döndürdü ve coşkunun karıncalanmaya başladığını hissetti vücudunda. "Evet!"

Mutluluk patladı ve Decker'ın etrafında nabızı atarken, ona çarptı, sonra bir çığlıkla kısıtlamasını bıraktı.

Kalbi öfkeyle atıyor ve nefes almak için mücadele ediyordu. Decker onun üzerinden atlayıp kullanılmış prezervatifi atmadan ve onu ayağı sürüklemeyden önce biraz hava almasına zar zor izin verdi. "Hadi gidelim."

Kadın ona aklını kaçırmış gibi baktı. "Nereye?"

"Vegas. Yarına kadar bile beklemek istemiyorum. Güzel bir şapel bulup Elvis'le evleniriz ve torunlarımızla birlikte güleceğimiz bir şeyimiz olur."

Rachel kıkırdayabilirdi... ama adam son derece ciddi görünüyordu.

"Peki ya ailen?"

Omuz silkti. "Birkaç ay içinde küçük kız kardeşim ve nişanlısı için büyük bir parti verecekler. Onlara resimlerini göndeririz. Eminim bizim düğünümüz daha eğlenceli olacaktır."

"Şey, ailem ..." Ne? Onu bir kez büyük beyaz bir gelinlikle evlenirken görmüşlerdi. Gerçekten tüm bunları tekrar yapmak istiyor muydu? Hayır. Bu sefer

sadece o ve Decker içindi. "Onlar da fotoğraflardan keyif alacaklar."

Decker onu kucaklamak için sıkıca kendine çekti. "İşte ruh bu! Ya böyle yaparsın ya da polisi arayıp kalbimi çaldığın için seni ihbar ederim."

Onun çılgın mizah anlayışına alışabilecek miydi? Bir sürü koruyucu erkek onu örtüyor ve tehdit edildiğinde kükrüyordu. Ama onun bu yönünü de seviyordu. Onu yanlış anladığı için daha sonra ona teşekkür edecekti.

ve onu güvende tutmak için ona yalan söylemek. Bırak biraz terlesin. Bu arada, onun olmak için sabırsızlanıyordu.

"Um . . ." Kontrolsüzce kıkırdamaya başladı. "Bu çılgınlık! Soyadım ne olacak?"

"Hâlâ bilmiyorsun, değil mi? Bu harika!"

"Bu biraz sorumsuzca, o yüzden beni bu ıstıraptan kurtar ve öksür, Decker."

Ona şakacı bir şekilde baktı. "Papadopoulos'a inanır mısın?"

"Papa-doodie ... ne?" Kız onun koluna vurdu. "Hayır!"

"Pavlyuchenko?"

"Bu evde Pavlov'un köpekleri falan yok." Gözlerini devirdi. "Tekrar dene."

"Beni yakaladınız. Blaszczykowski."

Rachel kollarını ona doladı ve güldü. "Polisi arayacağım ve akıl sağlığımı çaldığın için seni tutuklatacağım."

Dudaklarına sulu bir şaplak attı. "Adım McConnell, dürüstçe söylüyorum."

"Çok daha iyi. Bir grup beşinci sınıf öğrencisi için Blaszczykowski'yi heceleemek ne kadar zor olurdu biliyor musun?"

"Bahse girerim bir iki kahkaha atarsınız."

Sırıtmamak için dudaklarını birbirine bastırdı. "Doğru. Sanırım bir bavul alacağım. Bu gece Bayan McConnell olacağım."

"Evet, öyle olacak. Ama ben sana sadece benim demeyi tercih ederim."

Bu hikayeyi beğendiyseniz, lütfen Goodreads'de veya sık kullandığınız herhangi bir okuyucu sitesinde veya blogda bir yorum bırakmayı düşünün.

Bir sonraki Wicked Lovers romanının özel bir önizlemesi için okumaya devam edin

ALINACAK

Mart 2015'te Berkley'den çıkacak

"I . . . Anlamıyorum." Sonunda ona göz kırptı ve iri mavi gözlerinde yaşlar süzüldü. Yüzünde hayal kırıklığı vardı. O kadar kırılgan görünüyordu ki lanet kalbini parçaladı.

"Kabul etmesi zor biliyorum." Onun kollarını okşadı. "Çok üzgünüm." "Şimdilik ikinizi yalnız bırakalım," diye mırıldandı Sean, Thorpe'a dönerek.

Kulüp sahibi başıyla onayladı. "Bir şeye ihtiyacınız olursa bize haber verin. Ona iyi bakın."

İnce bir uyarı. Bailey hıçkırmaya başladığında Joaquin bunu zar zor duydu. Onu ayağa kaldırdı ve kendine çekti. Bailey ona doğru gevşek bir şekilde düştü, bacakları onu zar zor destekliyordu. Şimdi ne olacaktı?

Kahretsin, ağlayan kadınları yapmadı. Duygularla bile işi yoktu. İhtiyacı olan şey bir kılavuz, eğitim ya da yedekleme gibi bir şeydi. Ama Sean ve

Thorpe çoktan kapıyı arkalarından kapatmıştı.

Gömleğini tutup yalvaran mavi bakışlarını ona diktiğinde Joaquin tek başına olduğunu anladı. Nate'in intikamını almak için ortalığı karıştırmıştı, o yüzden bununla başa çıkmak zorundaydı. Yine de bu düşünce karşısında biraz panikledi. Tek gecelik bir ilişki yaşamadığı sürece en son ne zaman bir kadına bu kadar yakın olmuştu?

Durmak mı? Hmm . . . Asla.

"Bana yalan söylediler," diye gömleğinin içine ağladı Bailey, sonra aniden geri çekildi, ona sırtını döndü ve kollarını kendine doladı.

"Evlat edinen ailen mi?" Adam onun odayı geçmesini izledi ve takip etme dürtüsü. Onun nesi vardı? Artık ona hıçkırığa hıçkırığa ağlamadığı için mutlu olmalıydı. Bunun yerine, suçluluk duygusu içini kemirdi.

Bailey başını salladı, açık kahverengi saçları dar sırtının uzunluğunu tarıyor, uçları beline doğru kıvrılıyordu. Çok ufak tefekti ve adam onun omuzlarına bir ton sorun yüklemişti. Dikkatli olmalıydı yoksa onu kıracaktı. Mantıklı beyni bir yerlerde onun neden bu kadar önemli olduğunu soruyordu.

Joaquin bunun sebebinin Tatiana Aslanov olarak yararlı bir şeyler biliyor olabileceği olduğunu söylemek istedi. Ama kendini kandırma konusunda iyi değildi.

Oh, lanet olsun. Onunla yatmak istemesini anlıyordu. Ama bu berbat pişmanlık kokteyli ve onun damarlarında dolaşan kaygı kovalayıcı? Bu kolay bir şehvet değildi. Onu daha önce öpmek istemişti, bunda hata yoktu. Aslında, Thorpe'un kafasını onları böldüğü için koparmak istemişti çünkü o çok büyük tişörtü çıkarmak ve amına doğru ilerlerken ağzını onun oldukça sert meme uçlarına götürmek için can atıyordu.

Şu anda, her zaman bildiği dünyayı yıktığı için kendi kışına tekme basmak istiyordu. Bunu yapmak onun için daha güvenliydi. Anlarsa tehlikeden kaçmak için daha donanımlı olacaktı. Ama birkaç saatten kısa bir süre içinde, varoluşunun cilasını söküp atmış ve gizli bel altını ortaya çıkarmıştı. Artık daha fazlasını kaldıramazdı.

Ve anlamadığı lanet bir nedenden dolayı, hayatındaki her şeyi düzeltmek istiyordu, böylece gülümsemekten başka bir şey yapması için hiçbir nedeni yoktu.

"Elbette!" diye bağırdı. "Gerçekte her kimlerse. Bana her konuda yalan söylediler. Kim olduğum, nereden geldiğim ..." Yumruklarını sıktı ve küçük kırmızı bir burun ve titreyen dudaklarla ona döndü. "Bana deli olduğumu düşündürdüler. Yedi yaşına geldiğimde 'sanrılarım' için bir psikiyatriste gidiyordum. Ve tüm bu süre boyunca bana okul derslerimi kaşıyla verdiler, ev yemekleri yaptılar, beni dans kursuna götürdüler ve arkadaşlarımla ya da benden hoşlanmayan erkeklerle tartışmalarım konusunda beni yatıştırdılar. Hepsi yalandı. Eğer gerçekten ebeveyn değillerse, neydiler? Bebek bakıcısı mı? Korumalar mı?

Beyin yıkayıcılar mı?"

Kızın öfkeli incinmişliği karşısında vicdan azabı onu tekrar tokatladı. Muhtemelen ona daha nazik davranabilirdi. Soru yağmuruna tutmaktan, anılarını kurcalamaktan ve kimliğini parçalayana kadar ona resimler göstermekten daha nazik ne olabilirdi ki, salak herif?

Joaquin derin bir nefes aldı. "Seni almadan önce kimliğin hakkında çok fazla bilgi edinemedim. O zamandan beri boşlukları doldurmaya çalışıyorum. Bazı bilgiler diğerlerinden daha hızlı geliyor, bu yüzden henüz tam bir resme sahip değilim. Üzerinde çalışan birkaç kişi var."

"Ama onların FBI ajanları olduğunu düşünüyorsun?" "Bu benim en iyi tahminim."

Sıkılmış dişlerinin arasından, "Bana bildiklerini anlat," dedi.

Öfkesini anlıyordu. Bu onu destekliyordu ve bu olmadan dağılmaktan korkuyordu. "Belli ki seni büyütmişler ve güvende tutmuşlar. Eminim bu onların bir numaralı göreviydi. Geçmişine dair anıların ya da onlardan önceki hayatını hatırladığına dair ipuçlarının bastırılması gerekirdi. Sana zarar vermek istedikleri için değil. Tatiana Aslanov'un ortadan kaybolması seni güvende tuttu ve

size normal bir şekilde büyümeniz için bir fırsat verdi. Muhtemelen şu anda onlara çok kızgınsınız ama büyük olasılıkla bu iki ajan, bir daha asla sahaya çıkamayacaklarını bile bile on üç yıllık bir görevi kabul ettiler. Önceki hayatlarını bir kenara bırakmak, kendi ailelerini terk etmek zorunda kaldılar. Siz yasal olana kadar bir yabancıya anne ve baba olmak zorundaydılar. Mükemmel olmayabilirlerdi ama işlerini yaptılar. Senin bir devlet gözaltı tesisinde büyümeden çok daha iyiydi."

"BEN-BEN ..." Öfkesine karşı koyarak tedirgin bir nefes aldı. "Beni güvenli bir ortamda yetiştirmek için fedakârlık yaptıkları konusunda muhtemelen haklısın. Bunu iyi yaptılar. Öte yandan, beni bir aile olduğumuza inandırdılar ve ben on sekiz yaşına girdikten kısa bir süre sonra 'ölmelerine' izin verdiler. Beni terk ettiler. Ve sen bunu mu savunuyorsun?"

"Hayır." *Saçmalık.* "Başka seçenekleri olmayabilirdi. Ben sadece madalyonun diğer yüzünü görmenizi sağlar. Onlar için de kolay olduğunu sanmıyorum." "Belli ki beni pek özlememişler, çünkü ikisi de yaklaşık üç yıl içinde benimle temas kurmaya çalıştı."

"Eminim bunu yapmaları yasaklanırdı."

"Bu da bana işlerine kızları olarak yetiştirdikleri kızıdan daha fazla değer verdiklerini gösteriyor. Peki ya sen? Başka bir devlet kurumundasın, yani buraya ... ne için geldin? Sevgilim olmak için mi? Sam Amca beni izlemek için bacaklarımın arasına girmen gerektiğini mi düşünüyor?"

Joaquin çenesini sıktı. Belden aşağı vuruyordu ve mantıklı yanı onun incindiğini anlıyordu, bu yüzden elçiye saldırıyordu çünkü başka kimsesi yoktu. Ama bu, öfkesinin onun duygu kasırgasına kapılmasını engellemedi. "Buraya kimsenin emriyle gelmedim. Aslında, bu davayı takip ettiğim için muhtemelen kovulacağım çünkü Tatiana Aslanov patronumun radarında değil. Teşkilatın hiçbir şey yapmayacağı belli olunca, seni o korkunç ölüme terk edemezdim. İşte buradayız. Ama sana bir ipucu vereyim, bebeğim. Sam Amca bana kiminle yatacağımı söylemiyor. Tanrı ve ülke uğruna bile ereksiyon taklidi yapamam. Bu Neredeyse paylaştığımız öpücük? Bu benim seni istememdi çünkü sadece

Seninle aynı odada olmak, giydiğin her şeyi çıkarma ve sahip olduğum her santimle seni kazığa oturtma isteği uyandırıyor."

Adam Bailey'e yaklaştığında, Bailey omuzlarını dikleştirdi ve çenesini kaldırdı. "Bana yaklaşma."

Bu meydan okuma ona bir kez daha şaplak atmayı seven bir adam olmayı diletti. Kızın omurgasındaki nişastayı eritmeyi gerçekten çok isterdi. Eğer onu rahatlatmasına izin vermeyecekse, kışına bir ya da on şaplak atarak tavrını düzeltmekten çok mutlu olurdu, sonra da bunu kapsamlı bir sikişle takip ederdi. Bir avuç dolusu orgazm ikisine de çok iyi gelecekti.

"İnsanların bana yalan söylemesinden bıktım artık," diye bağırdı.

Bu onu kızdırdı. "Sana yalan söylediğimi mi düşünüyorsun? Hangi konuda? Ailenin ajan olduğunu mu? Üzgün olduğumu mu? Ya da sen tırnaklarını sırtıma geçirip zevkten feryat edene kadar sikimin o küçük tatlı amcığını doldurmak için can attığını mı?"

Yüzü pembeleşti. "Bunların hiçbirisi için üzgün değilsin. Ani arzu saçmalığına da inanmıyorum."

"Şu anda yanıldığını kanıtlamaktan büyük mutluluk duyacağım." Kot pantolonunun düğmesine uzandı. "Sen hazırsan ben de hazırım."

Joaquin beyninin uzak bir köşesinde, onun acısına meydan okuyarak karşılık vermenin pek de iyi gitmediğini fark etti. Öte yandan, onu altında hayal ederken onunla tartışmakla ilgili bir şey kanının sadece akmasına değil, kaynamasına da neden olmuştu. Eğer onu becermek yalan söylemediğini ona bir şekilde kanıtlayacaksa, meşgul olmanın ötesinde bir şeydi bu. Eğer izin verirse, ona sert ve hınzırca -ve tekrar tekrar- verecekti.

"Hayır!" Kızgın görünmeyi başarıyordu ama yanakları pembeleşmişti. Boynundaki nabız hızla atıyordu. Meme uçları ödünç aldığı gömleğini öfkeyle dürtüyordu.

Ellerini kalçalarına koydu. Eğer aşağıya baksaydı, zorlanan fermuarını görebilirdi. "Hâlâ yalan söylediğimi mi düşünüyorsun?"

"Bu konuşmayla işim bitti."

"Eğer kendine beni hiç istemediğini söylüyorsan, o zaman yalan söyleyen sensin."

"Pfft. Kağıt üzerinde benimle ilgili gerçekleri biliyor olabilirsin ama Ben."

"Yani şu anda amına dokunsam ıslanmaz mısın?"

İyi bir meydan okumayı her zaman sevmişti. Muhtemelen işini sevmesinin nedenlerinden biri de buydu. Ama onunla bu şekilde karşı karşıya gelmek de kanını kaynatmıştı.

"Hayır." Başını biraz fazla vurgulu bir şekilde salladı. "Ve bunu öğrenmek için bana dokunmayacaksın. Beni rahat bırak."

"Seni çekici bulacağımdan endişeleniyorsun. Seni tahrik ettiğimi itiraf etmekten korkuyorsun." Yaklaştı, adımları ağırlaştı, gözleri ona dikildi.

"Geri çekil," diye uyardı ama gözleri tamamen başka bir şey söylüyordu. "Bana benden etkilenmediğini söyle." Elini uzattı, saldırısı çok hızlıydı.

bir yılanınkini andıran kollarını kavradı. Onu daha yakına sürükledi, küçük, kıvrak bedenini kendisine yasladı ve aleti üzerinden geçerken bir iniltiyi bastırdı. "Bana durmamı istediğini söyle. Unutma, yalancıları sevmezsin. Ben de sevmem."

Tek kelime etmedi, gösteriş için biraz debelendi. Daha çok dudaklarını araladı ve nefes nefese kaldı. Yanakları daha da derin bir gül rengini aldı. Göğsü kabardı.

Bir kez olsun gözlerini ondan kaçırmadı. "Başka biriyle ilişkim var."

"Blane ile aranızda her ne varsa beni durduracağını sanıyorsan ..." Cümlesini bitirmeye zahmet etmedi; sadece güldü.

"Yani benim 'hayır' dememi dinlemiyor musun? Başka bir erkeğe karşı olan hislerime saygı duymuyor musun?"

"Sana samimiyetimi kanıtlıyorum diyelim." Tutuşunu sıkılaştırdı. Kızın nefesi kesilip bakışları adamın dudaklarına düştüğünde, zafer damarlarında dolaşmaya başladı. "Ben de seni test ediyorum. O güzel ağzın bana yalan söyleyebilir ama öpücüklerin söylemeyecek."

Joaquin ona tekrar itiraz etme şansı vermedi. Normalde verirdi. Kadınlar 101 açık bir rıza olmadan asla ilerlemezdi, ama kanını elektriklendiren ve ciğerlerini ele geçerken bu yoğun gerilim havası tamamen yeni ve sarhoş edici bir şeydi. Kavgaları Bailey'nin şokunu ve üzüntüsünü unutmasına yardımcı oluyor gibi görünüyordu, onu da canlandırdığından bahsetmeye gerek bile yoktu. Ona karşı bağışıklığı yoktu, hem de hiç yoktu. şükürler olsun.

Saçlarına bir yumruk atarak onu olduğu yerde sabitledi ve başını eğdi.

Shayla Black, aralarında *Theirs to Cherish*, *Ours to Love*, *Mine to Hold*, *Belong to Me'nin* de bulunduğu 40'tan fazla cızırtılı çağdaş, erotik, paranormal ve tarihi romanın *New York Times* ve *USA Today* çoksatan yazarıdır,

Surrender to Me, *Delicious*, *Decadent*, *Wicked Ties*, *Bound and Determined* (Shelley Bradley olarak yazıyor) ve *Strip Search* (Shelley Bradley olarak yazıyor). Kocas, munchkin'i ve çok şımarık bir kedisiyle Teksas'ta yaşıyor. "Boş" zamanlarında reality TV izlemekten, okumaktan ve eklektik bir müzik karışımı dinlemekten hoşlanıyor.

**Daha fazlasını mı
arıyorsunuz?**

Bu yazar hakkında daha fazla bilgi ve
kitaplarının tam listesi için
Penguin.com adresini ziyaret edin.

**[Bir sonraki harika okumanızı
keşfedin!](#)**

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.